

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΤΜΗΜΑ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ
ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ
ΣΤΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ (ΜΒΑ)

Διπλωματική Εργασία

**ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ
Η ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΜΗ ΕΙΣΗΓΜΕΝΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΩΝ**

Χριστίνα Σπύρου

Επιβλέπων Καθηγητής : Ιωάννης Σώρρος

Πειραιάς, 2022

ΒΕΒΑΙΩΣΗ ΕΚΠΟΝΗΣΗΣ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

«Δηλώνω υπεύθυνα ότι η διπλωματική εργασία για τη λήψη του μεταπτυχιακού τίτλου σπουδών, του Πανεπιστημίου Πειραιώς, στη Διοίκηση Επιχειρήσεων : MBA» με τίτλο:

«Διαχείριση αποτελεσμάτων , η περίπτωση μη εισηγμένων ελληνικών βιομηχανιών»

έχει συγγραφεί από εμένα αποκλειστικά και στο σύνολό της. Δεν έχει υποβληθεί ούτε έχει εγκριθεί στο πλαίσιο κάποιου άλλου μεταπτυχιακού προγράμματος ή προπτυχιακού τίτλου σπουδών, στην Ελλάδα ή στο εξωτερικό, ούτε είναι εργασία ή τμήμα εργασίας ακαδημαϊκού ή επαγγελματικού χαρακτήρα.

Δηλώνω επίσης υπεύθυνα ότι οι πηγές στις οποίες ανέτρεξα για την εκπόνηση της συγκεκριμένης εργασίας, αναφέρονται στο σύνολό τους, κάνοντας πλήρη αναφορά στους συγγραφείς, τον εκδοτικό οίκο ή το περιοδικό, συμπεριλαμβανομένων και των πηγών που ενδεχομένως χρησιμοποιήθηκαν από το διαδίκτυο. Παράβαση της ανωτέρω ακαδημαϊκής μου ευθύνης αποτελεί ουσιώδη λόγο για την ανάκληση του πτυχίου μου»

Υπογραφή Μεταπτυχιακού Φοιτητή Ονοματεπώνυμο

 Ζ Π Υ Ρ Ο Υ Χ Ρ Ι Σ Τ Ι Ν Α

Αφιερώνεται στους γονείς μου, Θανάση & Σοφία και στην αδερφή μου Δήμητρα.

**ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ
Η ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΜΗ ΕΙΣΗΓΜΕΝΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΩΝ**

Χριστίνα Σπύρου

Σημαντικοί όροι: Μέθοδος Beneish , Διαχείριση κερδών

Περίληψη

Η παρούσα εργασία πραγματεύεται τον εντοπισμό φαινομένων χειραγώγησης κερδών μέσα από τη χρήση της μεθόδου Beneish. Συγκεκριμένα το μοντέλο αυτό χρησιμοποιείται για 3 διαφορετικές εταιρείες, την Folli Follie με το ενδιαφέρον γύρω από το σκάνδαλο, την Creta Farms με κύριο στοιχείο τις δυσκολίες που κλήθηκε να αντιμετωπίσει κατά την περίοδο της οικονομικής κρίσης και τέλος της ΕΛΤΡΑΚ η οποία επίσης ταλαιπωρήθηκε από την οικονομική κρίση. Επιλέχθηκαν οι λογιστικές χρήσεις 2011-2013 ως το κύριο χρονικό σημείο της δημοσιονομικής κρίσης και τη μεγαλύτερη πιθανότητα που υπήρχε να έχουν προβεί οι εταιρείες σε ενδεχόμενη διαχείριση κερδών. Από την άλλη μεριά, στην περίπτωση της Folli Follie , η περίοδος που μελετάται εκτείνεται ως το 2017, έπειτα και από τον έλεγχο που πραγματοποιήθηκε και τη διόρθωσή της. Τα αποτελέσματα που προκύπτουν δείχνουν τη χρησιμότητα του μοντέλου καθώς πράγματι μπορεί να βοηθήσει στην κατεύθυνση του εντοπισμού μιας εταιρείας που χειραγωγεί. Τα αποτελέσματα όμως δεν πρέπει να λαμβάνονται στο 100% υπόψη, καθώς είναι εργαλείο που βασίζεται στις πιθανότητες.

Ευχαριστίες

Για την ολοκλήρωση της παρούσας διπλωματικής νιώθω το χρέος να εκφράσω τις ειλικρινείς μου ευχαριστίες σε ορισμένους ανθρώπους των οποίων η συμβολή υπήρξε καθοριστική.

Αρχικά ευχαριστώ τον επιβλέποντα καθηγητή κ. Ιωάννη Σώρρο για την επιστημονική και ηθική στήριξη που μου παρείχε κάθε φορά που τη χρειαζόμουν, για τον πολύτιμο χρόνο που μου αφιέρωσε, για την υπομονή και την κατανόηση με την οποία διαχειρίστηκε κάθε μου απορία ή σκέψη.

Για τη σημαντική επιρροή που άσκησε πάνω μου, ήδη από τα φοιτητικά μου χρόνια, αισθάνομαι την ανάγκη να ευχαριστήσω, το θείο μου και καθηγητή Κώστα Καραμάνη ο οποίος με την επιμονή του και τις συμβουλές του, τόσο στην ακαδημαϊκή ενότητα όσο και στη προσωπική ζωή, με βοήθησε στην επαγγελματική μου εξέλιξη και πορεία.

Τέλος, θα ήθελα να ευχαριστήσω τους γονείς μου, Σοφία και Θανάση, για την αμέριστη συμπαράστασή τους όλα αυτά τα χρόνια, για την προτροπή και «πίεση» που άσκησαν σε εμένα αναφορικά με την ακαδημαϊκή μου πορεία και οφείλω σε αυτούς τον πειθαρχημένο χαρακτήρα που με νουθέτησαν να καλλιεργήσω και να αποκτήσω όραμα για την επαγγελματική και προσωπική μου εξέλιξη.

Κατάσταση Πινάκων

	Σελίδα
Πίνακας 1: Καταστάσεις που ωφελούν την διαχείριση κερδών	25
Πίνακας 2: Τύποι αναδημοσίευσης οικονομικών καταστάσεων.....	28
Πίνακας 3 : Ανάλυση αριθμοδεικτών για την Folli Follie	49
Πίνακας 4 : Ανάλυση αριθμοδεικτών για την Creta Farms	53
Πίνακας 5: Ανάλυση αριθμοδεικτών για την ΕΛΤΡΑΚ.....	57

Κατάσταση Διαγραμμάτων

	Σελίδα
Εικόνα 1: Folli Follie Μοντέλο Beneish	50
Εικόνα 2 : Creta Farms Μοντέλο Beneish.....	54
Εικόνα 3 : ΕΛΤΡΑΚ Μοντέλο Beneish	57

Κατάσταση Παραρτημάτων

Παράρτημα 1 : Οικονομικές Καταστάσεις ΕΛΤΡΑΚ	66
Παράρτημα 2 : Οικονομικές Καταστάσεις Creta Farms.....	67

Περιεχόμενα

Περίληψη.....	III
Ευχαριστίες	IV
Κατάσταση Πινάκων.....	V
Κατάσταση Διαγραμμάτων	V
Κατάσταση Παραρτημάτων	V
Κεφάλαιο 1.....	1
1.1 Εισαγωγή	1
1.2 Σκοπός των χρηματοοικονομικών καταστάσεων.....	2
1.3 Ποιοτικά χαρακτηριστικά των χρηματοοικονομικών καταστάσεων	2
1.4 Γενικές Παραδεκτές Λογιστικές Αρχές.....	3
1.5 Ενδιαφερόμενα μέλη των χρηματοοικονομικών καταστάσεων	5
1.6 Λογιστικά Σφάλματα.	7
1.7 Διόρθωση λογιστικών σφαλμάτων	7
Κεφάλαιο 2.....	9
Ελεγκτική.....	9
2.1 Εισαγωγή	9
2.2 Σημασία ελέγχου	9
2.3 Εταιρείες που υπόκεινται σε έλεγχο.....	10
2.3 Κατηγορίες Ελέγχου	10
2.4 Μεθοδολογία του ελέγχου.....	11
2.5 Η Ευθύνη του ορκωτού Ελεγκτή.....	12
2.6 Η ηθική ευθύνη του εσωτερικού ελεγκτή.....	12
2.7 Γενικά Αποδεκτές Λογιστικές Αρχές των ΗΠΑ (U.S GAAP)	15
2.8 Οι Ομοιότητες και οι Διαφορές των IFRS και των US GAAP	16
2.9 Εταιρική διακυβέρνηση και ελεγκτική	17

Κεφάλαιο 3	19
Διαχείριση Κερδών	19
3.1 Εισαγωγή	19
3.2 Γιατί τα κέρδη μια επιχείρησης είναι τόσο σημαντικά ώστε να αποτελούν αντικείμενο διαχείρισης;	20
3.3 Η θεωρία των συμβολαίων	21
3.4 Θεωρία λήψης αποφάσεων	21
3.5 Η νομικο-πολιτική προσέγγιση.....	22
3.6 Προσδιορισμός των κινήτρων που οδηγούν στη δημιουργική λογιστική.....	22
3.6.1 Αμοιβές των στελεχών	23
3.6.2 Περιορισμοί στη δανειοδότηση.....	23
3.6.3 Κίνητρα που σχετίζονται με την πρόσβαση στις αγορές κεφαλαίου	23
3.6.4 Κίνητρα Κανονιστικών Ρυθμίσεων	24
3.7 Τύποι διαχείρισης κερδών	24
3.8 Συνθήκες που ευνοούν την διαχείριση κερδών	25
3.9 Μέθοδοι διαχείρισης κερδών	26
3.9.1 Αναδημοσιευμένες λογιστικές καταστάσεις	27
3.9.2 Γεγονότα που ευνοούν την διαχείριση κερδών	29
3.10 Τα μεγάλα σκάνδαλα και οι επιπτώσεις	30
3.10.1 Η υπόθεση Microsoft	30
3.10.2 Η υπόθεση Time Warner	30
3.10.3 Η περίπτωση της Southwest Airlines	31
3.10.4 Η υπόθεση Dell.....	31
Κεφάλαιο 4	33
Μοντέλα εντοπισμού διαχείρισης κερδών και απάτης.....	33
4.1 Μοντέλο Healy.....	33

4.2 Μοντέλο «Jones»	33
4.3 Τροποποιημένο μοντέλο Jones	37
4.4 Μοντέλο Dechow και Dichev: Ταμειακές ροές και δεδουλευμένα εργασίας	38
4.5 Μοντέλο Dunmore: Μια εναλλακτική λύση	41
4.6 Μοντέλο Beneish	42
4.7 Ανάλυση με αριθμοδείκτες	43
M-score	43
Days Sales in Receivables Index (DSRI)	43
Gross Margin Index (GMI)	43
Asset Quality Index (AQI)	43
Sales Growth Index (SGI)	44
Depreciation Index (DEPI)	44
Sales, General and Administrative Expenses Index (SGAI)	44
Total Accruals to Total Assets (TATA)	44
Leverage Index (LVGI)	45
Κεφάλαιο 5	46
5 ΜΕΛΕΤΗ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ	46
5.1 Χρονική περιγραφή της ελληνικής δημοσιονομικής κρίσης	46
5.2 Πτωχευτικός Κώδικας	47
5.3 Μεθοδολογία	47
5.4 Μελέτη περίπτωσης – Folli Follie	48
Το Χρονικό	48
M-Score	50
DSRI	51
GMI	51
AQI	51

SGI.....	51
DEPI.....	51
SGAI.....	52
TATA.....	52
LVGI.....	52
5.5 Μελέτη περίπτωσης Creta Farms.....	53
Το Χρονικό.....	53
Ανάλυση με αριθμοδείκτες.....	53
M-Score.....	54
DSRI.....	54
GMI.....	55
AQI.....	55
SGI.....	55
DEPI.....	55
SGAI.....	55
TATA.....	56
LVGI.....	56
5.6 Μελέτη περίπτωσης ΕΛΤΡΑΚ.....	56
Το Χρονικό.....	56
Ανάλυση με αριθμοδείκτες.....	57
M-Score.....	58
DSRI.....	58
GMI.....	58
AQI.....	58
SGI.....	58
DEPI.....	59

SGAI.....	59
TATA.....	59
LVGI.....	59
6. Συμπέρασμα	60
7. Περιορισμοί και προτάσεις.....	61
Βιβλιογραφία	62
Παραρτήματα	66

Κεφάλαιο 1

1.1 Εισαγωγή

Οι χρηματοοικονομικές καταστάσεις αποτελούν την αποτύπωση της οικονομικής επίδοσης μιας εταιρείας με δομημένο τρόπο. Μέσω αυτών των καταστάσεων, η εταιρεία μπορεί να διαθέτει πληροφορίες σχετικά με συγκεκριμένες επιδόσεις και οι ενδιαφερόμενοι αναλυτές να διαχειρίζονται αυτές τις πληροφορίες για την διαλεύκανση της οικονομικής θέσης που βρίσκεται η εταιρεία.

Με βάση το διεθνές λογιστικό πρότυπο 1, οι επιχειρήσεις είναι υπόχρεες προς τη δημοσίευση των χρηματοοικονομικών τους καταστάσεων εντός εύλογου-τακτικού χρονικού διαστήματος.

Οι χρηματοοικονομικές καταστάσεις αποτελούνται από (Berman, 2008):

- Τον ισολογισμό, ο οποίος εμφανίζει πληροφορίες για υλικούς και άυλους πόρους που χρησιμοποιεί – αξιοποιεί μια επιχείρηση και βρίσκονται στο ενεργητικό του ισολογισμού, ενώ ακολουθεί η αποτύπωση των πηγών χρηματοδότησης που είναι χαρακτηριστικά, τα ίδια και ξένα κεφάλαια.
- Την κατάσταση αποτελεσμάτων χρήσης, η οποία συνοψίζει τα απαραίτητα στοιχεία των επιδόσεων ως προς τις πωλήσεις, τα κόστη αλλά και τα αποτελέσματα που προκύπτουν από τη δραστηριότητά τους (κέρδος ή ζημία).
- Την κατάσταση μεταβολών ιδίων κεφαλαίων, η οποία παραθέτει όλα τα απαραίτητα στοιχεία - λογαριασμοί που εξηγούν τη θετική ή αρνητική μεταβολή των ιδίων κεφαλαίων.
- Την κατάσταση των ταμειακών ροών, η οποία εμφανίζει τις ταμειακές ροές που συμβαίνουν σε μια εταιρεία. Συγκεκριμένα αποτυπώνει τις χρηματοοικονομικές ροές που εισρέουν στα ταμεία της εταιρείας, και αντίστοιχα τις εκροές των ταμείων της. Η κρισιμότητα αυτής της κατάστασης συνοψίζεται στο ότι δύναται ένας αναλυτής να αντλήσει πληροφόρηση σχετικά με την ικανότητα της εταιρείας να ρευστοποιεί τα κέρδη της, να εξοφλεί μερίσματα και να χρηματοδοτεί επενδύσεις.
- Τις επεξηγηματικές σημειώσεις, οι οποίες αφορούν την αποτύπωση των κύριων λογιστικών πολιτικών που ακολουθεί μια εταιρεία, καθώς επίσης και άλλες σημειώσεις επεξηγηματικού χαρακτήρα.

1.2 Σκοπός των χρηματοοικονομικών καταστάσεων

Ο σκοπός των οικονομικών καταστάσεων είναι η παροχή πληροφοριών στους χρήστες σχετικά με την οικονομική θέση, τις επιδόσεις και τις αλλαγές στην οικονομική θέση μιας εταιρείας με την πάροδο του χρόνου (Hasanaj et al, 2019).

1.3 Ποιοτικά χαρακτηριστικά των χρηματοοικονομικών καταστάσεων

Τα ποιοτικά χαρακτηριστικά των λογιστικών καταστάσεων αποτελούν ένα σύνολο απαιτήσεων που πρέπει να πληρούνται προκειμένου οι πληροφορίες στις οικονομικές καταστάσεις να μπορούν να χρησιμοποιηθούν από τους αναλυτές. Δεδομένων των ειδικών χαρακτηριστικών, δύναται η κατανόηση του μεγέθους της ζημίας που προκαλείται σε όλους τους ενδιαφερόμενους από την υποβάθμισή τους.

Συνεπώς η λογιστική πληροφορία που ενθυλακώνεται στις χρηματοοικονομικές καταστάσεις, οφείλουν να φέρουν ορισμένα χαρακτηριστικά (Hasan et al, 2014):

Συνάφεια: οι λογιστικές πληροφορίες θα πρέπει να επιβεβαιώνουν ή να αλλάζουν τις προσδοκίες των χρηστών που καλούνται να λάβουν μια απόφαση

Ακριβοδίκαιη παρουσία: Πρέπει να τεκμηριώνουν τις συναλλαγές και όλα τα άλλα σχετικά γεγονότα με τρόπο που να είναι αξιόπιστος και με αποδεικτικά στοιχεία.

Κατανοητότητα: Οι λογιστικές πληροφορίες πρέπει να είναι κατανοητές στους χρήστες για να είναι χρήσιμες. Οι χρήστες θα πρέπει να έχουν καλή κατανόηση της λογιστικής. Επιπλέον, δεν πρέπει να αποκλείονται πολύπλοκα ζητήματα γιατί θα είναι δύσκολο να τα κατανοήσουμε

Συγκρισιμότητα: Οι οικονομικές καταστάσεις θα πρέπει να είναι συγκρίσιμες με αυτές άλλων εταιρειών, αλλά και με αυτές των προηγούμενων ετών.

Αξιοπιστία: Οι λογιστικές πληροφορίες πρέπει να είναι απαλλαγμένες από λάθη, αμερόληπτες και πλήρεις, ώστε ο χρήστης να μπορεί να λαμβάνει ορθές αποφάσεις βάσει αυτών.

1.4 Γενικές Παραδεκτές Λογιστικές Αρχές

Η χρηματοοικονομική ανάλυση και κατάρτιση των καταστάσεων λαμβάνει υπόψη γεγονότα που επηρεάζουν την οικονομική θέση μιας οντότητας, καθώς και τις λογιστικές αρχές της εταιρείας. Οι κύριες λογιστικές αρχές που απαιτείται να ακολουθούν οι χρηματοοικονομικές μονάδες είναι οι γενικά αποδεκτές λογιστικές αρχές (GAAP).

Η αρχή της συνέχισης της δραστηριότητας μιας οικονομικής μονάδας αναφέρεται στην αντίληψη ότι μια επιχείρηση πρέπει να συνεχίσει να λειτουργεί σαν να ήταν μια αυτόνομη οντότητα, ακόμη και αν αντιμετωπίζει οικονομικές δυσκολίες. Σύμφωνα με αυτή την αρχή, η λογιστική προϋποθέτει ότι η λογιστική μονάδα θα συνεχιστεί επ' αόριστων, δηλαδή, πιστεύεται ότι η ζωή μιας επιχείρησης αρχίζει με τη δημιουργία της και τελειώνει με τη διάλυση και την εκκαθάρισή της (Ortiz, 2005).

- Αρχή της λογιστικής οντότητας

Αυτή η αρχή σημαίνει ότι οι λογαριασμοί ενημερώνονται και παρουσιάζουν γεγονότα που σχετίζονται αποκλειστικά με το αντικείμενο. Αυτό σημαίνει ότι η εταιρεία θεωρείται ξεχωριστή οντότητα, ανεξάρτητη και με δικά της περιουσιακά στοιχεία και υποχρεώσεις

- Η αρχή της σταθερότητας της νομισματικής μονάδας

Αυτή η αρχή προϋποθέτει ότι το νόμισμα που χρησιμοποιείται για την αποτίμηση των περιουσιακών μας στοιχείων δεν παρουσιάζει πληθωριστικές ή αντιπληθωριστικές τάσεις, αλλά η αξία του παραμένει σταθερή καθ' όλη τη διάρκεια της λογιστικής χρήσης.

- Η αρχή της περιοδικότητας.

Αυτή η αρχή ακολουθεί την πεποίθηση ότι οι επιχειρηματικές μονάδες πρέπει να χωρίζονται σε ίσα διαστήματα προκειμένου να προσδιορίζονται με μεγαλύτερη ακρίβεια τόσο τα αποτελέσματα όσο και η οικονομική κατάσταση

- Αρχή της αυτοτέλειας των χρήσεων

Η αρχή της αυτοτέλειας των ετών σημαίνει ότι τα έξοδα και τα έσοδα πρέπει να καταγράφονται και να λαμβάνονται υπόψη εντός της χρονικής ή διαχειριστικής περιόδου

στην οποία συμβαίνουν, ώστε να αντικατοπτρίζονται μόνο τα έξοδα και τα έσοδα από τα γεγονότα της οικονομικής δραστηριότητας.

- Αρχή της συντηρητικότητας

Η αρχή της συντηρητικότητας υπαγορεύει ότι η οικονομική οντότητα πρέπει να υιοθετήσει μια μέθοδο που έχει τη μικρότερη αρνητική επίδραση στην καθαρή της θέση. Δηλαδή τη μέθοδο που θα μας δώσει τη μικρότερη αξία περιουσιακών στοιχείων και εσόδων και τη μεγαλύτερη αξία υποχρεώσεων και εξόδων.

- Αρχή του ιστορικού κόστους

Η έννοια του ιστορικού κόστους υποστηρίζει ότι η αξία των χρηματοοικονομικών δεδομένων μιας εταιρείας βασίζεται στο ιστορικό κόστος της. Με εξαίρεση την περίπτωση των Αωνύμων Εταιρειών και των Εταιρειών Περιορισμένης Ευθύνης, όλες οι επιχειρηματικές οντότητες υπόκεινται σε ορισμένους νομικούς περιορισμούς. Η ελληνική νομοθεσία απαιτεί η αποτίμηση να γίνεται στη χαμηλότερη τιμή μεταξύ ιστορικού και τρέχοντος κόστους.

- Αρχή της πραγματοποιήσεως του εσόδου

Η αρχή της πραγματοποίησης εσόδων δηλώνει ότι τα έσοδα αναγνωρίζονται όταν λαμβάνονται και όχι όταν πραγματοποιούνται οι προσδοκίες σχετικά με τα έσοδα.

- Αρχή της αντικειμενικότητας και της δυνατότητας επαληθεύσεως

Η Αρχή της Αντικειμενικότητας και της Επαληθευσιμότητας δηλώνει ότι οι λογιστικές μετρήσεις και τα αποτελέσματα πρέπει να είναι αμερόληπτες και αντικειμενικές. Αντικειμενικά, πρέπει να αποδειχθεί ότι υπάρχουν.

- Αρχή της συνέπειας στην εφαρμογή των λογιστικών μεθόδων

Η αρχή της συνέπειας στην εφαρμογή των λογιστικών μεθόδων υπαγορεύει ότι μια οικονομική οντότητα θα πρέπει να χρησιμοποιεί τις ίδιες μεθόδους για τη χρηματοοικονομική αναφορά σε προηγούμενες περιόδους προκειμένου να διατηρεί μια συνεπή οικονομική εικόνα. Φυσικά, αυτό δεν σημαίνει ότι αποκλείεται η υιοθέτηση άλλης μεθόδου, αλλά είναι απαραίτητο να ενημερωθούν τέτοιες αλλαγές και να διευκρινιστεί το αποτέλεσμα που επιφέρουν.

- Αρχή του ουσιώδους των λογιστικών πληροφοριών

Η αρχή της ουσιαστικότητας των λογιστικών πληροφοριών είναι ότι οι λογιστικές πληροφορίες πρέπει να είναι ο σημαντικότερος παράγοντας στις οικονομικές καταστάσεις, προκειμένου να παρέχεται όσο το δυνατόν πληρέστερη εικόνα της οικονομικής πορείας της μονάδας λογιστικής.

- Αρχή της Πλήρους Γνωστοποίησης

Η Αρχή της Πλήρους Γνωστοποίησης απαιτεί από τις εταιρείες να παρέχουν όλες τις σχετικές πληροφορίες στις οικονομικές τους καταστάσεις. Αυτό εμποδίζει τους επενδυτές να παραπλανηθούν ή να παραμείνουν εκτός σημαντικών πληροφοριών.

- Η αρχή της συγκρισιμότητας

Η αρχή της συγκρισιμότητας απαιτεί τη δημοσίευση λογιστικών στοιχείων για τουλάχιστον δύο χρόνια, ώστε όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη να μπορούν να συνάγουν συμπεράσματα.

1.5 Ενδιαφερόμενα μέλη των χρηματοοικονομικών καταστάσεων

Η διαχείριση κερδών είναι η διαδικασία ενημέρωσης των χρηστών των λογιστικών καταστάσεων για την πραγματική οικονομική εικόνα μιας εταιρείας με τρόπο που τους εξαπατά. Σε αυτό το σημείο, θα διερευνήσουμε ποιος λαμβάνει πληροφορίες και γιατί, ώστε να καταστεί σαφές πόσο επιζήμια μπορεί να είναι αυτή η μέθοδος για αυτά τα μέρη.

Οι χρήστες των λογιστικών καταστάσεων μπορούν να κατηγοριοποιηθούν ως εξής (Mihaela, 2008):

1. Χρήστες που δεν ανήκουν στην επιχείρηση. Οι πιστωτές εξετάζουν τις λογιστικές καταστάσεις για να αποφασίσουν σε ποιες εταιρείες θα δανείσουν τα χρήματά τους. Οι πελάτες χρησιμοποιούν λογιστικές καταστάσεις για να λάβουν πληροφορίες σχετικά με τη βιωσιμότητα των εταιρειών, ώστε να μπορούν να λάβουν τεκμηριωμένη απόφαση. Αυτό επιτρέπει στις εταιρείες να γνωρίζουν εάν θα συνεχίσουν να προσφέρουν το προϊόν ή την υπηρεσία τους και να γνωρίζουν την ποιότητα των αγαθών.

Η κυβέρνηση χρηματοδοτεί τις δραστηριότητές της μέσω της χρήσης λογιστικών πληροφοριών. Οι πληροφορίες αυτές χρησιμοποιούνται για τον έλεγχο της

αποτελεσματικότητας του μηχανισμού είσπραξης φόρων, καθώς και για τον προσδιορισμό του φορολογητέου εισοδήματος των επιχειρηματικών μονάδων με ακριβή και νόμιμο τρόπο.

Οι επενδυτές που σκέφτονται να επενδύσουν σε εταιρείες μπορούν να το κάνουν με τη μορφή δανείων ή συμμετέχοντας στην καθαρή θέση της εταιρείας. Για το σκοπό αυτό, οι συγγραφείς αξιολογούν τις οικονομικές επιλογές τους με βάση τις πληροφορίες που συγκεντρώθηκαν από τις καταστάσεις και επιλέγουν αυτή που προσφέρει την καλύτερη οικονομική απόδοση.

Ανταγωνιστές είναι εταιρείες που, εξ ορισμού, ανταγωνίζονται μεταξύ τους στον ίδιο κλάδο. Η μελέτη της απόδοσης των κύριων ανταγωνιστών μπορεί να παρέχει πολύτιμες πληροφορίες για τον τρόπο λειτουργίας τους και τις μελλοντικές τους επιδόσεις, κάτι που είναι κρίσιμος παράγοντας στη διαμόρφωση της επιχειρηματικής ή/και επιχειρηματικής στρατηγικής μιας εταιρείας.

Οι μέτοχοι είναι μια ζωτική πηγή χρηματοδότησης για μια εταιρεία. Συγκεντρώνουν τα κεφάλαιά τους και τα δεσμεύουν για μεγάλο χρονικό διάστημα, προσδοκώντας να λάβουν κάποιο εισόδημα ενώ ταυτόχρονα αντιμετωπίζουν τον κίνδυνο να μην λάβουν το αναμενόμενο εισόδημα. Αυτό τους οδηγεί να αναζητούν πληροφορίες σχετικά με την οικονομική κατάσταση της εταιρείας και τις αλλαγές στη ρευστότητα και την κερδοφορία της το συντομότερο δυνατό.

2. Χρήστες οι οποίοι βρίσκονται εντός της επιχείρησης

Στελέχη: Πρωταρχικό μέλημα των στελεχών είναι να λαμβάνουν αποφάσεις για την επίλυση συγκεκριμένων ζητημάτων και τη βελτίωση της οικονομικής θέσης της εταιρείας στην οποία εργάζονται. Μια ορθολογική διαδικασία λήψης αποφάσεων απαιτεί πλήρεις και ακριβείς πληροφορίες από τις οικονομικές καταστάσεις.

Εργαζόμενοι και Σωματεία: Αυτοί οι χρήστες ενδιαφέρονται για τις λογιστικές πληροφορίες των εταιρειών στις οποίες εργάζονται προκειμένου να διαπραγματευτούν και να καθορίσουν το ύψος των απαιτήσεων που θα λάβουν από τους εργοδότες τους.

1.6 Λογιστικά Σφάλματα.

Κατά τη διαδικασία εισαγωγής λογιστικών γεγονότων στα βιβλία της εταιρείας, συχνά συμβαίνουν σφάλματα, τα οποία μπορεί να οφείλονται σε διάφορους παράγοντες όπως (Mamo, 2014):

- Μη χρήση γενικά αποδεκτών λογιστικών αρχών και κατάλληλων λογιστικών διαδικασιών.

Η αποτυχία συμπερίληψης μιας εγγραφής, η μερική εγγραφή ή η πολλαπλή καταχώριση ενός λογιστικού συμβάντος μπορεί να οδηγήσει σε σφάλματα.

Εγγραφή σε λάθος λογαριασμό.

Ο λογιστής οφείλει να είναι σε θέση να εντοπίζει και να διορθώνει γρήγορα τα λάθη. Η χρήση της ηλεκτρονικής λογιστικής βοηθά στην αποφυγή σφαλμάτων, αλλά και στον γρήγορο εντοπισμό τους.

Εντοπισμός και Πρόληψη λογιστικών σφαλμάτων

Τα λάθη συχνά εντοπίζονται αφού ο λογιστής λάβει τα κατάλληλα μέτρα, αλλά αυτή η διαδικασία είναι συχνά τυχαία. Αυτά είναι συνήθως:

Ο οργανισμός διατηρεί ακριβή ισοζύγια των Γενικών και Αναλυτικών πληροφοριών Λογιστικής σε τακτική βάση. Προσθήκη εγγραφών στις στήλες χρέωσης και πίστωσης σε κάθε σελίδα του ημερολογίου και των λογαριασμών. Τακτική σύγκριση των εγγράφων με τα απαιτούμενα αρχεία.

1.7 Διόρθωση λογιστικών σφαλμάτων

Ανεξάρτητα από τον τρόπο με τον οποίο ανακαλύπτονται τα σφάλματα, είναι σημαντικό να διορθωθούν το συντομότερο δυνατό, ώστε οι πληροφορίες που παρέχονται να είναι ακριβείς. Θα πρέπει πάντα να αποφεύγεται η διόρθωση ενός λάθους που μπορεί να εγείρει υποψίες απόκρυψης κάποιας παρανομίας.

Ο κατάλληλος τρόπος διόρθωσης κάθε σφάλματος εξαρτάται από πολλούς παράγοντες, όπως εάν η διόρθωση γίνεται την ίδια λογιστική χρήση με το λογιστικό λάθος, το είδος των λογαριασμών για τα βιβλία στα οποία πρέπει να διορθωθεί το είδος του σφάλματος.

Σύμφωνα με μελέτη του Καζαντζή Χρήστου για τα λογιστικά λάθη στις οικονομικές καταστάσεις, μπορούμε να συνοψίσουμε την ακόλουθη ελληνική πραγματικότητα (Zlati, 2019):

Το μεγαλύτερο ποσοστό σφαλμάτων που εντοπίζονται από τους Ελεγκτές κατά τους ετήσιους τακτικούς ελέγχους επηρεάζει την ακρίβεια των αποτελεσμάτων του έτους. Τα περισσότερα από αυτά τα λάθη δεν φαίνεται να είναι αποτέλεσμα άγνοιας. Πρόκειται για μάλλον συνειδητές επιλογές ή χειρισμούς που έρχονται σε αντίθεση με τις βασικές λογιστικές αρχές ή τη νομοθεσία που διέπει την κατάρτιση των λογιστικών καταστάσεων. Γι' αυτό και είναι πιο πιθανό αυτά τα σφάλματα θεωρούνται παραβάσεις. Εντοπίστηκαν ορισμένες περιοχές με υψηλή συχνότητα σφαλμάτων. Αυτοί οι τομείς θα πρέπει να περιλαμβάνονται στο πρόγραμμα ελέγχου ενός ελεγκτή. Ο εντοπισμός αυτών των σφαλμάτων με κλασικές μεθόδους της διαδικασίας ελέγχου δεν παρουσιάζει ιδιαίτερα προβλήματα.

Εντοπίστηκαν επίσης μια σειρά από έξυπνους εσωτερικούς χειρισμούς, οι οποίοι απαιτούν ιδιαίτερη εμπειρία και προσοχή για να εντοπιστούν. Αυτή η συνεχιζόμενη έρευνα μπορεί να βοηθήσει στον εντοπισμό άλλων σφαλμάτων αυτής της κατηγορίας και η μελέτη των αιτιών τους μπορεί να ανοίξει τους απαραίτητους δρόμους για τον συστηματικό εντοπισμό τους.

Η υψηλή συχνότητα λαθών στα λογιστικά οφείλεται πιθανότατα στην καθυστέρηση της επαγγελματικής οργάνωσης του λογιστικού επαγγέλματος στη χώρα μας, καθώς και στην έλλειψη σαφούς πιστοποίησης για τους λογιστές. Αυτό έχει οδηγήσει σε σύγκρουση μεταξύ κυρίως φορολογικών διατάξεων και αποδεκτών λογιστικών αρχών και κανόνων.

Η έλλειψη θεσμικού πλαισίου για τη διασφάλιση της διαφάνειας και της αξιοπιστίας στη χρηματοοικονομική αναφορά καθιστά δύσκολη τη συμμόρφωση με την απαίτηση γνωστοποίησης «Σημειώσεων» σχετικά με γεγονότα ή χειρισμούς που επηρεάζουν τη λογιστική κατάσταση της εταιρείας.

Κεφάλαιο 2

Ελεγκτική

2.1 Εισαγωγή

Ο έλεγχος δεδομένων είναι η διαδικασία συλλογής, αξιολόγησης και έκδοσης γνώμων σχετικά με την ποιότητα των δεδομένων. Αυτό γίνεται από έναν ανεξάρτητο επαγγελματία για να διασφαλιστεί ότι τα δεδομένα πληρούν συγκεκριμένα κριτήρια. Αυτός ο ορισμός καλύπτει όλες τις μορφές ελέγχων, συμπεριλαμβανομένων των ελέγχων ιστορικών λογαριασμών (AI-Qatamin, 2020).

2.2 Σημασία ελέγχου

Ο πρωταρχικός σκοπός ενός ελέγχου είναι να προσδιορίσει εάν η οικονομική θέση και τα αποτελέσματα μιας οικονομικής οντότητας παρουσιάζονται σωστά στις οικονομικές καταστάσεις της σύμφωνα με τις γενικά αποδεκτές λογιστικές αρχές (εξωτερικοί έλεγχοι) ή να καθορίσει εάν οι δραστηριότητες της οντότητας είναι σύμφωνες με προκαθορισμένες διοικητικές πολιτικές. εσωτερικούς ελέγχους). Η Ελεγκτική ασχολείται με τη γενική αρχές και τεχνικές και διαδικασίες ελέγχου που χρησιμοποιούν τα άτομα για την επίτευξη ελεγκτικών σκοπών στο ευρύτερο πλαίσιο της ανθρώπινης οικονομικής δραστηριότητας.

Ως κύριοι σκοποί του ελέγχου μπορούν να αναφερθούν τα ακόλουθα.

- Η ανίχνευση και πρόληψη εσκεμμένων ή εσκεμμένων λαθών και απάτης στη λογιστική,
- Η διερεύνηση, η ανίχνευση και η καταστολή εσκεμμένων ή εσκεμμένων λαθών και απάτης,
- Η έγκριση και ανάλυση μετά από συστηματική αναθεώρηση της ακρίβειας και της ακρίβειας των διαφόρων παρασυμπερασμάτων,
- Η αξιολόγηση των σύνταξη και
- Η λίστα των διάφορων υποτομημάτων των ετήσιων οικονομικών καταστάσεων είναι κυρίως ενδιαφέροντα και ουσιαστικά στοιχεία για την πορεία και τις τάσεις που επικρατούν στην εταιρεία.
- Η πιστοποίηση της επάρκειας ή ανεπάρκειας της χρονικής ανάπτυξης κάθε είδους δείκτη, για την εξαγωγή των αντίστοιχων χρήσιμων συμπερασμάτων, την ανάδειξη των ελλείψεων και τον προσδιορισμό των αδυναμιών σε όλο το κύκλωμα

εκπροσώπησης επιχειρήσεων και διοίκησης, σταθμίζοντας τις πιθανότητες της εταιρείας για να μπορεί να κάνει τις σωστές προβλέψεις (Al-Qatamin, 2020).

2.3 Εταιρείες που υπόκεινται σε έλεγχο

Το μέγεθος μιας εταιρείας είναι βασικός παράγοντας για τον καθορισμό του αν θα πρέπει να ελέγχεται νομικά, και έτσι οι ανώνυμες εταιρείες ελέγχονται από ορκωτούς ελεγκτές που πρέπει να πληρούν δύο από τα ακόλουθα κριτήρια για δύο συνεχόμενα έτη.

- Ο συνολικός ισολογισμός της εταιρείας ανέρχεται στα 2,5 εκατ. ευρώ.
- Ο καθαρός κύκλος εργασιών της εταιρείας ήταν 5 εκατ. ευρώ την περασμένη χρονιά. Σύμφωνα με την απόφαση του Υπουργού Ανάπτυξης, το αριθμητικό όριο για τις περιπτώσεις μπορεί να αναπροσαρμοστεί.
- Ο μέσος αριθμός εργαζομένων ανά έτος είναι 50.

2.3 Κατηγορίες Ελέγχου

Ο έλεγχος και η επιστήμη του ελέγχου διασφαλίζουν ότι οι λογιστικές καταστάσεις είναι ακριβείς και συμμορφώνονται με τα διεθνή πρότυπα. Υπάρχουν πολλοί τύποι ελέγχου. Ο τύπος του ελέγχου ποικίλλει ανάλογα με την οντότητα που τον διενεργεί και τη σχέση του ελεγχόμενου μεταξύ τους.

Επομένως, οι έλεγχοι χωρίζονται στις ακόλουθες κατηγορίες (Mohd-Sanusi et al., 2012):

1. Εσωτερικός Έλεγχος:

Ο έλεγχος διενεργείται από την ίδια την εταιρεία και από ανεξάρτητους εμπειρογνώμονες που είναι υπάλληλοι της. Οι εσωτερικοί ελεγκτές παρακολουθούν και ελέγχουν την ακρίβεια της χρηματοοικονομικής αναφοράς και τη συμμόρφωση με τα πρότυπα και τις πολιτικές της εταιρείας.

2. Εξωτερικός Έλεγχος

Ο εξωτερικός έλεγχος αποτελεί σημαντικό μέρος της συμμόρφωσης μιας εταιρείας με τις κανονιστικές απαιτήσεις και συνήθως διενεργείται από ανεξάρτητους ελεγκτές. Οι εξωτερικοί ελεγκτές είναι αμερόληπτοι και δεν έχουν κεκτημένα συμφέροντα στην εταιρεία που ελέγχουν.

3. Μικτός Έλεγχος

Ο κοινός έλεγχος είναι έλεγχος που διενεργείται από εσωτερικούς και εξωτερικούς ελεγκτές.

4. Ειδικοί & Γενικοί Έλεγχοι:

Υπάρχει διαφορά μεταξύ ενός ελέγχου εμπειρογνωμόνων και ενός γενικού ελέγχου. Ο έλεγχος εμπειρογνωμόνων επικεντρώνεται σε ένα συγκεκριμένο θέμα ή πρόβλημα, ενώ ένας γενικός έλεγχος στοχεύει σε όλο το φάσμα της επιχειρηματικής δραστηριότητας και καθ' όλη τη διάρκεια της χρήσης.

5. Προληπτικός & Κατασταλτικός Έλεγχος

Μολονότι οι «προληπτικοί έλεγχοι» έχουν σχεδιαστεί για να αποτρέπουν πιθανά λάθη ή προσπάθειες εφαρμογής πρακτικών διαχείρισης κερδών, οι «κατασταλτικοί έλεγχοι» διασφαλίζουν ότι όλες οι πρακτικές που ακολουθούνται είναι συνεπείς με την πολιτική της εταιρείας και εντοπίζουν προβληματικούς τομείς κυρίως λαμβάνοντας μέτρα για τη διόρθωση προβλημάτων.

2.4 Μεθοδολογία του ελέγχου

Ο ελεγκτής έχει πολλούς τρόπους για να πραγματοποιήσει έναν έλεγχο, συμπεριλαμβανομένων εργαλείων και μεθόδων που είναι ειδικά για τον τύπο του ελέγχου που διεξάγεται. Υπάρχει μια ποικιλία μεθόδων οικονομικού ελέγχου που μπορεί να χρησιμοποιήσει ο ελεγκτής, συμπεριλαμβανομένου του εξαντλητικού ή πλήρους ελέγχου, ο οποίος περιλαμβάνει τον έλεγχο όλων των λογαριασμών και όλων των αρχείων για να βεβαιωθεί ότι οι αριθμοί στον Ισολογισμό και τα αποτελέσματα του έτους είναι ακριβείς (Lopes, 2014). Μια άλλη μέθοδος για τον έλεγχο των δεδομένων είναι η δειγματοληψία, η οποία λαμβάνει ένα αντιπροσωπευτικό δείγμα των δεδομένων που πρόκειται να ελεγχθούν. Αυτή η μέθοδος μπορεί να είναι χρήσιμη για την επαλήθευση της ακρίβειας των δεδομένων. Προφανώς, η πρώτη μέθοδος μπορεί να εφαρμοστεί όταν ο αριθμός των προς δοκιμή στοιχείων δεν υπερβαίνει αυτόν που μπορεί να ελεγχθεί από ένα άτομο. Η δεύτερη μορφή, αν και αρκετά εφαρμόσιμη στην πράξη, έχει το μειονέκτημα ότι το δείγμα δεν είναι αντιπροσωπευτικό και υπάρχει κίνδυνος να βγουν εκτός ελέγχου σημαντικά σημεία. Για τον μετριασμό αυτού του κινδύνου, η ελεγκτική πρακτική οδήγησε σε μια τρίτη μέθοδο ελέγχου που είναι πιο αξιόπιστη και ευκολότερη στην εφαρμογή, τη μέθοδο Αξιολόγησης Συστήματος

Εσωτερικού Ελέγχου της Εταιρείας. Σύμφωνα με τη μέθοδο, η οποία ουσιαστικά είναι μια αξιολόγηση της αξιοπιστίας των διαφόρων διαδικασιών της εταιρείας, καθίσταται σαφές σε ποια σημεία τους ελέγχους Εσωτερικούς ελέγχους μπορεί και δεν μπορεί να εμπιστευτεί και να τους αντιμετωπίσει κατάλληλα κυρίως και σύμφωνα με το πεδίο του ελέγχου. Η τελευταία μέθοδος είναι πιο επιστημονική και σύγχρονη, που σημαίνει ότι είναι ο πιο αξιόπιστος τρόπος απόκτησης αποτελεσμάτων (Meleshenko & Usanova, 2014).

2.5 Η Ευθύνη του ορκωτού Ελεγκτή.

Ο ελεγκτής θα πρέπει να είναι σε θέση να κρίνει όλα τα τρέχοντα γεγονότα που συμβαίνουν και μπορεί να επηρεάσουν την οικονομική θέση της εταιρείας κατά την ημερομηνία κλεισίματος του Ισολογισμού. Ο ελεγκτής είναι υπεύθυνος για την ολοκλήρωση του ελεγκτικού έργου και την τεκμηρίωση των γεγονότων μέχρι την ημερομηνία ολοκλήρωσης του επιτόπιου ελέγχου. Οτιδήποτε γίνει αντιληπτό μετά την ολοκλήρωση των ελεγκτικών διαδικασιών είναι επίσης υποχρεωτικό να αξιολογηθεί (Hanini, 2021).

2.6 Η ηθική ευθύνη του εσωτερικού ελεγκτή

Ο ορκωτός ελεγκτής έχει ευθύνη έναντι της κοινωνίας και των πελατών του που υπερβαίνει την απλή επαλήθευση των οικονομικών καταστάσεων. Ο επαγγελματικός κώδικας δεοντολογίας για τους πελάτες επιβάλλεται από το σώμα των ορκωτών λογιστών σε πολλές χώρες. Υπάρχει επίσης κώδικας συμπεριφοράς για άλλα μέρη του σώματος. Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι οι νομικά καθορισμένες αρμοδιότητες δεν επαρκούν για να περιγράψουν και να διαμορφώσουν τη σωστή συμπεριφορά του κάθε επαγγελματία στην πράξη.

Αυτός ο κώδικας συμπεριφοράς αποτελεί αναγνώριση της κοινωνικής ευθύνης που συνεπάγεται το να είσαι επαγγελματίας στον κοινωνικό τομέα. Υπηρετεί το ίδιο το επάγγελμα, προστατεύοντάς το και δίνοντάς του μια κατάλληλη κοινωνική εικόνα. Είναι ανάγκη το κοινό να έχει εμπιστοσύνη στον εξωτερικό ελεγκτή ως προς την ικανότητα και την πρόθεσή του να τον εξυπηρετήσει σε συγκεκριμένες περιπτώσεις. Δημιουργήθηκε με προσωπική και ηθική υπευθυνότητα και συνέπεια, όχι μόνο οικονομική. Δεν υπάρχει συγκεκριμένος, ενιαίος κώδικας κοινωνικής, επαγγελματικής και ηθικής ευθύνης που να μπορεί να εφαρμοστεί από όλους τους ελεγκτές. Οι κανόνες και τα πρότυπα που διέπουν το ίδρυμα αναπτύχθηκαν με την πάροδο του χρόνου και τροποποιούνται συνεχώς για να ληφθούν υπόψη νέες καταστάσεις. Αυτή η διαδικασία είναι σε εξέλιξη, καθώς συλλέγονται και αναλύονται νέες πληροφορίες. Ο Κώδικας Δεοντολογίας για Ορκωτούς Λογιστές είναι

ένα μοντέλο ηθικής συμπεριφοράς που πρέπει να ακολουθούν όλοι οι ορκωτοί λογιστές. Είναι ένα σύνολο οδηγιών που βοηθούν στην προώθηση του κάθε επαγγελματισμός και ακεραιότητα στο λογιστικό επάγγελμα. Το Ινστιτούτο Εσωτερικών Ελεγκτών των ΗΠΑ έχει έναν κώδικα επαγγελματικής ευθύνης και συμπεριφοράς που διέπει το έργο των εσωτερικών ελεγκτών. Αυτοί οι δύο κώδικες πραγματεύονται λεπτομερώς έναν ιδιαίτερο τρόπο συμπεριφοράς και αντιμετώπισης επαγγελματικών θεμάτων και καταστάσεων (Reynolds, 2000).

1. Νομική ευθύνη

Ο νόμος περί εγγεγραμμένων ελεγκτών προβλέπει ασφάλιση έναντι αξιώσεων για ζημιές που μπορεί να προκύψουν από εσκεμμένη πράξη ή παράλειψη εγγεγραμμένου ελεγκτή κατά τη διάρκεια ενός ελέγχου, εάν οφείλεται σε κακή πίστη ή βαριά αμέλεια του ελεγκτή και αποδεδειγμένα έχει εκδοθεί το πιστοποιητικό που προκαλείται από τη χρήση του. Το πιστοποιητικό ελέγχου (αρθ.19,Π.Δ. 226/92) είναι ένα επίσημο έγγραφο που επιβεβαιώνει ότι μια εταιρεία ή οργανισμός έχει συμμορφωθεί με ελεγκτικά πρότυπα. Αυτό το άρθρο παρέχει έναν ορισμό των ελάχιστων ποσών αποζημίωσης που πρέπει να καλύπτονται από την ασφάλιση.

2. Διεθνή λογιστικά πρότυπα

Τα διεθνή λογιστικά πρότυπα (IAS) είναι ένα σύνολο λογιστικών πρακτικών που απαιτείται να ακολουθούν οι εταιρείες, ως αποτέλεσμα μιας κοινοτικής οδηγίας. Η υποχρεωτική εφαρμογή αυτών των μέτρων ξεκίνησε το 2006 για εταιρείες εισηγμένες στο χρηματιστήριο, αλλά αργότερα επεκτάθηκαν σε όλες τις εταιρείες.

Τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα (ΔΛΠ) τροποποιήθηκαν το 2013 για να συμπεριλάβουν κατευθυντήριες γραμμές που αλλάζουν τον προσανατολισμό τους, γνωστά ως Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Αναφοράς (ΔΠΧΑ). Τα πρότυπα εκδόθηκαν από το Συμβούλιο Διεθνών Λογιστικών Προτύπων (IASB) κατά την περίοδο 1973-2001.

Τα βασικά όργανα κατάρτισης των προτύπων είναι:

- Η Επιτροπή Διεθνών Λογιστικών Προτύπων
- Το Σώμα Διεθνών Λογιστικών Προτύπων (IASB)

- Η Συμβουλευτική Επιτροπή Προτύπων (SAC)
- Η Επιτροπή Διεργησιών Διεθνών Προτύπων Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης (IFRIC)
- Η Ευρωπαϊκή Ένωση

Τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα είναι:

- ΔΛΠ 1: Παρουσίαση Οικονομικών Καταστάσεων
- ΔΛΠ 2: Αποθέματα
- ΔΛΠ 7: Καταστάσεις Ταμειακών Ροών
- ΔΛΠ 8: Λογιστικές Πολιτικές, Αλλαγές στις Λογιστικές Εκτιμήσεις και Λάθη
- ΔΛΠ 10: Γεγονότα μετά την ημερομηνία του Ισολογισμού
- ΔΛΠ 11: Κατασκευαστικές Συμβάσεις
- ΔΛΠ 12: Φόροι Εισοδήματος
- ΔΛΠ 14: Οικονομικές Πληροφορίες Κατά Τομέα
- ΔΛΠ 16: Ενσώματα Πάγια
- ΔΛΠ 17: Μισθώσεις
- ΔΛΠ 18: Έσοδα
- ΔΛΠ 19: Παροχές σε Εργαζόμενους
- ΔΛΠ 26: Λογιστική και Πληροφόρηση Προγραμμάτων Παροχών Αποχώρησης από την Υπηρεσία
- ΔΛΠ 20: Λογιστική των Επιχορηγήσεων και Γνωστοποίηση της Κρατικής Υποστήριξης
- ΔΛΠ 21: Οι Επιδράσεις των Μεταβολών στις Τιμές Συναλλάγματος

- ΔΛΠ 23: Κόστος Δανεισμού
- ΔΛΠ 24: Γνωστοποιήσεις Συνδεδεμένων Μερών
- ΔΛΠ 27: Ενοποιημένες και Ατομικές Οικονομικές Καταστάσεις
- ΔΛΠ 28: Επενδύσεις σε Συγγενείς Επιχειρήσεις
- ΔΛΠ 29: Παρουσίαση Οικονομικών Στοιχείων σε Υπερπληθωριστικές Οικονομίες
- ΔΛΠ 30: Γνωστοποιήσεις στις Οικονομικές Καταστάσεις Τραπεζών και Όμοιων Χρηματοοικονομικών Ιδρυμάτων
- ΔΛΠ 31: Επενδύσεις σε Κοινοπραξίες
- ΔΛΠ 32: Χρηματοοικονομικά Μέσα: Αναγνώριση και Αποτίμηση
- ΔΛΠ 33: Κέρδη ανά Μετοχή
- ΔΛΠ 34: Ενδιάμεσες Οικονομικές Καταστάσεις
- ΔΛΠ 36: Μείωση της Αξίας Στοιχείων του Ενεργητικού
- ΔΛΠ 37: Προβλέψεις, Ενδεχόμενες Υποχρεώσεις και Ενδιάμεσες Απαιτήσεις
- ΔΛΠ 38: Άυλα Στοιχεία του Ενεργητικού
- ΔΛΠ 40: Επενδύσεις σε Ακίνητα
- ΔΛΠ 41: Γεωργία

2.7 Γενικά Αποδεκτές Λογιστικές Αρχές των ΗΠΑ (U.S GAAP)

Οι Γενικά Αποδεκτές Λογιστικές Αρχές των ΗΠΑ (GAAP) είναι λογιστικές αρχές που έχουν εγκριθεί από την Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς (SEC). Αν και η Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς των ΗΠΑ έχει δηλώσει την πρόθεσή της να μεταβεί από τα GAAP των ΗΠΑ στα Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Αναφοράς (IFRS), αυτά διαφέρουν σημαντικά από τα GAAP των ΗΠΑ και η πρόοδος ήταν αργή και αβέβαιη.

2.8 Οι Ομοιότητες και οι Διαφορές των IFRS και των US GAAP

Οι ομοιότητες και οι διαφορές μεταξύ των US GAAP και των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων είναι αρκετά σαφείς. Υπάρχουν πολλά συγκεκριμένα πρότυπα που πρέπει να ακολουθούνται από τις εταιρείες κατά την αναφορά οικονομικών πληροφοριών, αλλά τα δύο συστήματα μοιράζονται πολλές βασικές αρχές. Συγκρίνοντας τα US GAAP με τα IFRS, διαπιστώνουμε ότι οι κύριες διαφορές βρίσκονται σε δύο τομείς, τους κανόνες και τις αρχές στις οποίες βασίζονται. Τα GAAP των ΗΠΑ υποστηρίζονται από τρεις πτυχές, και συγκεκριμένα: (1) Νομικά (2) Οικονομικά και (3) Σύστημα Κοινωνικής Λογιστικής. Αντίθετα, τα ΔΠΧΑ βασίζονται στην αρχή των λογιστικών προτύπων και επομένως ανταποκρίνονται στις κοινωνικοοικονομικές ανάγκες της χώρας (Ortega, 2017; Smith, 2012).

Αποτίμηση των στοιχείων του ενεργητικού – ακινήτων

Σύμφωνα με τα GAAP των ΗΠΑ, οι εταιρείες πρέπει να βρουν τη χαμηλότερη τιμή μεταξύ της τιμής κόστους ή της αγοραίας αξίας. 144 «Λογιστική για Απομείωση ή Διάθεση Μακροπρόθεσμων Περιουσιακών Στοιχείων», όπως κωδικοποιείται από το ASC 360 «Ακίνητα, Εγκαταστάσεις και Εξοπλισμός». Ωστόσο, σύμφωνα με τα ΔΠΧΑ και συγκεκριμένα το ΔΛΠ 16, «Ακίνητα, εγκαταστάσεις και εξοπλισμός» απαιτεί εκτίμηση του ιστορικού κόστους και των αποσβέσεων των παγίων, ενώ επιτρέπονται χαμηλές τιμές για την εύλογη αξία.

Υπεραξία και άυλα περιουσιακά στοιχεία

Η υπεραξία και τα άυλα περιουσιακά στοιχεία περιλαμβάνουν στοιχεία όπως οι σχέσεις με τους πελάτες, η αξία της επωνυμίας και η πνευματική ιδιοκτησία. Σύμφωνα με τις Γενικά Αποδεκτές Λογιστικές Αρχές των ΗΠΑ (GAAP), η υπεραξία δεν μπορεί να αποσβεστεί. Τα GAAP των ΗΠΑ απαιτούν την επανεξέταση της υπεραξίας για απομείωση σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές περί σύνεσης. Τα λοιπά άυλα περιουσιακά στοιχεία εξακολουθούν να είναι αποσβέσιμα, σύμφωνα με τα GAAP και τα ΔΠΧΑ των ΗΠΑ.

Κόστος Αποθεμάτων

Το Κόστος Αποθέματος αναφέρεται στο κόστος των αντικειμένων που έχουν αγοραστεί ή αποκτηθεί ως μέρος του αποθέματος μιας επιχείρησης. Στη λογιστική, τα GAAP των ΗΠΑ επιτρέπουν τη χρήση των μεθόδων Last In First Out (LIFO), First In First Out (FIFO) και

σταθμισμένου μέσου κόστους (AVCO). Οι μέθοδοι αποτίμησης FIFO και AVCO επιτρέπονται σύμφωνα με τα Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Αναφοράς (IFRS), αλλά όχι από το LIFO, το οποίο δεν επιτρέπεται.

Απομείωση Αξίας

Η απώλεια της αξίας ενός περιουσιακού στοιχείου ή ενός γεγονότος που μειώνει την αξία του. Όταν μια εταιρεία ακολουθεί τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα (IAS), μπορεί να μειώσει τις υποχρεώσεις της κατά αυτό το ποσό στο μέλλον, αλλά τα GAAP των ΗΠΑ δεν επιτρέπουν τέτοιες αναστροφές.

2.9 Εταιρική διακυβέρνηση και ελεγκτική

Η εταιρική διακυβέρνηση αναφέρεται στο σύνολο των μηχανισμών, διαδικασιών και δομών που χρησιμοποιούνται για τη διαχείριση και τη διεύθυνση μιας εταιρείας με σκοπό την αύξηση του πλούτου των μετόχων και την προστασία των νόμιμων συμφερόντων άλλων ενδιαφερομένων.

Η εταιρική διακυβέρνηση είναι ένα σύστημα που προσπαθεί να επιλύσει τα προβλήματα που μπορεί να προκύψουν από το διαχωρισμό ιδιοκτησίας και διαχείρισης μιας εταιρείας. Οι μηχανισμοί εταιρικής διακυβέρνησης αντιμετωπίζουν το ζήτημα του ηθικού κινδύνου των μελών του διοικητικού συμβουλίου λόγω της σύγκρουσης συμφερόντων τους με αυτά των μετόχων. Οι μονάδες εταιρικής διακυβέρνησης δημιουργούνται με πρωτοβουλία της ίδιας της εταιρείας ή πληρώνονται από την κοινωνία και το κράτος. Ένα σημαντικό χαρακτηριστικό του συστήματος εταιρικής διακυβέρνησης είναι η εισαγωγή διαφάνειας στην παρακολούθηση και τη λήψη αποφάσεων όλων των επιχειρηματικών συμπεριφορών (Koutourpis et al., 2018).

Ένα επιπλέον κρίσιμο χαρακτηριστικό του συστήματος εταιρικής διακυβέρνησης είναι η εισαγωγή διαφάνειας στην παρακολούθηση και τη λήψη αποφάσεων όλων των επιχειρηματικών συμπεριφορών. Σε αυτό το σύστημα, τα μέλη της εκτελεστικής διοίκησης, το διοικητικό συμβούλιο, η επιτροπή ελέγχου και οι εσωτερικοί και εξωτερικοί ελεγκτές διαδραματίζουν σημαντικό ρόλο (Alhababsah, 2018). Τα τελευταία χρόνια σημειώθηκαν ορισμένες αλλαγές στη νομοθεσία με στόχο τη βελτίωση της εταιρικής διακυβέρνησης. Αυτές οι αλλαγές οδήγησαν σε κανονισμούς που είναι πιο αυστηροί από ποτέ.

Το Διοικητικό Συμβούλιο είναι υπεύθυνο για τη διασφάλιση της ακρίβειας των οικονομικών καταστάσεων. Τυχόν λάθη για τα οποία γνωρίζει το Διοικητικό Συμβούλιο δεν θα πρέπει να περιλαμβάνονται στις οικονομικές καταστάσεις. Πρέπει επίσης να αξιολογήσουν την αποτελεσματικότητα του εσωτερικού συστήματος βαλβίδων.

Ελεγκτές: Κατά τη σύνταξη της έκθεσης ελέγχου, οι ελεγκτές πρέπει να ανατρέξουν στην αντίστοιχη δήλωση του Διοικητικού Συμβουλίου.

Η επιτροπή ελέγχου αποτελείται από μη εκτελεστικά μέλη του διοικητικού συμβουλίου και ένα από αυτά πρέπει να έχει λογιστικές γνώσεις και να είναι ειδικός σε λογιστικά θέματα.

Κεφάλαιο 3

Διαχείριση Κερδών

3.1 Εισαγωγή

Το φαινόμενο της διαχείρισης κερδών αναφέρεται σε αλλαγές που γίνονται από τη διοίκηση μιας εταιρείας στους λογαριασμούς και τις οικονομικές καταστάσεις με απώτερο στόχο την παρουσίαση μιας οικονομικής κατάστασης που σε καμία περίπτωση δεν αντικατοπτρίζει την πραγματική οικονομική της κατάσταση και απόδοση. Αυτό το φαινόμενο αναφέρεται συχνά ως δημιουργική λογιστική και μπορεί να οδηγήσει σε παραπληροφόρηση και ακόμη και να παραπλανήσει τους χρήστες μέσω των λογιστικών καταστάσεων (Joshua & Varda, 2008).

Ο ορισμός της διαχείρισης κερδών που προτείνεται από τους αναλυτές Healy & Wahlen (1999) είναι ότι αποτελεί μια επιχειρηματική πρακτική όπου μια εταιρεία μειώνει σκόπιμα τα κέρδη της προκειμένου να διατηρήσει ή να αυξήσει την τιμή της μετοχής της. Αυτό γίνεται για να παραπλανηθούν όσοι έχουν ίδιο συμφέρον για την εταιρεία με βάση τις οικονομικές της επιδόσεις και για να διαθέσουν τα συμφωνηθέντα αποτελέσματα με βάση τις δημοσιοποιούμενες οικονομικές καταστάσεις. Δεν υπάρχει συμφωνημένος ορισμός της "διαχείρισης κερδών", επομένως θα χρησιμοποιηθούν ορισμένοι εναλλακτικοί όροι εδώ. Υπάρχουν τρεις κύριοι τρόποι για να οριστούν τα πράγματα: με αυτό που παρατηρείται, με αυτό που αποτελεί υπόθεση και με το επιθυμητό. Ανάλογα με τους λόγους πίσω από την επιβολή του ορισμού, ο ορισμός μπορεί να ταξινομηθεί σε τρεις ομάδες. Υπάρχει λοιπόν η ευεργετική (λευκή) διαχείριση κερδών η οποία αυξάνει τη λογιστική διαφάνεια, το «γκρίζο» χειρισμό που κινείται στα πλαίσια των λογιστικών κανονισμών και της νομικής συμμόρφωσης και χρησιμοποιείται είτε για ευκαιριακούς λόγους είτε για αύξηση της αποτελεσματικότητας της εταιρείας. Τέλος, υπάρχει η καταστροφική (μαύρη) διαχείριση κερδών, η οποία περιλαμβάνει εκούσια παραπλάνηση των χρηστών και απάτη.

Ακολουθούν οι ορισμοί καθεμιάς από τις παραπάνω ομάδες (Metzker & Siekelova, 2021).

- Λευκή: "Η διαχείριση κερδών είναι η χρήση μιας ποικιλίας λογιστικών επιλογών προκειμένου η διοίκηση να αντικατοπτρίζει τις προσδοκίες σχετικά με τις μελλοντικές ταμειακές ροές μιας εταιρείας."
- Γκρι: "Η διαχείριση κερδών είναι η επιλογή μιας λογιστικής μεθόδου που είτε μεγιστοποιεί το όφελος μόνο της ανώτατης διοίκησης είτε είναι οικονομικά αποδοτική."

- Μαύρη: Η διαχείριση κερδών είναι η πρακτική της διαχείρισης επιχειρηματικών δραστηριοτήτων προκειμένου να επιτευχθεί ένα επιθυμητό επίπεδο κέρδους, διασφαλίζοντας παράλληλα ότι οι οικονομικές καταστάσεις είναι όσο το δυνατόν πιο διαφανείς προς όφελος των επενδυτών.

Η διαχείριση κερδών καλύπτει όλο το φάσμα από τη λεγόμενη συντηρητική λογιστική έως την απάτη. Το κίνητρο της διοίκησης είναι βασικός παράγοντας για τον καθορισμό του πού θα τοποθετηθούν οι ενέργειες μιας εταιρείας.

3.2 Γιατί τα κέρδη μια επιχείρησης είναι τόσο σημαντικά ώστε να αποτελούν αντικείμενο διαχείρισης;

Οι λογιστικές πληροφορίες διαδραματίζουν σημαντικό ρόλο στη διαδικασία λήψης αποφάσεων και αποτελούν την «ακτινογραφία» κάθε επιχείρησης ανά πάσα στιγμή. Τα κέρδη μιας εταιρείας αντικατοπτρίζουν την αξία των πληροφοριών που κατέχει (Barman, 2008).

Η λογιστική είναι σημαντική γιατί βοηθά στην παρακολούθηση τόσο των οικονομικών όσο και των μη χρηματοοικονομικών πληροφοριών. Το πρώτο είναι ότι οι πληροφορίες είναι απαραίτητες για τους επενδυτές να λαμβάνουν τεκμηριωμένες αποφάσεις σχετικά με τις επενδύσεις τους και τους κινδύνους τους.

Οι επενδυτές χρησιμοποιούν τα κέρδη για να αποκτήσουν πληροφορίες που είναι απαραίτητες για τη λήψη ορθών επενδυτικών αποφάσεων. Υπάρχουν στοιχεία που υποδηλώνουν ότι όταν τα κέρδη δημοσιεύονται και η τιμή της μετοχής ανεβαίνει, υπάρχει ισχυρή συσχέτιση μεταξύ των δύο. Συγκεκριμένα, αυτή η σχέση είναι ισχυρότερη και πιο στενά συνδεδεμένη από άλλα λογιστικά και χρηματοοικονομικά δεδομένα, όπως, για παράδειγμα η μελέτη των πωλήσεων και των ταμειακών ροών είναι ένα σημαντικό μέρος της επιχείρησης.

Ένας ακόμη κρίσιμος ρόλος της λογιστικής είναι εκείνος της διοίκησης. Αυτό προέρχεται από το διαχωρισμό ανάμεσα στην ιδιοκτησία και της διαχείρισης μιας επιχείρησης. Οι διευθυντές σε μια εταιρεία συνήθως ενεργούν για το δικό τους συμφέρον και συχνά μπορούν να έρθουν σε σύγκρουση με τους μετόχους, τους ανθρώπους που κατέχουν την εταιρεία. Συχνά υπάρχουν αντικρουόμενα συμφέροντα μεταξύ αυτών των ομάδων. Οι μέτοχοι θέλουν να γνωρίζουν τις οικονομικές πληροφορίες για να ελέγχουν τους διευθυντές και να

βεβαιωθούν ότι τα συμφέροντά τους είναι ευθυγραμμισμένα. Η λογιστική είναι σημαντική από αυτή την άποψη, διότι μπορεί να περιορίσει τις δυνατότητες των διευθυντών να ενεργούν για τα δικά τους συμφέροντα (Besuspariene et al., 2018).

Παρακάτω αναπτύσσονται τρεις διαφορετικές οπτικές γωνίες σχετικά με την κερδοφορία που μπορούν να μας βοηθήσουν να κατανοήσουμε καλύτερα πόσο σημαντικό είναι για μια εταιρεία να πραγματοποιεί κέρδη.

3.3 Η θεωρία των συμβολαίων

Η θεωρία των συμβάσεων είναι ένα σώμα ακαδημαϊκής έρευνας που εξετάζει τη φύση, τον σκοπό και τα αποτελέσματα των συμβάσεων. Οι εταιρείες αποτελούνται από συμβόλαια και κάθε σύμβαση έχει επίδραση στο σύνολο της εταιρείας. Συμβάσεις μεταξύ της εταιρείας και εξωτερικών μερών καθώς και εσωτερικών μερών, όπως ανώτερα στελέχη και υπάλληλοι. Όπως ήταν αναμενόμενο, υπάρχει σύγκρουση συμφερόντων μεταξύ των ενδιαφερομένων. Διάφοροι πιστωτές προτιμούν να περιμένουν μέχρι να εξοφληθούν οι απαιτήσεις τους προτού καταβάλουν μερίσματα, ενώ οι μέτοχοι προτιμούν να λάβουν πρώτα το μέρισμα. Οι εργαζόμενοι και η διοίκηση έχουν διαφορετικούς στόχους όσον αφορά τα προνόμια. Η διοίκηση θέλει να παρέχει προνόμια που θα έχουν το μεγαλύτερο δυνατό κέρδος, ενώ οι εργαζόμενοι θέλουν περισσότερα προνόμια για να βελτιώσουν το εργασιακό τους περιβάλλον. Το μέγεθος των κερδών μιας εταιρείας είναι μια καλή μέτρηση για χρήση κατά την αξιολόγηση της αποτελεσματικότητας της διοίκησής της. Συγκεκριμένα, τα κέρδη αποτελούν τη βάση για τις εταιρείες να συνάπτουν διαφορετικά συμβόλαια εντός της εταιρείας και να θέτουν όρια για τον τρόπο με τον οποίο κινούνται αυτά τα συμβόλαια. Δεδομένης αυτής της θεωρίας, είναι σαφές ότι η διαχείριση κερδών είναι μια ευκαιριακή συμπεριφορά με μοναδικό σκοπό την επίτευξη συγκεκριμένων στόχων, οι οποίοι είναι απαραίτητοι για την εκπλήρωση των πολλών συμβάσεων που αναλαμβάνει μια εταιρεία (Lambert, 2001).

3.4 Θεωρία λήψης αποφάσεων

Η θεωρία της λήψης αποφάσεων υποστηρίζει ότι τα αποτελέσματα μιας εταιρείας είναι το αποτέλεσμα των αποφάσεων που λαμβάνονται από τους υπαλλήλους της. Για να ερμηνεύσουμε λοιπόν τη «συμπεριφορά» της εταιρείας αρκεί να εντοπίσουμε τα άτομα που παίρνουν σημαντικές αποφάσεις και να αναλύσουμε τα ενδιαφέροντά τους. Σε αυτή την περίπτωση, για να κατανοήσουμε πόσο σημαντικό είναι το κέρδος για την εταιρεία, αρκεί να

αναρωτηθούμε πόσο σημαντικό είναι το κέρδος για τους λήπτες αποφάσεων. Αυτή η θεωρία καταδεικνύει το γεγονός πως δεν επέρχονται επιβλαβή αποτελέσματα από αποφάσεις που στηρίζονται σε εσφαλμένες οικονομικές καταστάσεις, είναι ακριβώς οι ίδιες με τις αποφάσεις που βασίζονται σε πραγματικές. Αποτελεί ελάχιστη προϋπόθεση τα ενδιαφερόμενα μέρη να έχουν λάβει γνώση περί της κατεύθυνσης της απόπειρας διαχείρισης κερδών. Έτσι, η εταιρεία θα προσαρμόσει τις οικονομικές της καταστάσεις αναπαποκρινόμενη σε όποιον το θεωρεί δεδομένο ότι θα το κάνει. Για παράδειγμα όταν όλοι περιμένουν ότι η εταιρεία θα διαχειριστεί το μείρισμά της κατά 10% και αποφασίσει να δημοσιεύσει τα πραγματικά στοιχεία, τα οποία θα είναι το -10% της αγοράς προσδοκίες, θα προκαλέσει άνοδο της τιμής της μετοχής της στις διαπραγματεύσεις σε χαμηλότερα επίπεδα. Το φαινόμενο ονομάζεται «εμπλοκή σήματος» (Berman, 2008).

3.5 Η νομικο-πολιτική προσέγγιση

Η νομική-πολιτική προσέγγιση στη σύγκρουση μετόχων αναγνωρίζει τη σύγκρουση συμφερόντων μεταξύ των ανώτερων στελεχών και των μετόχων. Μια εταιρεία είναι μια ομάδα περιουσιακών στοιχείων που δημιουργούν ταμειακές ροές που είναι επωφελείς για τους μετόχους. Ωστόσο, αυτές οι ταμειακές μηχανές δεν ανήκουν στους ανθρώπους που διαχειρίζονται τα περιουσιακά στοιχεία και κατά συνέπεια λαμβάνουν τις αποφάσεις (ανώτατα στελέχη) αλλά στους μετόχους.

Ως εκ τούτου, οι μέτοχοι εκτός της επιχείρησης βασίζονται αποκλειστικά στις γνωστοποιούμενες λογιστικές καταστάσεις για πληροφορίες. Αυτές οι λογιστικές καταστάσεις καθορίζονται από την ανώτερη διευθυντική ομάδα, που βρίσκεται εντός της εταιρείας, με τη λήψη αποφάσεων που πραγματοποιούν. Σύμφωνα με αυτή τη θεωρία, είναι λογικό να υπάρχει διαχείριση κερδών σε μια εταιρεία προκειμένου να αυξηθεί η κερδοφορία. Με αυτόν τον τρόπο, ανώτερα και ανώτατα στελέχη καταφέρνουν να οικοδομήσουν μια αρμονική σχέση με τους μετόχους, καθώς και τα δύο μέρη είναι ικανοποιημένα.

3.6 Προσδιορισμός των κινήτρων που οδηγούν στη δημιουργική λογιστική

Υπάρχουν διάφοροι λόγοι για τους οποίους διαφορετικά πράγματα παρακινούν τους ανθρώπους. Μερικά συνδέονται, ενώ άλλα χωρίζονται σε δύο κατηγορίες. Τα κίνητρα μιας εταιρείας είναι αποτέλεσμα του εσωτερικού της περιβάλλοντος και των εξωτερικών πιέσεων που αντιμετωπίζει (Abded et al., 2022).

3.6.1 Αμοιβές των στελεχών

Ένα από τα πιο αξιοσημείωτα κίνητρα που προκύπτουν από το εσωτερικό περιβάλλον είναι η επιθυμία των ανώτερων στελεχών να επιτύχουν τους στόχους τους, με αποτέλεσμα να λαμβάνουν ένα μπόνους που σχετίζεται άμεσα με την επίτευξη αυτών των στόχων. Σύμφωνα με τη θεωρία της «αμοιβής στελεχών», ισχυρά κίνητρα για τη διαχείριση κερδών δημιουργούνται όταν η αμοιβή των στελεχών είναι συνυφασμένη με τα κέρδη της εταιρείας. Οι αναλυτές Dechow & Sloan ανακάλυψαν ότι τα στελέχη συχνά μειώνουν το κόστος έρευνας και ανάπτυξης τον τελευταίο χρόνο της θητείας τους προκειμένου να αυξήσουν τα κέρδη και να λάβουν μεγάλα χρηματικά ποσά πριν εγκαταλείψουν την εταιρεία τους. Μια μελέτη της Healy διαπίστωσε ότι όσα στελέχη έχουν πετύχει τους στόχους τους και δεν έχουν τίποτα άλλο να κερδίσουν είναι πιο πιθανό να διαχειριστούν τα κέρδη με σύνεση. Το πλεόνασμα χρησιμοποιείται για τη χρηματοδότηση μελλοντικών δαπανών. Η πίεση στα διοικητικά στελέχη φέρει επίσης πιέσεις και από το εξωτερικό περιβάλλον. Ως αποτέλεσμα αυτών των πιέσεων είναι η παραποίηση αυτών των βιβλίων. Στη συνέχεια αναλύονται τα συγκεκριμένα κίνητρα που προκύπτουν από εξωτερικούς παράγοντες.

3.6.2 Περιορισμοί στη δανειοδότηση

Ισχυρή πλειονότητα πιστωτών θέτει μια σειρά από περιορισμούς-όρους προκειμένου να συμφωνήσουν στη δανειοδότηση, ή στη συνέχιση δανειοδότησης. Αποτέλεσμα αυτών των όρων είναι η εξασφάλιση της επαρκούς ρευστότητας του δανειολήπτη, και η δυνατότητα του να αποπληρώνει τις υποχρεώσεις της. Στη βεντάλια των περιορισμών βρίσκεται και η καταβολή μερισμάτων στους μετόχους, οι λογιστικές πληροφορίες που προκύπτουν από τις χρηματοοικονομικές καταστάσεις και οι αριθμοδείκτες που μετρούν τις επιδόσεις. Ως αποτέλεσμα, οι εταιρείες για να αποφύγουν την παραβίαση αυτών των περιορισμών και να μπορέσουν να αντλήσουν χρηματοδότηση, συχνά διαχειρίζονται τα κέρδη τους στρεβλώνοντας τεχνητά τα πραγματικά τους αποτελέσματα. Παρόλα αυτά σύμφωνα και με τους DeFond & Jambalvo (1994), οι περιορισμοί αυτοί λειτουργούν ως απλά εμπόδια που μπορούν να ξεπεραστούν, εφαρμόζοντας απλά τεχνικές της δημιουργικής λογιστικής, οι οποίες δίνουν τη δυνατότητα στις εταιρείες να υπερπηδούν τα εμπόδια αυτά.

3.6.3 Κίνητρα που σχετίζονται με την πρόσβαση στις αγορές κεφαλαίου

Η προσέλκυση επενδύσεων είναι ένας από τους πιο σημαντικούς μοχλούς για μια εταιρεία να ακολουθήσει πρακτικές διαχείρισης κερδών και η έρευνα έχει δείξει ότι οι εταιρείες που βρίσκονται σε διαδικασία δανεισμού μέσω της μεθόδου IPO είναι πιο πιθανό από άλλες

εταιρείες να χρησιμοποιήσουν τεχνικές διαχείρισης κερδών - όπως η χρήση μια μέθοδος απόσβεσης που επιτρέπει την καταχώρηση υψηλότερων κερδών. Το έτος δανεισμού είναι έτος κλειδί για την αποπληρωμή δανείου, αλλά είναι επίσης σημαντικό για τις μελλοντικές αποπληρωμές δανείων. Ένας άλλος λόγος που οι εταιρείες μπορεί να θέλουν να χειραγωγήσουν τις οικονομικές τους αναφορές είναι επειδή οι προβλέψεις των αναλυτών είναι συχνά ακριβείς. Ορισμένες έρευνες έχουν δείξει ότι, κατά μέσο όρο, οι προβλέψεις των αναλυτών ήταν ακριβείς, με ορισμένες προβλέψεις να ξεπερνούν τις προσδοκίες. Οι ερευνητές Degeorge, Patel & Zeckhauser πιστεύουν ότι ένα άλλο σημαντικό κίνητρο για τη διαχείριση κερδών είναι η επιθυμία να αποφευχθεί η εμφάνιση ζημίας σε μια δεδομένη χρονιά, προκειμένου να επιτευχθεί αύξηση των κερδών με την πάροδο του χρόνου. Με αυτόν τον τρόπο η εταιρεία μπορεί να επιτύχει ομαλότερη ροή κερδών από έτος σε έτος, κάτι που θα την κάνει πιο αξιόπιστη.

3.6.4 Κίνητρα Κανονιστικών Ρυθμίσεων

Οι εταιρείες που δραστηριοποιούνται σε συγκεκριμένους τομείς όπως ο τραπεζικός, ο ασφαλιστικός ή ο ενεργειακός τομέας παρακολουθούνται συστηματικά ως προς τη συμμόρφωση με διατάξεις που σχετίζονται άμεσα με τους λογιστικούς αριθμούς και τους χρηματοοικονομικούς δείκτες. Συγκεκριμένα, οι τράπεζες πρέπει να πληρούν ορισμένες προϋποθέσεις, όπως να έχουν κάποια κεφαλαιακή επάρκεια και ορισμένους δείκτες που δεν είναι κάτω από ορισμένα όρια, ενώ οι ασφαλιστικές εταιρείες επιτρέπεται να κερδίζουν έως ένα συγκεκριμένο ποσό από τις επενδύσεις που πραγματοποιούν.

3.7 Τύποι διαχείρισης κερδών

Η στρατηγική διαχείριση κερδών χρησιμοποιείται για τον σχεδιασμό και την επίτευξη μακροπρόθεσμων στόχων κερδοφορίας. Η τακτική διαχείριση κερδών χρησιμοποιείται για την πραγματοποίηση προσαρμογών για την επίτευξη βραχυπρόθεσμων στόχων κερδοφορίας (Ghazali et al., 2015). Ο πρώτος τύπος διαχείρισης κερδών χρησιμοποιείται για να παρουσιάσει μια εικόνα βελτιωμένης απόδοσης και αποδοτικότητας, ενώ ο δεύτερος είναι ευκαιριακή ή ευκαιριακή διαχείριση κερδών, όπως όταν η διοίκηση παρουσιάζει τα κέρδη με τρόπο που μεγιστοποιεί τη χρησιμότητά τους. Υπάρχουν ενδείξεις ότι και οι δύο στρατηγικές διαχείρισης κέρδους, όπως η μεγιστοποίηση του κέρδους και η βελτιστοποίηση του κόστους, είναι αποτελεσματικές. Σύμφωνα με τους Burgstahler και Dichev (1997), τα στελέχη συχνά εμπλέκονται και σε ευκαιριακές διαδικασίες διαχείρισης κερδών για να

αποφύγουν ζημίες ή μείωση κερδών, ενώ οι Siregar και Utama το 2008 κατέληξαν σε αποτελέσματα που δείχνουν ισχυρή διαχείριση κερδών για λόγους κερδοφορίας.

3.8 Συνθήκες που ευνοούν την διαχείριση κερδών

Υπάρχουν διάφοροι παράγοντες που μπορούν να συμβάλουν στην ανάπτυξη της δημιουργικής λογιστικής σε ένα εταιρικό περιβάλλον, αλλά υπάρχουν ορισμένες προϋποθέσεις που καθιστούν πιο πιθανό να συμβεί αυτό. Κάθε εταιρεία έχει ευθύνη να μειώσει την εμφάνιση αυτού του φαινομένου ενεργοποιώντας όλες τις απαραίτητες δικλείδες ασφαλείας (Vafeas, 2005).

Πίνακας 1: Καταστάσεις που ωφελούν την διαχείριση κερδών

ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ ΠΟΥ ΩΦΕΛΟΥΝ ΤΗΝ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΚΕΡΔΩΝ		
ΣΥΝΘΗΚΗ		ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ
1	Ισχυρός Διευθύνων Σύμβουλος με προνόμια	Ένας ισχυρός Διευθύνων Σύμβουλος που δεν έχει άμεση επιρροή από το διοικητικό συμβούλιο και άλλα στελέχη έχει ισχυρά κίνητρα για να προωθήσει τα ίδια συμφέροντα αποδυναμώνοντας την εταιρεία.
2	Το Διοικητικό Συμβούλιο αποτελείται από άτομα που εργάζονται εντός της εταιρείας.	Η έλλειψη ανεξαρτησίας του διοικητικού συμβουλίου είχε ως αποτέλεσμα την αδυναμία του να ελέγχει σωστά τις επιδόσεις και τις ενέργειες των ανώτερων στελεχών, δημιουργώντας παράλληλα κίνητρα για την προώθηση των δικών τους συμφερόντων.
3	Δομή του διοικητικού συμβουλίου.	Όταν το διοικητικό συμβούλιο δεν στελεχώνεται με τα κατάλληλα άτομα με τις κατάλληλες γνώσεις και τα κατάλληλα προσόντα, μπορεί να οδηγήσει σε προβλήματα.
4	Ύψος και τύποι αμοιβών για τα ανώτατα στελέχη	Όταν δεν αποκαλύπτονται πληροφορίες σχετικά με τη δομή των αμοιβών και των μπόνους για τα ανώτερα στελέχη και οι αμοιβές συνδέονται άρρηκτα με την απόδοση της εταιρείας.
5	Εσωτερικός και εξωτερικός έλεγχος	Όταν οι εσωτερικοί και εξωτερικοί ελεγκτές αναφέρονται στον Οικονομικό Διευθυντή ή όταν οι εξωτερικοί ελεγκτές δεν ακολουθούν τις διαδικασίες ελέγχου που ορίζει ο νόμος, αυτό δημιουργεί σύγκρουση συμφερόντων.

3.9 Μέθοδοι διαχείρισης κερδών

Ο τρόπος με τον οποίο κάποιος διαχειρίζεται τα κέρδη σε μια εταιρεία επηρεάζεται από πολλούς παράγοντες, συμπεριλαμβανομένων των λόγων για τις οικονομικές αλλαγές. Μερικοί από τους σπουδαιότερους τρόπους είναι (Toumeih & Yahya, 2019):

- Η χρήση ορισμένου λογιστικού χειρισμού από ένα ευρύ φάσμα πράξεων σύμφωνα με τα διεθνή λογιστικά πρότυπα, για την καταγραφή ορισμένων γεγονότων. Χαρακτηριστικά, η προτίμηση της μεθόδου αποτίμησης LIFO σε αντιδιαστολή με εκείνης της FIFO για την αποτίμηση των αποθεμάτων, η χρήση της σταθερής, φθίνουσας ή αυξανόμενης μεθόδου απόσβεσης των παγίων περιουσιακών στοιχείων, η επιλογή μιας από τις μεθόδους αναγνώρισης εισοδήματος.

- Μια άλλη σημαντική μέθοδος σύνταξης λογιστικών βιβλίων είναι ότι τα Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Αναφοράς (ΔΠΧΠ) και τα GAAP των ΗΠΑ απαιτούν σε πολλές περιπτώσεις προβολές και εκτιμήσεις μελλοντικών γεγονότων και μεγεθών. αποτελέσματα πρέπει να διαμορφωθούν στο παρόν. Τα πάγια αποτιμώνται με βάση την παραδοχή ότι θα χρησιμοποιηθούν στο μέλλον και για επισφαλείς πελάτες γίνονται προβλέψεις.

Η λήψη αποφάσεων σχετικά με την παραγωγή και τις επενδύσεις μπορεί να επηρεάσει σημαντικά τα κέρδη μιας εταιρείας στο τέλος του οικονομικού έτους. Ένας ικανός διευθυντής μπορεί να μειώσει το κόστος E&A, μάρκετινγκ ή πωλήσεων. Με αυτόν τον τρόπο καταφέρνει να αυξήσει τα κέρδη και κατά συνέπεια να εισπράττει αντίστοιχο ασφάλιστρο με όλες τις αρνητικές συνέπειες που απορρέουν από αυτό για την εταιρεία. Εκτός από την πραγματοποίηση επενδύσεων, οι διευθυντές αναλαμβάνουν επίσης ενέργειες που αυξάνουν τους συγκεκριμένους δείκτες μιας εταιρείας ή βελτιώνουν την οικονομική της θέση όσο το δυνατόν γρηγορότερα, ενώ απορρίπτουν ενέργειες που θα παράγουν μόνο βραχυπρόθεσμα οφέλη. Μια λογιστική μέθοδος που χρησιμοποιείται συνήθως για την επίτευξη του επιθυμητού οικονομικού αποτελέσματος είναι η διαμόρφωση των συναλλαγών με τρόπο που είναι επωφελής για τον λογαριασμό. Η πρακτική των συγχωνεύσεων και εξαγορών χρησιμοποιείται για την επίτευξη των επιθυμητών στόχων ή για την πραγματοποίηση σχετικών συναλλαγών. Η διαχείριση του χρόνου μιας πώλησης ή μιας αγοράς μπορεί να έχει σημαντικό αντίκτυπο στα οικονομικά αποτελέσματα μιας εταιρείας. Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι τα έσοδα αναγνωρίζονται σύμφωνα με τα διεθνή λογιστικά πρότυπα.

Ωστόσο, οι εταιρείες ακολουθούν διαφορετικές μεθόδους προκειμένου να παραπαιήσουν τα έσοδά τους. Τέτοια «κόλπα» είναι τα εξής: Είναι μέθοδοι που χρησιμοποιούνται για να εξαπατήσουν ή να χειραγωγήσουν κάποιον (Strakona, 2021).

- Την άμεση καταγραφή των επιστροφών για προϊόντα που πωλήθηκαν. Αυτό παραβιάζει την αρχή της αναγνώρισης εσόδων καθώς αν το προϊόν τελικά επιστραφεί δεν υπάρχει πώληση.
- Το γέμισμα καναλιών είναι μια κοινή τακτική μάρκετινγκ κατά την οποία μια εταιρεία προσφέρει εκτεταμένες εκπτώσεις προκειμένου να δελεάσει τους πελάτες να αγοράσουν προϊόντα νωρίτερα από ό,τι θα έκαναν διαφορετικά.
- Μια ακόμη τεχνική αποτελεί η εικονική πώληση προϊόντων. Συγκεκριμένα καταχωρείται ένα απλό παραστατικό, απουσία φυσικής συναλλαγής.
- Θα ήταν παράλειψη να μην τονιστεί ένα ακόμη τέχνασμα που χρησιμοποιείται για την παραπαιήση εσόδων. Αν δηλαδή μια εταιρεία καταχωρήσει ως έσοδο μια μη φυσική συναλλαγή, τότε έχουμε την περίπτωση που τα έσοδα παραπαιούνται σε όρους χρονικής μεταβολής της πώλησης.

3.9.1 Αναδημοσιευμένες λογιστικές καταστάσεις

Προκειμένου να παραπαιήσει η διοίκηση μιας εταιρείας τις λογιστικές καταστάσεις, η αναδημοσίευση χρηματοοικονομικών καταστάσεων με αναδιατύπωση των καταστάσεων και των λογιστικών πληροφοριών αποτελεί μια από τις σύνηθες πρακτικές.

Για την ανάδειξη της σοβαρότητας της έκτασης του συγκεκριμένου φαινομένου, το Αμερικανικό Γενικό Λογιστήριο κατά την έρευνα που πραγματοποίησε στις αρχές του 2002, προσδιόρισε πάνω από 900 αναδημοσιευμένες χρηματοοικονομικές καταστάσεις σε διάστημα 5 ετών, από 850 περίπου εισηγμένες εταιρείες, οι οποίες μάλιστα αποτελούν κομμάτι του χρηματιστηριακού δείκτη NASDAQ.

Μάλιστα η έρευνα καταδείκνυε την αυξητική τάση που συνέβαινε αυτό το φαινόμενο με 200 εταιρείες περισσότερες το 2002 σε σχέση με το 1981 με μόλις 3. Το ίδιο συνέβη και με τους χρηματιστηριακούς δείκτες S&P 500 και NASDAQ με 72 και 5 εταιρείες που παραπαιούσαν τις καταστάσεις τους με το συγκεκριμένο τέχνασμα.

Σε δεύτερο χρόνο η έρευνα κατέδειξε τη δυνατότητα των ερευνητών να κατηγοριοποιήσουν πάνω από 900 εταιρείες, αντιστοίχως με το κριτήριο που επέλεξαν να προβούν οι εταιρείες

στο συγκεκριμένο τέχνασμα παραποίησης. Στον παρακάτω πίνακα διακρίνονται αυτές οι 9 ομάδες, καθώς και τα ποσοστά που καταγράφουν το φαινόμενο. Από τον παρακάτω πίνακα, μπορεί να φανεί ότι ο κύριος και πιο συνηθισμένος λόγος για το πρόβλημα της αναγνώρισης εσόδων είναι το γεγονός αφορά το 40% των περιπτώσεων. Υπάρχει το πρόβλημα της κατηγοριοποίησης των ταμειακών εκροών ως κόστη ή έξοδα με ποσοστό που πλησιάζει το 16%. Είναι σημαντικό να λαμβάνονται υπόψη οι λογιστικές καταστάσεις κατά τη διερεύνηση της διαχείρισης κερδών, καθώς αυτό μπορεί να υποδεικνύει τον βαθμό στον οποίο μια εταιρεία διαχειρίζεται τα κέρδη της.

Πίνακας 2: Τύποι αναδημοσίευσης οικονομικών καταστάσεων

ΤΥΠΟΙ ΑΝΑΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ			
ΤΥΠΟΣ		ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ	ΠΟΣΟΣΤΟ %
1	Αναγνώριση Εσόδων	Λογιστικές καταστάσεις που αναδημοσιεύτηκαν εσφαλμένα λόγω λογιστικής προσέγγισης. Συμπερίλαβε περιπτώσεις εσφαλμένης αναγνώρισης εσόδων και αμφισβητήσιμων εσόδων.	39,70%
2	Κόστος ή Έξοδο	Εσφαλμένες πρακτικές κοστολόγησης οδήγησαν σε αναδημοσίευση. Περιλαμβάνει περιπτώσεις όπου το κόστος ή το έξοδο προσδιορίστηκε εσφαλμένα και περιπτώσεις όπου διάφορα έξοδα κεφαλαιοποιήθηκαν εσφαλμένα. Εκτός από τα λάθη που έγιναν σε σχέση με τον υπολογισμό των πληρωμών φόρων, υπάρχουν και άλλα ζητήματα που σχετίζονται με τη φορολογία που πρέπει να ληφθούν υπόψη.	15,70%
3	Ανασηματισμός των περιουσιακών στοιχείων και των αποθεμάτων	Η αναδημοσίευση των λογιστικών καταστάσεων λόγω λαθών που σχετίζονται με τις επενδυτικές λογιστικές πρακτικές, το χρόνο διαγραφής περιουσιακών στοιχείων, τη φήμη και την πελατεία και που σχετίζονται με την αναδιάρθρωση της δραστηριότητας και την αποτίμηση των αποθεμάτων.	8,90%
4	Συγχωνεύσεις και εξαγορές	Τα λογιστικά σφάλματα μπορεί να οδηγήσουν σε αναδημοσίευση των οικονομικών εκθέσεων μιας εταιρείας. Αυτό μπορεί να συμβεί επειδή η εταιρεία κέρδισε περισσότερα χρήματα από τις αναφορές της ή επειδή έχασε λιγότερα χρήματα.	5,90%

5	Λάθη σχετικά με τα αξιόγραφα	Η αναδημοσίευση οικονομικών καταστάσεων λόγω εσφαλμένων πρακτικών λογιστικού χειρισμού παραγώγων, εγγυήσεων, δικαιωμάτων προαίρεσης και άλλων μετατρέψιμων τίτλων.	5,40%
6	Λανθασμένη Καταχώρηση	Αναδημοσίευση λόγω λανθασμένης ταξινόμησης πολλαπλών λογαριασμών. Για παράδειγμα, οι υποχρεώσεις καταχωρήθηκαν ως απαιτήσεις.	5,10%
7	E&A σε εξέλιξη	Αναδημοσίευση λόγω λανθασμένης ταξινόμησης πολλαπλών λογαριασμών. Για παράδειγμα, οι υποχρεώσεις καταχωρήθηκαν ως απαιτήσεις.	3,60%
8	Συναλλαγές με άμεσα συνδεδεμένα μέρη	Η δημοσίευση λόγω εσφαλμένων λογιστικών πρακτικών για έσοδα, έξοδα και χρέη με άμεσα συνδεδεμένα μέρη μπορεί να οδηγήσει σε αναδημοσίευση. Επιπλέον, λόγω της ελλιπούς αποκάλυψης πληροφοριών σχετικά με αυτές τις συναλλαγές, υπάρχει λόγος να πιστεύεται ότι μπορεί να ήταν παράνομες.	3,00%
9	Λοιπά	Η αναδημοσίευση των οικονομικών καταστάσεων γίνεται συχνά λόγω ανακρίβειών σε άλλα γενικά λογιστικά έγγραφα.	14,10%

3.9.2 Γεγονότα που ευνοούν την διαχείριση κερδών

Υπάρχουν τρεις περιπτώσεις όπου οι εταιρείες έχουν κίνητρο να διαχειρίζονται τα κέρδη τους για να βελτιώσουν την εικόνα και την τιμή της μετοχής τους: να βελτιώσουν τα κέρδη τους, να βελτιώσουν την τιμή της μετοχής τους και να βελτιώσουν την εικόνα τους. Όταν πρόκειται για την επίτευξη ή την υπέρβαση συγκεκριμένων στόχων, οι λογιστικοί αριθμοί δεν αποτελούν ασφαλές στοίχημα, εκτός εάν συγκριθούν με κάτι παρόμοιο ή ένα πρότυπο αναφοράς. Έτσι, οι εταιρείες έχουν ένα ισχυρό κίνητρο να «μαγειρεύουν» τα βιβλία τους ώστε να ανταποκρίνονται σε αυτά τα σημεία αναφοράς, τις προσδοκίες και τις προβλέψεις από διάφορους επενδυτές και άλλα ενδιαφερόμενα μέρη. Για την άντληση κεφαλαίων από το χρηματιστήριο, μια εταιρεία πρέπει να παρουσιάζει κέρδη και ανοδική πορεία στα έσοδα και τα καθαρά κέρδη της με την πάροδο του χρόνου. Δεδομένου ότι οι τεχνικές λογιστικής διαχείρισης χρησιμοποιούνται συχνά για την προσέλκυση επενδυτών και κεφαλαίων, αυτός είναι συχνά ο λόγος που η διοίκηση στρέφεται σε αυτούς για να διευθύνουν την επιχείρησή τους. Στην περίπτωση των συγχωνεύσεων και εξαγορών, ορισμένες εταιρείες χρησιμοποιούν δημιουργικές λογιστικές μεθόδους για να αυξήσουν τα κέρδη και να

βελτιώσουν την εικόνα τους. Προκειμένου να αυξησει το προσωπικό της, η εταιρεία επιδιώκει να πραγματοποιήσει εξαγορές ή συγχωνεύσεις.

3.10 Τα μεγάλα σκάνδαλα και οι επιπτώσεις

Αυτή η ενότητα προσδιορίζει και τοποθετεί στη συνέχεια της διαχείρισης κερδών ορισμένες από τις σημαντικότερες περιπτώσεις παγκοσμίως την τελευταία δεκαετία.

3.10.1 Η υπόθεση Microsoft

Μετά την αντιμονοπωλιακή έρευνα κατά του γενικού εισαγγελέα των ΗΠΑ, η Microsoft δεν αναγνώρισε τα έσοδα ως κερδισμένα. Αυτό το παράδειγμα άκρως συντηρητικής διαχείρισης κερδών υποδηλώνει ότι δεν υπερεκτιμώνται όλες οι πρακτικές διαχείρισης κερδών. Η Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς (SEC) κατηγόρησε τη Microsoft ότι ανέφερε ανακριβή τα έσοδά της μεταξύ Ιουλίου 1994 και Ιουνίου 1998. Η αποτυχία της Microsoft να αναφέρει με ακρίβεια τα οικονομικά της αποτελέσματα είχε ως αποτέλεσμα υπερβολικά έσοδα σε ορισμένα τρίμηνα και υποεκτιμημένα έσοδα σε άλλα. Η Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς ανέφερε ότι η Microsoft ενίσχυσε τα οικονομικά της αποτελέσματα διογκώνοντας τεχνητά τα επίπεδα των αποθεματικών της για μείωση των εσόδων, με την ιδέα να αντιστραφεί αυτή η διαδικασία για να δημιουργήσει περισσότερα κέρδη σε λιγότερο κερδοφόρες περιόδους. Κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου, τα αποθεματικά ανήλθαν συνολικά μεταξύ 200 και 900 εκατομμυρίων δολαρίων. Η SEC είπε ότι η χρήση αποθεμάτων cookie-jar μπορεί να δώσει στους επενδυτές μια ανακριβή εικόνα της τρέχουσας οικονομικής απόδοσης μιας εταιρείας. Ως μέρος ενός διακανονισμού με την Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς των ΗΠΑ, η Microsoft συμφώνησε να απόσχει από τυχόν μελλοντικές λογιστικές παραβιάσεις, προκειμένου να διευθετήσει τους ισχυρισμούς των ομοσπονδιακών ρυθμιστικών αρχών ότι παρεξήγησε την οικονομική της απόδοση. Ο διακανονισμός μεταξύ της Microsoft και των κατηγορουμένων μερών δεν περιλαμβάνει ούτε την παραδοχή ούτε την άρνηση της παράβασης και δεν επιβάλλεται πρόστιμο. (USA Today, 2002).

3.10.2 Η υπόθεση Time Warner

Με βάση την ανάλυση της διοίκησης για τα έσοδα από τις πωλήσεις, τα δικαιώματα εκμετάλλευσης και τα μη δεδουλευμένα στοιχεία, η Time Warner δημιούργησε 2,253 δισεκατομμύρια δολάρια σε αποθεματικά και 2,229 δισεκατομμύρια δολάρια σε αποθεματικά

στις 31 Δεκεμβρίου 2009 και 2008, αντίστοιχα. Αυτές οι εκτιμήσεις αντιπροσωπεύουν περίπου το 30% των συνολικών απαιτήσεων και για τα δύο έτη. Η διοίκηση έχει εντοπίσει μια προβληματική περιοχή που επηρεάζει τα αναφερόμενα έσοδα και τα καθαρά έσοδα. Η προβληματική περιοχή βασίζεται στην ανάλυση των πωλήσεων προϊόντων από τον πωλητή, τις ιστορικές τάσεις απόδοσης, τις τρέχουσες οικονομικές συνθήκες και τις αλλαγές στη ζήτηση των πελατών (Times Warner Inc., 2010). Αυτό είναι ίσως ένα παράδειγμα συντηρητικής έως ουδέτερης διαχείρισης κερδών.

3.10.3 Η περίπτωση της Southwest Airlines

Μετά την κρίση της 11ης Σεπτεμβρίου, η Southwest Airlines άλλαξε την προβλεπόμενη διάρκεια ζωής των αεροπλάνων της από 22 σε 27 χρόνια, υποστηρίζοντας ότι οι βελτιωμένες μέθοδοι συντήρησης επέτρεψαν στην εταιρεία να παρατείνει τη διάρκεια ζωής των αεροπλάνων της. Αυτή η αλλαγή λογιστικής εκτίμησης δεν απαιτεί τη συνέπεια των εκθέσεων ελέγχου, με αποτέλεσμα η Southwest Airlines να συνεχίσει να παρουσιάζει αύξηση κερδών από έτος σε έτος. Η εταιρεία γνωστοποίησε ότι η μεταβολή στην αξία των περιουσιακών της στοιχείων είχε επίδραση στις οικονομικές της καταστάσεις. Αυτή η στρατηγική μπορεί να είναι κατάλληλη για όσους επιδιώκουν να διατηρήσουν μια σχετικά ουδέτερη ή ακόμα και επιθετική στάση όσον αφορά την αύξηση των κερδών (Southwest Airlines Inc., 2003).

3.10.4 Η υπόθεση Dell

Η Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς κατηγόρησε την Dell για παραπλάνηση των επενδυτών χρησιμοποιώντας χρήματα που έλαβε από την εταιρεία κατασκευής chip Intel για να ενισχύσει τεχνητά τις τριμηνιαίες καταστάσεις κερδών της. Τα στελέχη της Intel βασίστηκαν σε πληρωμές από την εταιρεία για να ανταποκριθούν ή να υπερβούν τις προσδοκίες των αναλυτών της Wall Street. Η Intel πλήρωσε την Dell με τη μορφή εκπτώσεων προκειμένου να διασφαλίσει ότι η Dell δεν θα χρησιμοποιούσε τσιπ Advanced Micro Devices (AMD) στους προσωπικούς της υπολογιστές και διακομιστές υπολογιστών σύμφωνα με τις τοπικές απαιτήσεις τσιπ. Αυτές οι εκπτώσεις διερευνώνται τόσο από την ομοσπονδιακή όσο και από την πολιτειακή κυβέρνηση ως παραβιάσεις αντιμονοπωλιακών συμφωνιών από την Intel. Όταν τελικά η Dell επέλεξε την AMD ως δεύτερο προμηθευτή της, η Intel μείωσε τις εκπτώσεις που πρόσφερε στην Dell και ως αποτέλεσμα υπέστησαν οι οικονομικές επιδόσεις της Dell. Η SEC ανέφερε σε ανακοίνωσή της ότι οι επενδυτές δεν γνώριζαν τον χρόνο που χρειάστηκε για να δει η εταιρεία τα οικονομικά αποτελέσματα που ήθελε να επιτύχει, αλλά

δεν μπορούσε. Τα μέρη κατέληξαν σε συμφωνία επί του θέματος. «Η Dell κατάφερε να επιτύχει με συνέπεια τους στόχους της στη Wall Street κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου απλώς παραβιάζοντας τους κανόνες». Εάν η Intel δεν είχε πληρώσει την Dell, οι αναλυτές της Wall Street που παρακολουθούσαν την εταιρεία ανά τρίμηνο θα είχαν μια συναινετική εκτίμηση για τα κέρδη ανά μετοχή που διέφεραν από τα πραγματικά κέρδη ανά μετοχή της Dell κατά τη διάρκεια αυτών των ετών. Οι αποκλειστικές πληρωμές ήταν ένα σταθερά αυξανόμενο μέρος των όσων ανέφερε η Dell με την πάροδο του χρόνου. Τα λειτουργικά κέρδη αυξήθηκαν από 10 τοις εκατό το 2003 σε 38 τοις εκατό το 2006 και στη συνέχεια αυξήθηκαν στο 76 τοις εκατό το πρώτο τρίμηνο του οικονομικού 2007, σύμφωνα με την SEC. Σε έναν διακανονισμό, η Dell, πολλά πρώην στελέχη και ο ιδρυτής της, Michael S. Dell, συμφώνησαν να πληρώσουν περισσότερα από 100 εκατομμύρια δολάρια σε κυρώσεις για να διευθετήσουν δόλιες χρεώσεις κράτησης που κατατέθηκαν από την Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς (Wyatt, 2010).

Κεφάλαιο 4

Μοντέλα εντοπισμού διαχείρισης κερδών και απάτης

4.1 Μοντέλο Healy

Το μοντέλο Healy βασίζεται στην ερευνητική μεθοδολογία του Healy (1985) σχετικά με τις αμοιβές στελεχών και τη διαχείριση κερδών. Σε αυτό το μοντέλο, οι μη διακριτικά δεδουλευμένα μπορούν να οριστούν όπως στην εξίσωση (1) που παρουσιάζεται από τους Ronen και Yaari (2008):

$$NDA_{t+1} = \frac{1}{n} \sum \frac{TA_i}{A_{t-1}} \quad (1)$$

Όπου:

NDA_{t+1} = μη διακριτικά δεδουλευμένα για την περίοδο $t+1$

TA_i = συνολικά δεδουλευμένα για την επιχείρηση i

A_{t-1} = συνολικό ενεργητικό το έτος $t-1$ για την εταιρεία i

n = αριθμός ετών που ορίζεται ως περίοδος εκτίμησης

Σύμφωνα με τους Dechow et al (1995), το μοντέλο Healy (1985) υπολογίζει τον μέσο όρο όλων των «συνολικών δεδουλευμένων» και τα ορίζει ως μη διακριτικά. Η διαφορά μεταξύ των συνολικών προβλεπόμενων δεδουλευμένων για την περίοδο του συμβάντος και των μη διακριτικών δεδουλευμένων είναι τα διακριτικά δεδουλευμένα.

4.2 Μοντέλο «Jones».

Το μοντέλο Jones είναι ίσως το πιο συχνά χρησιμοποιούμενο μοντέλο διαχείρισης κερδών. Το μοντέλο Jones έχει χρησιμοποιηθεί για τον εντοπισμό της διαχείρισης κερδών σε άλλες έρευνες. (DeFond & Jiambalvo, 1994; Teoh et al., 1998b).

$$TA_{i,t} = Q_0(1/A_{i,t-1}) + Q_1\Delta REV_{i,t} + Q_2PPE_{i,t} + s_{i,t} \quad (2)$$

Όπου:

$TA_{i,t}$ = Συνολικά δεδουλευμένα στο έτος t για την εταιρεία i Υπολογιζόμενα ως $[(\Delta$ Κυκλοφορούν Ενεργητικό– Δ Μετρητά t)–(Δ Τρέχουσες Λήξεις Μακροπρόθεσμες Οφειλές Δ Τρέχουσες Λήξεις Μακροπρόθεσμου Χρέους– Δ Πληρωτέο Φόρο Εισοδήματος– Έξοδα απόσβεσης και αποσβέσεων)]/ $A_{i,t-1}$)

$\Delta RE_{i,t}$ = έσοδα κατά το έτος t μείον τα έσοδα το έτος $t-1$ για την εταιρεία i κλιμακούμενη κατά $A_{i,t-1}$

$PPE_{i,t}$ = ακαθάριστα ενσώματα πάγια στοιχεία για το έτος t για την εταιρεία i σε κλίμακα $A_{i,t-1}$

$A_{i,t-1}$ = συνολικό ενεργητικό το έτος $t-1$ για την επιχείρηση i

$\epsilon_{i,t}$ = όρος σφάλματος στο έτος t για την εταιρεία i

Το μοντέλο Jones, όπως αποτυπώνεται και στην εξίσωση (2), είναι μια προσέγγιση γραμμικής παλινδρόμησης που χρησιμοποιεί αλλαγές στα έσοδα και τα ακαθάριστα ενσώματα πάγια στοιχεία ενεργητικού ως ανεξάρτητες μεταβλητές για τον έλεγχο των μη διακριτικά δεδουλευμένων και συγκεντρωτικών δεδουλευμένων.

Δεν είναι λίγα τα προβλήματα που προκύπτουν από τη χρήση του μοντέλου Jones. Το μοντέλο Jones υποθέτει πως η διαχείριση των κερδών δεν πραγματοποιείται μέσω των εσόδων και ότι ορισμένα έσοδα δεν είναι διακριτά. Για το λόγο αυτό, το μοντέλο θεωρεί μόνο τις αλλαγές στα έσοδα ως οριοθέτηση μη διακριτικού δεδουλευμένου. Συνεπώς, το μοντέλο Jones δε δύναται να προσδιορίσει τη χειραγώγηση των αποδόσεων που θα προκύψει από τους διαχειριστές-ανώτατα στελέχη.

Αυτή η αδυναμία μπορεί να υποστηριχθεί από εμπειρικά στοιχεία: Χαρακτηριστικά, παρά το γεγονός πως οι Ronen και Yaari (2008) μέσω της χρήσης του μοντέλου δύναται η ακριβής αποτύπωση της χειραγώγηση των δαπανών επισφαλών χρεών, εν τέλει δε συνεκτιμά τα δεδουλευμένα όταν τα έσοδα χειραγωγούνται. Μια άλλη υπόθεση από το μοντέλο Jones είναι η σταθερή σχέση που προκύπτει μεταξύ των διακριτικών δεδουλευμένων και επεξηγηματικών μεταβλητών και συγκεκριμένα η μεταβολή στα έσοδα και το ακαθάριστο PPE (Jones, 1991). Το μοντέλο Jones πάσχει από πρόβλημα συγχρονισμού επειδή οι εισπρακτέοι λογαριασμοί είναι και αμοιβαίοι (περιλαμβάνονται στις πωλήσεις) και αμφίδρομοι (περιλαμβάνονται στο σύνολο των δεδουλευμένων) (Ronen & Yaari, 2008).

Το μοντέλο έχει κάποια προβλήματα με την έννοια του ετεροκεντρισμού. Πιο αναλυτικά, το μοντέλο Jones εκμεταλλεύεται το γεγονός ότι οι μεταβλητές με τον ετεροχρονισμό της καταχώρισης των περιουσιακών στοιχείων είναι λιγότερο πιθανό να επηρεαστούν από βραχυπρόθεσμες διακυμάνσεις. Ωστόσο, οι Kothari et al. υποστηρίζουν ότι η κατανόηση του αντίκτυπου των πολιτισμικών αξιών στις αποφάσεις κατανάλωσης είναι σημαντική για τους επαγγελματίες του μάρκετινγκ. Σύμφωνα με τον White (1980), ο αποπληθωρισμός από μια μεταβλητή (π.χ. επιτόκια) μπορεί να μειώσει την ετεροσκεδαστικότητα, αλλά δεν μπορεί να την εξαλείψει. Αυτό το μοντέλο έχει σημαντικά μειονεκτήματα επειδή δεν λαμβάνει υπόψη τις μη φυσιολογικές συσσωρεύσεις εσόδων.

- υπάρχουν ζητήματα αρνητικής σειριακής συσχέτισης
- είναι δύσκολο να διαχωριστούν τα προαιρετικά δεδουλευμένα από τα μη διακριτικά δεδουλευμένα (που προκαλούνται από οικονομικές συνθήκες)
- ορισμένες αλλαγές, όπως οι εκκαθαρίσεις LIFO, ενδέχεται να ταξινομηθούν εσφαλμένα.

Ωστόσο, μελέτες έχουν δείξει ότι το μοντέλο Jones έχει μικρότερο τυπικό σφάλμα στη δοκιμή συσσωρευμένων χρονοσειρών σε σύγκριση με το μοντέλο Healy, το μοντέλο DeAngelo και το μοντέλο βιομηχανίας, υποδηλώνοντας ότι το μοντέλο είναι στην πραγματικότητα καλύτερο στη δημιουργία μη διακριτών δεδουλευμένων λιγότερο επιρρεπείς σε λανθασμένες προδιαγραφές. από τις παραλειπόμενες μεταβλητές (Dechow et al., 1995).

Το μοντέλο Jones βασίζεται στη διερευνητική μελέτη του Jones (1991) για τα δεδουλευμένα έσοδα εταιρειών που έχουν υποβάλει αίτηση για προμήθειες εισαγωγής στην Επιτροπή Διεθνούς Εμπορίου των ΗΠΑ (ITC). Η Import Trade Commission (ITC) είναι μια κρατική υπηρεσία των Ηνωμένων Πολιτειών που ερευνά εταιρείες που αντιμετωπίζουν σοβαρές δυσκολίες εισαγωγής. Εάν οι εισαγωγές επηρεάζουν την επιχείρηση αρκετά σοβαρά, η ITC μπορεί να λάβει διάφορες διασφαλίσεις για να διορθώσει την κατάσταση.

Η Επιτροπή Διεθνούς Εμπορίου (ITC) βασίζεται κυρίως σε λογιστικούς αριθμούς, όπως τα λογιστικά κέρδη, για να αξιολογήσει τον αντίκτυπο των εισαγωγών. Έχει διατυπωθεί η υπόθεση ότι μια εταιρεία που υποβάλλει αίτηση για ελάφρυνση κατά τις εισαγωγές στο ITC έχει σημαντικά κίνητρα να χρησιμοποιήσει μέτρα μείωσης των κερδών. Η μελέτη ανέλυσε 23 εταιρείες που ζήτησαν προστασία και διαπίστωσε ότι ο μέσος εκτιμώμενος ρυθμός μείωσης των εσόδων είναι στατιστικά σημαντικός και αρνητικός (-0,33), ενώ ο μέσος

εκτιμώμενος ρυθμός μεταβολής των εσόδων είναι θετικός και στατιστικά σημαντικός (Jones, 1991).

Η μελέτη Jones (1991) χώρισε το συνολικό χρηματικό ποσό που συσσωρεύτηκε σε μια χρονική περίοδο σε δύο κατηγορίες: διακριτό και μη διακριτό. Τα δεδουλευμένα χωρίς διακρίσεις δεν είναι συνήθως αποτέλεσμα αποφάσεων του διαχειριστή. Όπως η οικονομική κατάσταση ή η οργανική ανάπτυξη της επιχείρησης. Οι ρυθμοί μεταβολής των εσόδων και των ακαθάριστων ενσώματων παγίων αποτελούν στοιχείο που δεν εισάγει διακρίσεις των συνολικών δεδουλευμένων. Οι προαιρετικές παροχές είναι υπό τον έλεγχο των διευθυντών. Η μελέτη Jones πραγματοποίησε μια ανάλυση παλινδρόμησης για να εκτιμήσει τον αντίκτυπο των γεγονότων στο καθαρό εισόδημα και στη συνέχεια προσάρτησε εκτιμήσεις συντελεστών στο μοντέλο γεγονότων για τον υπολογισμό των δεδουλευμένων χωρίς διακρίσεις. Το προαιρετικό δεδουλευμένο υπολογίστηκε ως η διαφορά μεταξύ των συνολικών δεδουλευμένων κατά την περίοδο του γεγονότος και των εκτιμώμενων μη διακριτικών δεδουλευμένων.

Η μελέτη υποθέτει επίσης ότι η περίοδος εκτίμησης δεν έχει καμία διαχείριση κερδών. Η μελέτη υποθέτει ότι τα μη διακριτικά δεδουλευμένα κατά την περίοδο εκτίμησης είναι ίσα με τα συνολικά δεδουλευμένα. Υπάρχουν πολλοί λόγοι για τους οποίους οι διευθυντές μπορούν να διαχειρίζονται τα κέρδη, συμπεριλαμβανομένων των υποχρεώσεων χρέους, της ικανοποίησης των προσδοκιών των αναλυτών, των φορολογικών υποχρεώσεων και των αποζημιώσεων των διευθυντών κατά την περίοδο εκτίμησης. Δεδομένου αυτού του γεγονότος, είναι απίθανο οι επιχειρήσεις να μην έχουν καμία διαχείριση κερδών τα προηγούμενα χρόνια, όπως υποθέτει η μελέτη. Οι Ronen και Yaari (2008) εφάρμοσαν μια προσομοίωση του μοντέλου Jones και διαπίστωσαν ότι η διαχείριση κερδών κατά τη διάρκεια της περιόδου εκτίμησης όντως επηρεάζει τις δοκιμές.

Διεθνείς μελέτες που χρησιμοποιούν το μοντέλο Jones έχουν αποφέρει απροσδόκητα αποτελέσματα. Σύμφωνα με τους Yoon και Miller (2002), το τροποποιημένο μοντέλο Jones δεν λειτουργεί καλά για δεδομένα από κορεατικές εταιρείες. Στην πραγματικότητα, μόνο το 40 τοις εκατό των παλινδρομήσεων δείχνουν το αναμενόμενο πρόσημο σε στατιστικά σημαντικές τιμές. Τα ευρήματα της μελέτης βασίστηκαν σε δεδομένα που συλλέχθηκαν από το 1994 έως το 1997. Οι Islam et al. σε μια μελέτη του 2011, σε εφαρμογή του μοντέλου Jones στο Μπαγκλαντές, οι ερευνητές διαπίστωσαν ότι το μοντέλο δεν αναγνωρίζεται

εσφαλμένα, αλλά η προσθήκη των εξόδων απόσβεσης, των εξόδων συνταξιοδότησης και των κερδών ή ζημιών από τη διάθεση περιουσιακών στοιχείων βελτιώνει την ακρίβειά του.

4.3 Τροποποιημένο μοντέλο Jones

Οι Dechow et al. (1995) τροποποίησαν το μοντέλο Jones προκειμένου να αντιμετωπίσει ορισμένα από τα ζητήματά του. Οι ερευνητές χρησιμοποίησαν την παρακάτω εξίσωση.

$$TA_{i,t} = Q_0(1/A_{i,t-1}) + Q_1(\Delta REV_{i,t} - \Delta REC_{i,t}) + Q_2PPE_{i,t} + \varepsilon_{i,t} \quad (3)$$

$TA_{i,t}$ = σύνολο δεδουλευμένων σε έτος t για την εταιρεία i Υπολογιζόμενο ως [(ΔΚλειστών Περιουσιακών Στοιχείων– Δ Τρέχουσες Υποχρεώσεις– ΔΜετρητά $t+\Delta$ Βραχυπρόθεσμες Δαπάνες Απόσβεσης και Απόσβεσης)/ $A_{i,t-1}$]

$\Delta REV_{i,t}$ = έσοδα κατά το έτος t μείον τα έσοδα το έτος $t-1$ για την εταιρεία i κλιμακούμενη κατά $A_{i,t-1}$

$\Delta REC_{i,t}$ = απαιτήσεις στο έτος t μείον τις απαιτήσεις το έτος $t-1$ για την εταιρεία i κλιμακούμενη κατά $A_{i,t-1}$

$PPE_{i,t}$ = ακαθάριστα ακίνητα, εγκαταστάσεις και εξοπλισμός το έτος t για την επιχείρηση i κλιμακούμενη κατά $A_{i,t-1}$

$A_{i,t-1}$ = συνολικό ενεργητικό το έτος $t-1$ για την επιχείρηση i

$\varepsilon_{i,t}$ = όρος σφάλματος στο έτος t για την εταιρεία i

Η πρώτη τροποποίηση είναι η προσαρμογή για αλλαγές στους εισπρακτέους λογαριασμούς λόγω νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες. Μια άλλη συνέπεια της προσαρμογής του μοντέλου εισπρακτέων για να ληφθούν υπόψη οι αλλαγές στους εισπρακτέους λογαριασμούς είναι ότι το μοντέλο χρησιμοποιεί πλέον τις πωλήσεις σε μετρητά ως μέτρο δραστηριότητας. Αυτό λύνει το ζήτημα της ταυτόχρονης παρουσίας στο μοντέλο Jones.

Το 1997, ο Beneish αξιολόγησε εάν το τροποποιημένο μοντέλο Jones θα μπορούσε να εντοπίσει παραβάτες GAAP είτε κατά το έτος ή την παράβαση είτε τα προηγούμενα χρόνια. Το μοντέλο δεν είχε καλή απόδοση. μπόρεσε να εντοπίσει μόνο 11 από τους 64 παραβάτες

GAAP με κανόνα σημασίας 5% ανά έτος παραβίασης. Αυτό το ποσοστό ανίχνευσης βελτιώθηκε ελαφρώς όταν οι συνθήκες ανίχνευσης ήταν χαλαρές για να συμπεριλάβουν τόσο το έτος παραβίασης όσο και τα προηγούμενα έτη. Το μοντέλο μπόρεσε να εντοπίσει 15 από τους 64 παραβάτες GAAP.

Ο McNichols (2000) επισημαίνει ότι το τροποποιημένο μοντέλο Jones δεν απορρίπτει τη διαχείριση κερδών που είναι μικρότερη από το 5% του συνολικού ενεργητικού. Ωστόσο, το μέσο καθαρό εισόδημα πριν από το έκτακτο εισόδημα μεταξύ 1988 και 1998 ήταν 3,8% του αρχικού συνολικού ενεργητικού. Ως εκ τούτου, στις περισσότερες περιπτώσεις, είναι σημαντικό να διαχειρίζεστε ένα κέρδος τουλάχιστον ενός τοις εκατό του συνόλου των περιουσιακών στοιχείων. Επομένως, αυτό αντιπροσωπεύει σημαντική έλλειψη ισχύος του μοντέλου.

Για να δοκιμάσουν το τροποποιημένο μοντέλο Jones, οι Dechow et al. (1995) πραγματοποίησαν μια μελέτη χρησιμοποιώντας ένα τυχαίο δείγμα επιχειρηματικών ετών ως έτος του γεγονότος και, στη συνέχεια, επελέγησαν εκείνες οι εταιρείες που είχαν δεδομένα τουλάχιστον 10 ετών. Αυτή η μεθοδολογία επιτρέπει πολύ μεγαλύτερα δείγματα και τυχαιοποιεί τα κίνητρα διαχείρισης κερδών (Dechow et al., 1995). Σε αυτή τη μελέτη, μόνο η εξίσωση (3) εφαρμόστηκε στο έτος γεγονότος, αλλά το εκτιμώμενο έτος βασίζεται στο αρχικό μοντέλο Jones.

4.4 Μοντέλο Dechow και Dichev: Ταμειακές ροές και δεδουλευμένα εργασίας

Οι Deshaw και Dichev (2002) προτείνουν ότι ακόμη και χωρίς διευθυντική πρόθεση να χειραγωγήσουν τα κέρδη, η ποιότητα των δεδουλευμένων θα εξαρτηθεί από την επιχείρηση και τη βιομηχανία. Αυτό το μοντέλο εστιάζει στο δεδουλευμένο κεφάλαιο κίνησης και τις λειτουργικές ταμειακές ροές για να μπορεί να παρακολουθεί την απόδοση: είναι βραχυπρόθεσμες και επομένως μπορεί εύλογα να αναμένεται να ανακάμψει εντός ενός έτους. Το τελικό μοντέλο έχει ως εξής: Το μοντέλο βασίζεται σε μια σειρά εξισώσεων που λαμβάνουν υπόψη τις στατιστικές ιδιότητες των δεδομένων.

$$\Delta WCI_{i,t} = Q0 + Q1CFO_{i,t-1} + Q2CFO_{i,t} + Q3CFO_{i,t+1} + si,t$$

Όπου:

$\Delta WC_{i,t}$ = μεταβολή του κεφαλαίου κίνησης το έτος t για την επιχείρηση i . Υπολογίστηκε ως $[(\Delta \text{ λογαριασμούς Απαιτήσεις} + \Delta \text{ Απογραφή} - \Delta \text{ Λογαριασμοί πληρωτέοι, } \Delta \text{ Φόρος που καταβάλλεται } + \Delta \text{ Άλλα περιουσιακά στοιχεία (Καθαρό)}) / A_{i,t-1}]$

$CFO_{i,t-1}$ = ταμειακές ροές από τη λειτουργία για το έτος $t-1$ για την εταιρεία i κλιμακούμενη κατά $A_{i,t-1}$

$CFO_{i,t}$ = ταμειακές ροές από τη λειτουργία για το έτος t για την εταιρεία i κλιμακούμενη κατά $A_{i,t-1}$

$CFO_{i,t+1}$ = ταμειακές ροές από τη λειτουργία για το έτος $t+1$ για την εταιρεία i κλιμακούμενη κατά $A_{i,t-1}$

$A_{i,t-1}$ = συνολικό ενεργητικό το έτος $t-1$ για την επιχείρηση i

$\epsilon_{i,t}$ = όρος σφάλματος στο έτος t για την εταιρεία i

Το μοντέλο εξετάζει την ποιότητα των κερδών ως σχέση μεταξύ των κερδών και της μεταβλητότητας των ταμειακών ροών. Η ποιότητα των κερδών αντιπροσωπεύεται από την τυπική απόκλιση των υπολειμμάτων. Το μοντέλο βασίζεται στις ακόλουθες παραδοχές:

- Τα δεδουλευμένα είναι προσωρινές προσαρμογές που γίνονται για να αντικατοπτρίζουν τις μελλοντικές ταμειακές ροές και ένα σχετικό σφάλμα αποτίμησης. Σκοπός τους είναι να βοηθήσουν στην καθυστέρηση ή την πρόβλεψη μελλοντικών οικονομικών αποτελεσμάτων.
- Η σχέση μεταξύ των δεδουλευμένων και των τρεχουσών ταμειακών ροών είναι αρνητική, ενώ η σχέση μεταξύ των δεδουλευμένων και των προηγούμενων και μελλοντικών ταμειακών ροών είναι θετική.
- ο όρος σφάλματος καταγράφει τα δεδουλευμένα

Υπάρχουν αρκετοί περιορισμοί στο μοντέλο που πρέπει να ληφθούν υπόψη. Οι Dechow και Dichev επισημαίνουν ότι υπάρχει σημαντικό σφάλμα μέτρησης στις ανεξάρτητες μεταβλητές. Αυτό θα πιέσει προς τα κάτω το ποσοστό. Το μοντέλο υποθέτει επίσης ότι οι αλλαγές στα δεδουλευμένα και κερδισμένα έσοδα αντικατοπτρίζονται στις περιόδους πριν και μετά την τρέχουσα περίοδο. Αυτό περιορίζει το μοντέλο σε εταιρείες με σχετικά σύντομους κύκλους λειτουργίας (McNichols, 2002).

Ο McNichols (2002) προτείνει ότι το μοντέλο δεν λαμβάνει υπόψη τις επιπτώσεις των προαιρετικών δεδουλευμένων στο σύνολο των δεδουλευμένων. Το πρόβλημα προέρχεται από την έρευνα που δείχνει ότι, ενώ τα σφάλματα εκτίμησης που προκαλούνται από τη διακριτική ευχέρεια της διοίκησης δεν σχετίζονται μεταξύ τους ή με την πραγματοποίηση ταμειακών ροών, εξακολουθούν να είναι δαπανηρά. Αυτό περιορίζει τη γενίκευση του μοντέλου. Τέλος, η παρουσία συγχωνεύσεων, εξαγορών και ρευστοποιήσεων μπορεί να οδηγήσει σε περαιτέρω σφάλματα λόγω του γεγονότος ότι οι απαιτήσεις σε μία περίοδο ενδέχεται να μην ταιριάζουν με τις ταμειακές ροές σε μεταγενέστερες περιόδους. (McNichols, 2002).

Dechow et al. (2012) προτείνουν τη συμπερίληψη των αντιστροφών σε μοντέλα δεδουλευμένων με στόχο τη βελτίωση των προδιαγραφών και της εγκυρότητας των δοκιμών. Το μοντέλο αποτελείται από μια εξίσωση παλινδρόμησης (4) στην οποία η εξαρτημένη μεταβλητή είναι το ποσό του κεφαλαίου κίνησης που έχει συσσωρευτεί. Οι ανεξάρτητες μεταβλητές είναι επεξηγηματικές μεταβλητές για τα αναμενόμενα δεδουλευμένα και η συμπερίληψη μεταβλητών εικονικών διαμερισμάτων. Μια βελτίωση εδώ είναι να προστεθούν ξεχωριστές προεπιλεγμένες μεταβλητές για να αντικατοπτρίζουν την αντιστροφή τα επόμενα χρόνια. Το μοντέλο δεδουλευμένων είναι ένα εννοιολογικό πλαίσιο που βοηθά στην κατανόηση του τρόπου με τον οποίο δαπανώνται χρήματα με την πάροδο του χρόνου (Dechow et al., 2012) βρίσκεται στην Εξίσωση 4.

$$WC_ACC_{i,t} = Q_0 + Q_1PART_{i,t} + Q_2PARTP1_{i,t} + Q_3PARTP2_{i,t} + \sum f_h X_{k,i,t} + s_{i,t} \quad (4)$$

Όπου:

$WC_ACC_{i,t}$ = μη μετρητά δεδουλευμένα κεφάλαια κίνησης κατά το έτος t για την επιχείρηση i κλιμακούμενη κατά $A_{i,t-1}$ υπολογιζόμενη ως $(\Delta \text{ Τρεχούμενο ενεργητικό}, t - \Delta \text{ Τρέχουσα υποχρέωση}, t - \Delta \text{ Μετρητά } i, t + \Delta \text{ Βραχυπρόθεσμο χρέος } i, t) / A_{i,t-1}$

$PART_{i,t}$ = εικονική μεταβλητή κατάτμησης, που ορίζεται σε 1 όταν αναμένεται να υπάρχει διαχείριση κερδών, 0 διαφορετικά, το έτος t για την εταιρεία i

$PARTP1_{i,t}$ = μια εικονική μεταβλητή κατανομής που αντιπροσωπεύει τις αντιστροφές που ορίζονται σε 1 το πρώτο έτος μετά από ένα έτος διαχείρισης κερδών και 0 διαφορετικά, το έτος t για την εταιρεία i

$PARTP2_{i,t}$ = εικονική μεταβλητή κατάτμησης, για να αντιπροσωπεύει τις αντιστροφές που ορίζονται σε 1 το δεύτερο έτος μετά από ένα έτος διαχείρισης κερδών και 0 διαφορετικά, το έτος t για την εταιρεία i

$X_{k,i,t}$ = ελέγχει μεταβλητές για μη διακριτικά δεδουλευμένα το έτος t για την εταιρεία i κλιμακούμενη κατά $A_{i,t-1}$

$A_{i,t-1}$ = συνολικό ενεργητικό το έτος $t-1$ για την επιχείρηση i

$\varepsilon_{i,t}$ = όρος σφάλματος στο έτος t για την εταιρεία i

Η βελτίωση που προτείνεται από τους Dechow et al (2012) είναι ότι τα δεδουλευμένα κέρδη θα πρέπει να αντιστραφούν την επόμενη περίοδο. Σύμφωνα με τους ερευνητές, οι αναστροφές μπορούν να βοηθήσουν να ξεπεραστούν τα προβλήματα των παραληφθέντων μεταβλητών στα συγκεντρωμένα μοντέλα. Οι Dechow et al. (2012) χρησιμοποίησαν τα μοντέλα Healy, Jones, τροποποιημένα Jones, Dechow και Dichev, McNichols για να μελετήσουν την απόδοση ενός δεδομένου μοντέλου. Τα αποτελέσματα δείχνουν ότι η αναστροφή της ολοκλήρωσης βελτιώνει την ισχύ δοκιμής κατά τουλάχιστον 40%.

4.5 Μοντέλο Dunmore: Μια εναλλακτική λύση

Ο Dunmore (2013) προτείνει ένα μοντέλο που χρησιμοποιεί τους λογάριθμους των μη αρνητικών λογιστικών μεταβλητών που εξελίσσονται ως διάνυσματική διαδικασία. Σε αυτήν την εξίσωση, το " Γ " είναι ένας τετράγωνος πίνακας του οποίου οι σειρές προστίθενται για να παράγουν ένα αποτέλεσμα μηδέν. Η τελική γενικευμένη έκδοση του μοντέλου φαίνεται στην εξίσωση (5):

$$y_{i,t} = Q_0 + (\Gamma + I)y_{i,t-1} + \varepsilon_{i,t}$$

$y_{i,t}$ = διάνυσμα καταγεγραμμένων μεταβλητών για την εταιρεία i έτος t

β = διάνυσμα τεμαχίων.

Γ = τετραγωνικός πίνακας συντελεστών

I = μήτρα ταυτότητας

$y_{i,t-1}$ = διάνυσμα υστερούμενων τιμών των μεταβλητών $y_{i,t}$

$e_{i,t}$ = υπολειπόμενο για την εταιρεία i , και έτος t

Το μοντέλο Dunmore απαιτεί ένα σύνολο αριθμών που δεν έχουν αρνητική τιμή. Αυτό σημαίνει ότι οι λογιστικοί αριθμοί πρέπει να υπολογίζονται με συγκεκριμένο τρόπο. Ο Dunmore (2013) προτείνει την κατανομή του πίνακα δεδουλευμένων μεταξύ των στοιχείων του, για παράδειγμα, τη διαφορά μεταξύ εσόδων και λειτουργικών ταμειακών ροών. Αν και αυτοί οι αριθμοί ενδέχεται να είναι αρνητικοί. Ο Dunmore (2013) προτείνει επίσης τις ακόλουθες λύσεις: Η ταμειακή εισροή μιας εταιρείας προέρχεται κυρίως από έσοδα, ώστε να δύναται η αντικατάσταση με έσοδα. Επομένως, οι ταμειακές ροές μπορούν να υπολογιστούν ως έσοδα μείον ταμειακές ροές από δραστηριότητες. Ομοίως, τα έξοδα μπορούν να υπολογιστούν ως έσοδα μείον τα καθαρά έσοδα. Η διαφορά μεταξύ ταμειακών ροών και εξόδων οδηγεί σε συνολικά δεδουλευμένα. Για τους σκοπούς της παρούσας μελέτης τα δεδουλευμένα κεφάλαια κίνησης μπορούν να χωριστούν στις συνιστώσες τους.

Έτσι, ορίζονται οι ακόλουθες δύο μεταβλητές: 1) ως κυκλοφορούν ενεργητικό εκτός από μετρητά και 2) ως βραχυπρόθεσμες υποχρεώσεις εκτός από βραχυπρόθεσμο χρέος.

Επιπλέον, το μοντέλο Dunmore καθορίζει ότι χρησιμοποιείται ένα σύνολο μεταβλητών χρέωσης, αντί να παραθέτει τις ακριβείς μεταβλητές που χρησιμοποιούνται. Επομένως, πρέπει να επιλεγούν οι κατάλληλες μεταβλητές για τον έλεγχο του μοντέλου. Το κύριο κριτήριο είναι ότι οι μεταβλητές είναι οι σχετικές με τα δεδουλευμένα, όπως προτείνεται στην υπάρχουσα θεωρία και βιβλιογραφία. Το επόμενο βήμα ήταν ο έλεγχος της καταλληλότητας και του συνδυασμού των μεταβλητών.

4.6 Μοντέλο Beneish

Το μοντέλο Beneish είναι ένα στατιστικό μοντέλο που χρησιμοποιεί χρηματοοικονομικούς δείκτες που υπολογίζονται με λογιστικά δεδομένα μιας συγκεκριμένης εταιρείας προκειμένου να ελεγχθεί εάν είναι πιθανό ότι τα αναφερόμενα κέρδη της εταιρείας έχουν παραποιηθεί. Στην παρούσα εργασία λοιπόν θα επιχειρηθεί ο έλεγχος μέσω του μοντέλου Beneish για τον προσδιορισμό ύπαρξης του φαινομένου διαχείρισης κερδών. Να σημειωθεί πως ο έλεγχος που γίνεται για τις αναγραφόμενες εταιρείες δείχνει πιθανότητα παραποίησης αποτελεσμάτων και όχι απόδειξη πράξης αυτών.

$$\text{Beneish M-Score} = -4.84 + 0.92 \cdot \text{DSRI} + 0.528 \cdot \text{GMI} + 0.404 \cdot \text{AQI} + 0.892 \cdot \text{SGI} + 0.115 \cdot \text{DEPI} - 0.172 \cdot \text{SGAI} + 4.679 \cdot \text{TATA} - 0.327 \cdot \text{LVGI}$$

4.7 Ανάλυση με αριθμοδείκτες

M-score

Οι οκτώ μεταβλητές που απαιτούνται για τον υπολογισμό του M-Score υπολογίζονται χρησιμοποιώντας τα δεδομένα από την κατάσταση λογαριασμού αποτελεσμάτων, τον ισολογισμό και τις ταμειακές ροές της εταιρείας και, στη συνέχεια, υπολογίζεται το M-Score για να γνωρίζουμε τον βαθμό χειραγώγησης των κερδών από την εταιρεία.

Εάν το Beneish M-score είναι μικρότερο από το -2,22, τότε υποδηλώνει ότι η υπό εξέταση εταιρεία δεν είναι χειριστής.

Εάν το Beneish M-score είναι μεγαλύτερο από -2,22, τότε παρέχει το σήμα ότι η εταιρεία μπορεί να είναι ο χειριστής.

Days Sales in Receivables Index (DSRI)

Ο αριθμοδείκτης αυτός προσδιορίζει το βαθμό εισπραξιμότητας κατά το τρέχον έτος όπου αποκαλύπτεται η χειραγώγηση των κερδών (t) προς το αντίστοιχο μέτρο του προηγούμενου έτους (t-1). Με αυτό τον τρόπο ελέγχεται εάν οι απαιτήσεις και τα έσοδα είναι εντός ή εκτός του ισοζυγίου κατά τα δύο συνεχόμενα έτη. Αν το αποτέλεσμα διαφέρει σημαντικά από αυτό της προηγούμενης χρήσης, τότε υποδηλώνεται πληθωρισμός εσόδων. Δηλαδή μια μεγάλη αύξηση οδηγεί στο συμπέρασμα πως η εταιρεία ενδεχομένως υπερεκτιμά τα έσοδα και τα κέρδη που προκύπτουν. Βεβαίως υπάρχει μια παγίδα που ο αναλυτής πρέπει να φέρει στο νου, πως μια μεγάλη αύξηση θα μπορούσε να αφορά την αλλαγή στην πιστωτική πολιτική.

Gross Margin Index (GMI)

Ο συγκεκριμένος αριθμοδείκτης προσδιορίζει το λόγο του μικτού περιθωρίου κέρδους της προηγούμενης χρονιάς προς την τρέχουσα χρονιά που ελέγχεται για χειραγώγηση. Όταν το αποτέλεσμα του δείκτη είναι μεγαλύτερο της μονάδας, σημαίνει αυτόματα πως τα μεικτά περιθώρια έχουν επιδεινωθεί. Ως αποτέλεσμα αυτής της υποβάθμισης, οι εταιρείες είναι πιο πιθανό να εμπλακούν σε χειραγώγηση κερδών.

Asset Quality Index (AQI)

Το AQI είναι ο λόγος της ποιότητας του ενεργητικού το έτος t, σε σχέση με την ποιότητα του ενεργητικού του έτους t - 1. Μετρά το ποσοστό των συνολικών περιουσιακών στοιχείων για τα οποία τα μελλοντικά οφέλη είναι δυνητικά λιγότερο βέβαια. Εάν το AQI είναι μεγαλύτερο

από 1, σημαίνει ότι η εταιρεία έχει δυνητικά αυξήσει τη συμμετοχή της στην αναβολή κόστους, επομένως αναμένεται να υπάρχει θετική σχέση μεταξύ του AQI και της πιθανότητας χειραγώγησης των κερδών.

Sales Growth Index (SGI)

Το SGI είναι ο λόγος των πωλήσεων το έτος t προς τις πωλήσεις του έτους $t - 1$. Αναμένεται να υπάρχει μια θετική σχέση μεταξύ του SGI και της πιθανότητας χειραγώγησης των κερδών. Αν ο αριθμοδείκτης SGI έχει τιμή μεγαλύτερη από 1, η πιθανότητα χειραγώγησης των κερδών είναι υψηλότερη.

Depreciation Index (DEPI)

Ο αριθμοδείκτης DEPI είναι ο λόγος του ρυθμού απόσβεσης το έτος $t - 1$ έναντι του αντίστοιχου συντελεστή του έτους t . Ένας λόγος μεγαλύτερος από 1 δείχνει ότι ο ρυθμός με τον οποίο αποσβένονται τα περιουσιακά στοιχεία έχει επιβραδυνθεί - μειώνοντας το λειτουργικό κόστος και αυξάνοντας τα καθαρά κέρδη. Αναμένεται να είναι μια θετική σχέση μεταξύ της ΔΕΠΙ και της πιθανότητας χειραγώγησης.

Sales, General and Administrative Expenses Index (SGAI)

Ο δείκτης SGAΙ υπολογίζεται ως ο λόγος του SGA προς τις πωλήσεις το έτος t σε σχέση με το αντίστοιχο μέτρο του έτους $t - 1$. Μια δυσανάλογη αύξηση του SGA θεωρείται αρνητικό μήνυμα για τις μελλοντικές προοπτικές των επιχειρήσεων. Αναμένεται να είναι μια θετική σχέση μεταξύ του SGAΙ και της πιθανότητας χειραγώγησης. Το SGAΙ μεγαλύτερο από 1 αυξάνει την πιθανότητα χειραγώγησης. Συγκεκριμένα μια τιμή του δείκτη SGAΙ > 1 υποδηλώνει ότι τα έξοδα SGA της εταιρείας ως ποσοστό των πωλήσεων αυξάνονται από έτος σε έτος, γεγονός που αντιπροσωπεύει μείωση της διοικητικής αποτελεσματικότητας και της αποτελεσματικότητας μάρκετινγκ. Όσο υψηλότερο είναι το SGAΙ πάνω από 1, τόσο περισσότερο έχουν αυξηθεί τα έξοδα SGA ως ποσοστό των πωλήσεων.

Total Accruals to Total Assets (TATA)

Τα συνολικά δεδουλευμένα υπολογίζονται ως η μεταβολή στους λογαριασμούς κεφαλαίου κίνησης εκτός από μετρητά μείον τις αποσβέσεις. Τα συνολικά δεδουλευμένα στο σύνολο των περιουσιακών στοιχείων χρησιμοποιούνται για την αντιπροσώπευση του βαθμού στον οποίο τα μετρητά αποτελούν τη βάση των αναφερόμενων κερδών. Αναμένεται ότι τα

υψηλότερα θετικά δεδουλευμένα (λιγότερα μετρητά) συνδέονται με μεγαλύτερη πιθανότητα χειραγώγησης των κερδών.

Leverage Index (LVGI)

Ο δείκτης LVGI είναι ο λόγος του συνολικού χρέους προς το σύνολο του ενεργητικού το έτος t σε σχέση με τον αντίστοιχο λόγο του έτους $t - 1$. Το LVGI συλλαμβάνει κίνητρα για τη χειραγώγηση των κερδών πάνω στις συμφωνίες χρέους. Μια τιμή για $LVGI > 1$ υποδηλώνει ότι η εταιρεία αποκτούσε μεγαλύτερη μόχλευση από έτος σε έτος. Όσο υψηλότερο είναι το LEVI πάνω από 1, τόσο περισσότερο αυξάνεται η μόχλευση του. Μια εταιρεία με αυξανόμενη μόχλευση σφίγγει τους περιορισμούς του χρέους της και την προδιαθέτει να χειραγωγήσει τα κέρδη της.

Κεφάλαιο 5

5 ΜΕΛΕΤΗ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ

Το παρόν κεφάλαιο πραγματεύεται τη διαπίστωση τυχούσας υποψίας περί διαχείρισης κερδών εκ μέρους της διοίκησης των εταιρειών που υπάγονται στην ελληνική αγορά. η ανάλυση θα και πραγματοποιηθεί μέσω αριθμοδεικτών.

Αξίζει να σημειωθεί, πως η ανάλυση των εταιρειών θα πραγματοποιηθεί σε 2 μέρη. αρχικά θα μελετηθούν οι ελληνικές εταιρείες οι οποίες ανήκουν στο πτωχευτικό άρθρο 99. για την αποτύπωση μιας πληρέστερης εικόνας από την ανάλυση των ελληνικών εταιρειών, θα χρησιμοποιηθούν οι χρηματοοικονομικές καταστάσεις κατά την περίοδο της δημοσιονομικής κρίσης. στη συνέχεια μέσω της ανάλυσης των χρηματοοικονομικών καταστάσεων μέσω αριθμοδεικτών, θα αποτυπωθεί το ενδεχόμενο υποψίας περί διαχείρισης κερδών για την τελευταία τριετία.

5.1 Χρονική περιγραφή της ελληνικής δημοσιονομικής κρίσης

Τον Σεπτέμβριο του 2009 το περιθώριο απόδοσης 10ετούς χρέους Ελλάδας/Γερμανίας ήταν μόνο στις 130 μονάδες βάσης. Ξαφνικά, τον Οκτώβριο του 2009 η νέα κυβέρνηση αποκάλυψε το πραγματικό μέγεθος του δημοσιονομικού ελλείμματος, το οποίο ήταν 15,2% του ΑΕΠ. Ως αποτέλεσμα, οι αγορές έχασαν την εμπιστοσύνη τους στην ελληνική οικονομία και κατά συνέπεια τον Απρίλιο του 2010 το περιθώριο απόδοσης 10ετούς χρέους Ελλάδας/Γερμανίας ξεπέρασε τις 1000 μονάδες βάσης (Mavridis, 2017). Αντιμετωπίζοντας τον κίνδυνο της χρεοκοπίας, η Ελλάδα ζήτησε επίσημα οικονομική βοήθεια από την Τρόικα, μια ομάδα που αποτελούνταν από την Ευρωπαϊκή Ένωση, την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, τον Μάιο του 2010. Κατά συνέπεια, η Ελλάδα υπέγραψε τρία Μνημόνια (Προγράμματα Οικονομικής Προσαρμογής), τα οποία στην πραγματικότητα ήταν «Δανειακές Συμφωνίες Διάσωσης», προκειμένου να σταθεροποιήσει την οικονομία της (2010, 2012, 2015). «Σύμφωνα με αυτά τα Μνημόνια, η δημοσιονομική κρίση έπρεπε να αντιμετωπιστεί μέσα από μια σκληρή διαδικασία εξυγίανσης, ενώ τα σημαντικότερα μέσα για την αντιμετώπιση της κρίσης ανταγωνιστικότητας ήταν οι δραστηριότητες περικοπές μισθών και μισθών, η απελευθέρωση της αγοράς εργασίας και η απελευθέρωση της αγοράς υπηρεσιών. Δυστυχώς, παρά την αναδιάρθρωση του δημόσιου χρέους και τη μαζική εισαγωγή διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων, τα προγράμματα διάσωσης (συνολικού ύψους 239 δισεκατομμυρίων ευρώ) δεν κατάφεραν να ανακάμψουν την οικονομία (Nelson et al. 2017).

Επτά κυβερνήσεις (συμπεριλαμβανομένων τριών υπηρεσιακών κυβερνήσεων) προσπάθησαν να βρουν μια λύση από το 2009, αλλά τελικά απέτυχαν (Berend 2017). Τα βασικά αντίμετρα της ελληνικής κυβέρνησης, σύμφωνα με τις προτάσεις της Τρόικας, ήταν κυρίως περικοπές μισθών, αύξηση φόρων, μείωση των δημοσίων επενδύσεων, μικρό έμμεσο κούρεμα με εμπλοκή του ιδιωτικού τομέα (PSI) και νέα δάνεια με εξαιρετικά αυστηρές εγγυήσεις και εγγυήσεις.

5.2 Πτωχευτικός Κώδικας

Με την εισαγωγή του νόμου 4738/2020 «Κώδικας για τη ρύθμιση οφειλών με παροχή δεύτερης ευκαιρίας», τροποποιούνται οι προγενέστεροι Ν. 3588/2007 και Ν. 4446/2016 με απώτερο σκοπό τη οριστική διευθέτηση του ιδιωτικού χρέους. Ουσιαστικά αυτό που πραγματεύεται ο νέος κώδικας είναι η δυνατότητα μερικώς ή πλήρους απαλλαγής από χρέη και η αξιοποίηση μιας δεύτερης ευκαιρίας, βελτιώνοντας ταυτόχρονα την αποτελεσματικότητα σε ότι αφορά τις διαδικασίες αναδιάρθρωσης, αφερεγγυότητας και απαλλαγής από το χρέος, συρρικνώνοντας παράλληλα τη διάρκειά τους. Οι έντιμοι αφερέγγυοι ή υπερχρεωμένοι επιχειρηματίες καλούνται να διευθετήσουν τα χρέη τους σε ένα διάστημα 20 ετών και έτσι διασώζεται ολόκληρη η περιουσία τους και όχι μόνο η πρώτη κατοικία και τα εισοδήματά τους. Αν ωστόσο τα 20 έτη δεν είναι ικανά για την αποπληρωμή των οφειλών, τότε θεωρείται ήδη πτωχευμένος. Στη συγκεκριμένη περίπτωση προβλέπεται η απαλλαγή του από τις οφειλές και έτσι λαμβάνουν το δικαίωμα σε μια δεύτερη ευκαιρία.

Για την υπαγωγή των νομικών προσώπων στον πτωχευτικό κώδικα, κύριο χαρακτηριστικό αποτελεί η αδυναμία πληρωμών, δηλαδή η εταιρεία/οργανισμός που αδυνατεί να καλύψει τις υποχρεώσεις της. Ο οφειλέτης αδυνατεί να αποπληρώσει τουλάχιστον το 40% της συνολικής οφειλής του για περίοδο τουλάχιστον 6 μηνών είτε προς το Δημόσιο και τους Φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης είτε προς τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα και η μη εξυπηρετούμενη οφειλή του υπερβαίνει το ποσό 30.000 ευρώ.

5.3 Μεθοδολογία

Η μεθοδολογία που θα ακολουθηθεί για την ανάλυση των ισολογισμών των εξεταζόμενων εταιρειών αφορά τους αριθμοδείκτες του Beneish. Με μ αυτό τον τρόπο θα διερευνηθεί το ενδεχόμενο εμφάνισης ενδείξεων στο πλαίσιο διαχείρισης κερδών. οι δείκτες που θα χρησιμοποιηθούν είναι οι εξής:

1. Δείκτης Ανάπτυξης Πωλήσεων (Sales Growth Index)
Sales Growth Index = Πωλήσεις τρέχον έτος/ Πωλήσεις προηγούμενης χρήσης
2. Δείκτης Μικτού Περιθωρίου Κέρδους (Gross Margin Index)
Gross Margin Index = [(Πωλήσεις Προηγούμενης χρήσης – Κόστος Πωλήσεων) / πωλήσεις προηγούμενης χρήσης]/ [(πωλήσεις τρέχοντος έτους - κόστος πωλήσεων)/ πωλήσεις τρέχοντος έτους]
3. Δείκτης Ποιότητας Ενεργητικού (Asset Quality Index)
Asset Quality Index = κυκλοφορούν ενεργητικό/σύνολο ενεργητικού
4. Δείκτης Εισπράξεως Απαιτήσεων (σε μέρες) (Days' Sales in Receivables Index)
Days' Sales in Receivables Index = [(απαιτήσεις τρέχοντος έτους/πωλήσεις τρέχοντος)]/[(απαιτήσεις προηγούμενης χρήσης/πωλήσεις προηγούμενης χρήσης)]
5. Δείκτης κόστους διοίκησης γενικών εξόδων και πωλήσεων (Sales, General and Administrative Expenses Index)
Sales, General and Administrative Expenses Index = [(πωλήσεις Γενικά και διοικητικά έξοδα τρέχον έτος/πωλήσεις τρέχοντος έτους)]/[(πωλήσεις Γενικά και διοικητικά έξοδα προηγούμενου έτους/ πωλήσεις προηγούμενου έτους)]
6. Δείκτης Απόσβεσης (Depreciation Index)
Depreciation Index = (Αποσβέσεις και έξοδα απόσβεσης t-1/ Εγκαταστάσεις, ακίνητα και εξοπλισμός t-1 + Αποσβέσεις και έξοδα απόσβεσης t-1) / (Αποσβέσεις και έξοδα απόσβεσης t / Εγκαταστάσεις, ακίνητα και εξοπλισμός t + Αποσβέσεις και έξοδα απόσβεσης t)
7. Δείκτης Μόχλευσης (Leverage Index)
Leverage Index = (Βραχυπρόθεσμες και Μακροπρόθεσμες Υποχρεώσεις t) /Σύνολο Ενεργητικού t) / (Βραχυπρόθεσμες και Μακροπρόθεσμες Υποχρεώσεις t-1) /Σύνολο Ενεργητικού t-1)
8. Δείκτης Σύνολο Δεδουλευμένων εσόδων προς σύνολο περιουσιακών στοιχείων (Total Accruals to Total Assets)
Total Accruals to Total Assets = (Κέρδη Μετά από Φόρους t – Ταμειακές Ροές από Λειτουργικές Δραστηριότητες t) / Σύνολο Ενεργητικού t

5.4 Μελέτη περίπτωσης – Folli Follie

Το Χρονικό

Είναι γεγονός πως η περίπτωση μελέτης της Folli Follie είναι ιδιαίτερη περίπτωση. Η ιστορία μιας οικογενειακής επιχείρησης εμπορίας faux κοσμημάτων κάπου στην Αθήνα, καταφέρνει

να διακριθεί ανάμεσα στους κολοσσούς κοσμημάτων τέτοιου τύπου. Όλα τα στοιχεία έδειχναν μια ισχυρή πορεία και μια ισχυρή στρατηγική πίσω από την επιτυχία της εταιρείας, ως τη στιγμή όπου μια Αμερικανική εταιρεία Fund, ξεσκέπασε το τεραστίων διαστάσεων σκάνδαλο που εκτυλίχθηκε με τις θυγατρικές εταιρείες το ομίλου στην Ασία.

Στη συνέχεια η αδυναμία της διοίκησης να δώσει περαιτέρω εξηγήσεις στους επενδυτές τους, μετατράπηκε σε έναν καταγισμό δικαστικών διαμαχών και εξελίξεων. Η δημοσίευση της έκθεσης της Alvarez & Marshal από την Ασία, αποκάλυψε ότι ουσιαστικά δεν υπήρξε καμία απολύτως δραστηριότητα στην Ασία. Πάνω από το 90% των εσόδων πραγματοποιούνταν μέσω «κυκλικών» και απολύτως εικονικών συναλλαγών και επιστροφών μέσα από τον ίδιο τον όμιλο. Μάλιστα στο πόρισμά της η Alvarez & Marshal ανέφερε πως κανένα από τα στοιχεία του ισολογισμού του 2017 δεν ανταποκρίνονταν στην πραγματικότητα.

Αξίζει να επισημανθεί πως σε ανακοίνωσή της, η θυγατρική της Links of London έκανε αίτηση υπαγωγής στο άρθρο 7 του Πτωχευτικού Κώδικα των Ηνωμένων Πολιτειών (Σκουμπούρης, 2020).

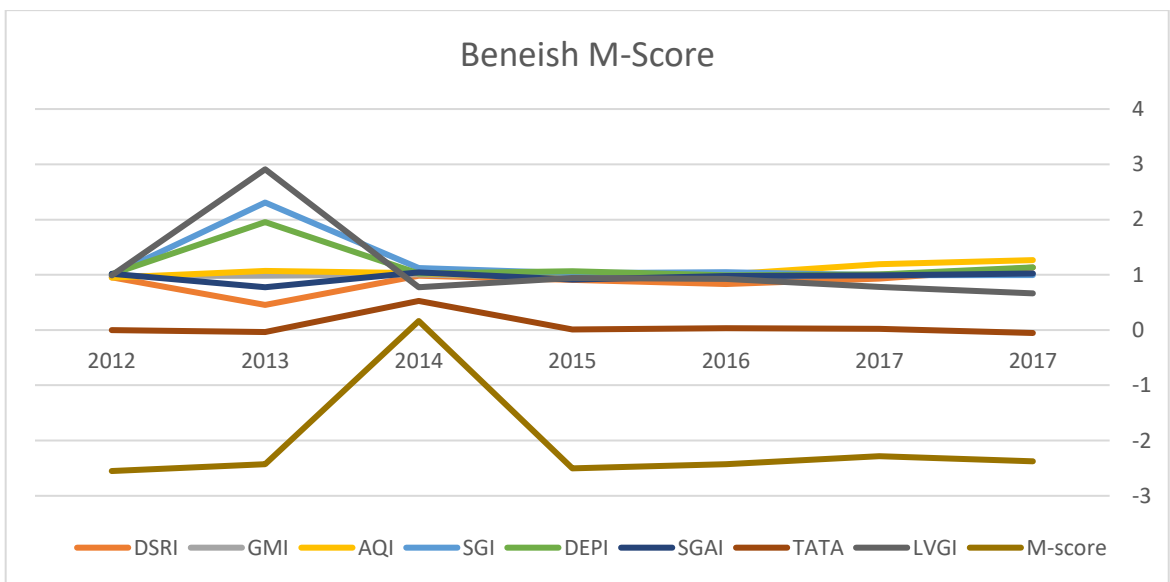
Σε δημοσίευση της PwC που γνωστοποιήθηκε, προσδιόρισε το οικονομικό σκάνδαλο που εκτυλίχθηκε σε όλες τις διαστάσεις του. Συγκεκριμένα εντόπισε τις «τυφλές» χρηματοδοτήσεις των θυγατρικών εταιρειών του ομίλου, τις δανειοδοτήσεις και τις υψηλότερες αμοιβές που δίνονταν στους ιδιοκτήτες του ομίλου αλλά και των διοικούντων σε σχέση με τα συμφωνηθέντα στη γενική συνέλευση.

Πίνακας 3 : Ανάλυση αριθμοδεικτών για την Folli Follie

Έτος	DSRI	GMI	AQI	SGI	DEPI	SGAI	TATA	LVGI	M-score	Αποτέλεσμα
2017	1,132	1,014	1,266	0,997	1,135	1,023	-0,053	0,664	-2,37	Αρνητικό
2017	0,93	1,008	1,19	0,993	1,008	0,991	0,024	0,781	-2,28	Αρνητικό
2016	0,835	0,956	1,009	1,045	0,991	0,975	0,034	0,928	-2,43	Αρνητικό
2015	0,91	0,946	0,931	1,029	1,062	0,912	0,01	0,942	-2,51	Αρνητικό
2014	0,981	1,004	1,032	1,125	1,025	1,044	0,527	0,776	0,16	Θετικό
2013	0,455	0,983	1,073	2,308	1,954	0,775	-0,034	2,91	-2,43	Αρνητικό
2012	0,955	0,977	0,95	0,996	1,011	1,021	0,001	0,988	-2,55	Αρνητικό

	DSRI	GMI	AQI	SGI	DEPI	SGAI	TATA	LVGI	M-score
Μέσος Όρος	0,89	0,98	1,06	1,21	1,17	0,96	0,07	1,14	-2,06
Τυπική Απόκλιση	0,21	0,03	0,12	0,48	0,35	0,09	0,20	0,79	0,98
Τιμές διαχείρισης κερδών	1,465	1,193	1,254	1,607	1,077	1,041	0,031	1,111	
Τιμές μη διαχείρισης κερδών	1,031	1,014	1,039	1,134	1,001	1,054	0,018	1,037	

Στο σημείο αυτό βέβαια αξίζει να σημειωθεί πως η Folli Follie δεν κατηγορείται για το γεγονός πως τροποποίησε, «φούσκωσε» κάποια στοιχεία για να φαίνεται ισχυρή στους επενδυτές, αλλά για μια συστηματική και οργανωμένη εξαπάτηση παρέχοντας πλαστογραφημένες συναλλαγές και δραστηριότητες.

Εικόνα 1: Folli Follie Μοντέλο Beneish

M-Score

Κατά την εξεταζόμενη χρονική περίοδο 2012-2017, το αποτέλεσμα του δείκτη M-Score της φαίνεται να απέχει έστω και λίγο από το -2,22 (-2,05). Αυτό σημαίνει πως προκύπτουν αδιευκρίνιστα έσοδα και ενισχύεται ο ισχυρισμός περί διαχείρισης κερδών. Ιδιαίτερα η αναφορά γίνεται για το έτος 2014 όπου και εμφανίζεται θετικό αποτέλεσμα. Παρόλα αυτά το αποτέλεσμα που προκύπτει για τις υπόλοιπες λογιστικές χρήσεις πλην του 2014 δεν είναι σημαντικές και έτσι δεν προκύπτουν αποτελέσματα που να αποδίδουν ουσιαστικές ανακρίβειες.

DSRI

Σε ανάλυση του δείκτη των απαιτήσεων προς τις πωλήσεις, αποδεικνύεται μια διαρκή αύξηση μέχρι το 2014, η οποία διακόπτεται το 2015 και ενισχύεται πάλι το 2017. Ουσιαστικά αυτό που αποδεικνύεται είναι η αύξηση του ρυθμού εισπράξεως των απαιτήσεων από πελάτες, ενώ από το έτος 2015 ως το 2016 υπήρξε μια ισχνή αλλά σημαντική συρρίκνωση στο 0,835. Με αυτό τον τρόπο ελαττώθηκε το «φουσκωμένο» έτος 2014 από τα επόμενα.

GMI

Όσον αφορά στο δείκτη περιθωρίου κέρδους, δεν καταδεικνύονται ιδιαίτερες διακυμάνσεις τις περιόδους 2012-2013 και 2015-2016. Τα αποτελέσματα του εν λόγω δείκτη για τη λογιστική χρήση του 2017 πριν και μετά τον έλεγχο είναι στα ίδια επίπεδα χωρίς σημαντικές αποκλίσεις. Παρόλα αυτά, σημαντική παρατήρηση αποτελεί η ελαφρά μείωση του δείκτη του 2014.

AQI

Μέσω του δείκτη ποιότητας ενεργητικού, αποδεικνύεται η μείωση της ποιότητας του ενεργητικού κατά την εξεταζόμενη περίοδο για την Folli Follie, αφού ο δείκτης ξεπερνάει τη μονάδα στις περιπτώσεις. Παρά το γεγονός πως η ερμηνεία σε αυτό αποδίδει την υποβάθμιση της ποιότητας του ενεργητικού της εταιρείας, το γεγονός ότι πλην του 2017 (μετά τον έλεγχο) όπου η τιμή είναι υψηλότερη του 1,254 και ενισχύεται το επιχείρημα για υποψία διαχείρισης κερδών, ενώ οι υπόλοιπες χρονιές εμφανίζουν μικρότερες τιμές και δε δείχνει κάποια υποψία για διαχείριση κερδών.

SGI

Ο δείκτης αύξησης των πωλήσεων παρουσιάζει σημαντικές διακυμάνσεις καθ' όλη την εξεταζόμενη περίοδο. Συγκεκριμένα το 2013, το αποτέλεσμα εμφανίζεται 1,5 φορές μεγαλύτερο από την τιμή της διαχείρισης κερδών. Συγκεκριμένα η τιμή κορυφώνει το 2013 στο 2,308 με το 2017 να φτάνει στο 0,997.

DEPI

Τα ποσά του δείκτη κυμαίνονται κάπως, αλλά κατά μέσο όρο παραμένουν αρκετά σταθερά κατά τα έτη που μελετήθηκαν. Το 2013 και το 2017, μετά τον έλεγχο της PWC, οι τιμές του δείκτη έφθασαν σε επίπεδα υψηλότερα από τη μέση τιμή του δείκτη 1.077, φτάνοντας το

1,954 και 1,135. Αυτό επιβεβαιώνει την είσοδό της εταιρείας στην κατηγορία των χειριστών. Δείχνει ότι η αύξηση των εσόδων είναι αποτέλεσμα της μείωσης των αποσβέσεων. Η τιμή αυτού του δείκτη καταδεικνύει ξεκάθαρα ότι υπάρχει ενισχυμένο επιχείρημα για υποψία διαχείρισης κερδών στην Folli Follie για τη συγκεκριμένη χρονική περίοδο που εξετάστηκε.

SGAI

Ο δείκτης κόστους διοίκησης γενικών εξόδων και πωλήσεων αποτυπώνει σημαντικές παρατηρήσεις καθ' όλη τη χρονική περίοδο που εξετάζεται η περίπτωση της Folli Follie. Συνολικά, ο δείκτης για τα έτη 2012, 2014 και 2017 μετέπειτα του ελέγχου της PWC, σημειώνει τιμές μεγαλύτερες του 1 και στην ουσία ξεπερνάει τα όρια του μοντέλου Beneish. Υπό το πρίσμα αυτό ο δείκτης ενισχύει τις υποψίες για διοικητική αποτελεσματικότητα αφού σημειώνεται αύξηση των πωλήσεων και των εξόδων και πιθανότητα υπάρχει το φαινόμενο της διαχείρισης κερδών. Παρόλα αυτά, θα ήταν παράλειψη να μην τονιστεί το γεγονός πως υπήρξε στατιστικά σημαντική μείωση στις 0,775 μονάδες το 2013 συγκριτικά με τα υπόλοιπα έτη.

TATA

Ο συγκεκριμένος δείκτης αναδεικνύει τη σημαντικότητα της ανεύρεσης εσόδων από διαφορετικές και συνεχιζόμενες δραστηριότητες και ταμειακές ροές που προκύπτουν από εργασίες. Το 2013 και το 2017 μετά τον έλεγχο της PWC, η μεταβλητή εμφάνισε αρνητικές τιμές αποδεικνύοντας την αδυναμία εύρεσης εναλλακτικής πηγής κερδών πλην της κύριας δραστηριότητας της εταιρείας. Επιπρόσθετα, τα έτη 2014 και 2016, τα αποτελέσματα των δεικτών ξεπέρασαν το μέσο δείκτη του Beneish, και συγκεκριμένα με τιμές 0.527 και 0,034. Τα αποτελέσματα αυτά ενισχύουν την ανησυχία για εμφάνιση του φαινομένου της διαχείρισης κερδών.

LVGI

Ο δείκτης μόχλευσης ένα πολύ σημαντικό εργαλείο. Συγκεκριμένα ο δείκτης μας αποκαλύπτει πόσο είναι οι υποχρεώσεις μιας εταιρείας (μακροπρόθεσμες και βραχυπρόθεσμες) σε σχέση με το παθητικό της. Μια αύξηση του δείκτη υποδηλώνει ότι η εταιρεία μπορεί να χειραγωγεί τα κέρδη της. Σύμφωνα με τα αποτελέσματα της μελέτης, το 2013, τα αποτελέσματα του δείκτη κορυφώθηκαν το 2013 όταν έφτασε το επίπεδο των 2,91 μονάδων. Ωστόσο, όσον αφορά τα υπόλοιπα έτη, η μεταβλητή φαίνεται να είναι αρκετά σταθερή. Το 2017, μετά τον έλεγχο της PWC, η βαθμολογία μειώθηκε κατά 0,664 μονάδες.

5.5 Μελέτη περίπτωσης Creta Farms

Το Χρονικό

Ο κλάδος της γαλακτοβιομηχανίας κατά την περίοδο της οικονομικής κρίσης δοκιμάστηκε αρκετά. Οι τρεις μεγάλοι «παίκτες» που αφορά τους Νίκας, Υφαντής και Creta Farms, όπου και αναλύεται στην παρούσα εργασία, πέρασαν από πολλές δυσκολίες τόσο μέσα από την απώλεια εσόδων, αφού οδηγήθηκαν σε μια εξουθενωτική πορεία εκπτώσεων. Ταυτόχρονα η πρόσβαση σε χρηματοδότηση από τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα ήταν περιορισμένη αφού οι μακροπρόθεσμες υποχρεώσεις εκτοξεύτηκαν. Ένα επιπρόσθετο εμπόδιο που αφορά στο ευρωπαϊκό διατροφικό σκάνδαλο της αλλοίωσης του μοσχαρίσιου κρέατος από κρέας αλόγου. Ο όγκος πωλήσεων το 2013 μειώθηκε κατά 8%. Επιπρόσθετα επεκτάθηκε ο χρόνος πίστωσης της αγοράς, αφού στο πρώτο 9 μήνο από τα 45 και πλέον εκατομμύρια ευρώ τα 43,8 είναι απαιτήσεις πελατών (Χαρωντάκης, 2013).

Ανάλυση με αριθμοδείκτες

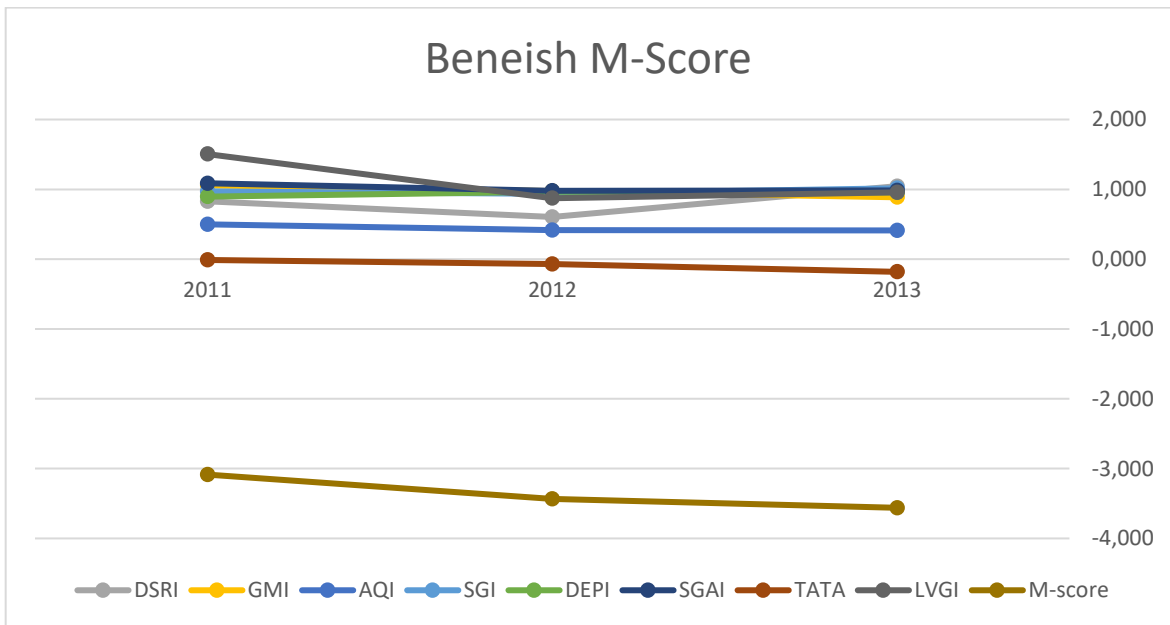
Με βάση τις δημοσιευμένες καταστάσεις της Creta Farms, οι οποίες βρίσκονται στο Παράρτημα της παρούσας εργασίας, πραγματοποιήθηκε ο έλεγχος με αριθμοδείκτες όπως αυτοί αναφέρονται στο υπόδειγμα Beneish. Στον παρακάτω πίνακα φαίνονται τα αποτελέσματα της για το διάστημα 2011-2013.

Πίνακας 4 : Ανάλυση αριθμοδεικτών για την Creta Farms

Έτος	DSRI	GMI	AQI	SGI	DEPI	SGAI	TATA	LVGI	M-score	Αποτέλεσμα
2017	1,132	1,014	1,266	0,997	1,135	1,023	-0,053	0,664	-2,37	Αρνητικό
2017	0,93	1,008	1,19	0,993	1,008	0,991	0,024	0,781	-2,28	Αρνητικό
2016	0,835	0,956	1,009	1,045	0,991	0,975	0,034	0,928	-2,43	Αρνητικό
2015	0,91	0,946	0,931	1,029	1,062	0,912	0,01	0,942	-2,51	Αρνητικό
2014	0,981	1,004	1,032	1,125	1,025	1,044	0,527	0,776	0,16	Θετικό
2013	0,455	0,983	1,073	2,308	1,954	0,775	-0,034	2,91	-2,43	Αρνητικό
2012	0,955	0,977	0,95	0,996	1,011	1,021	0,001	0,988	-2,55	Αρνητικό

	DSRI	GMI	AQI	SGI	DEPI	SGAI	TATA	LVGI	M-score
Μέσος Όρος	0,89	0,98	1,06	1,21	1,17	0,96	0,07	1,14	-2,06

Τυπική Απόκλιση	0,21	0,03	0,12	0,48	0,35	0,09	0,20	0,79	0,98
Τιμές διαχείρισης κερδών	1,465	1,193	1,254	1,607	1,077	1,041	0,031	1,111	
Τιμές μη διαχείρισης κερδών	1,031	1,014	1,039	1,134	1,001	1,054	0,018	1,037	

Εικόνα 2 : Creta Farms Μοντέλο Beneish

M-Score

Κατά την εξεταζόμενη χρονική περίοδο 2011-2013, το αποτέλεσμα του δείκτη M-Score της φαίνεται να είναι αρκετά χαμηλό και συγκεκριμένα στο -3,36 κατά μέσο όρο, χωρίς σημαντικές αποκλίσεις. Η ερμηνεία που μπορεί να δοθεί με βάση το αποτέλεσμα είναι πως διατηρείται χαμηλή η πιθανότητα της Creta Farms να προβεί σε χειραγώγηση είναι μειωμένη. Αξίζει μάλιστα να σημειωθεί πως η πορεία του δείκτη είναι πτωτική, απομακρύνοντας ακόμη περισσότερο την πιθανότητα η εταιρεία να προβεί σε χειραγώγηση κερδών.

DSRI

Στην περίπτωση της Creta Farms η πορεία του δείκτη παρουσιάζει σημαντικές διακυμάνσεις, αλλά οι τιμές δεν ξεπερνούν την τιμή των μη χειριστών, με μόνη παρατήρηση

πως το 2013 βρίσκεται οριακά πάνω από τον δείκτη μη χειριστών. Πάντως τα αποτελέσματα δεν ενισχύουν την πιθανότητα η εταιρεία να «φουσκώνει» τα έσοδα ή τα κέρδη της.

GMI

Η Creta Farms πέραν της χρονιάς 2013, όπου η τιμή του δείκτη καταγράφεται στο 1,057, είναι μεγαλύτερο της μονάδας και ενισχύει το σενάριο για απόπειρα χειραγώγησης των κερδών, αλλά τις υπόλοιπες χρονιές ο δείκτης είναι κάτω της μονάδας. Αξίζει να σημειωθεί πως από το Χρονικό που αναφέρθηκε η πορεία της Creta Farms, τονίστηκε η αλλαγή της πιστωτικής πολιτικής, δηλαδή η μεγάλη επέκτασή της ως αποτέλεσμα των δυσκολιών.

AQI

Στην περίπτωση της Creta Farms, ο αριθμοδείκτης παραμένει σταθερά αρκετά κάτω από τη μονάδα για όλη την εξεταζόμενη περίοδο. Αυτό σημαίνει πως η πιθανότητα να υπάρχει χειραγώγηση είναι μειωμένη.

SGI

Στην περίπτωση της Creta Farms ο δείκτης είναι οριακά υψηλότερος της μονάδας το 2013, ενώ τις υπόλοιπες λογιστικές χρήσεις βρίσκεται σε επίπεδα κάτω του 1. Συνολικά ο μέσος όρος διαμορφώνεται στο 0,97 και σημειώνει πολύ μικρή απόκλιση, καθιστώντας αρνητική την πιθανότητα η εταιρεία να προβεί σε χειραγώγηση.

DEPI

Στην περίπτωση της Creta Farms ο δείκτης είναι σταθερά κάτω από τη μονάδα και έτσι βρίσκεται στα επίπεδα των μη χειριστών κερδών. Συνεπώς δεν ενισχύεται ο ισχυρισμός περί χειραγώγησης κερδών.

SGAI

Στην περίπτωση της Creta Farms ο δείκτης είναι πάνω από τη μονάδα στο μέσο όρο, ενώ το 2011 βρίσκεται στο 1,09. Η χρηματοοικονομική ερμηνεία που μπορεί να δοθεί είναι πως η εταιρεία κατά τα 2 πρώτα έτη δεν ήταν πιθανό να έχει εμπλακεί σε χειραγώγηση κερδών για να καλύψει την επιδείνωση της λειτουργικής απόδοσης.

TATA

Στην περίπτωση της Creta Farms ο δείκτης είναι μόνιμα κάτω από το 0, γεγονός που δεν ενισχύει το σενάριο περί πιθανής χειραγώγησης κερδών.

LVGI

Στην περίπτωση της Creta Farms ο δείκτης στο μέσο όρο του εμφανίζεται στο 1,111, όσο δηλαδή και ο δείκτης χειριστών κερδών. Βεβαίως αυτή η τιμή του μέσου όρου, επηρεάζεται από την ακραία τιμή του 2011, η οποία αγγίζει το 1,5. Ωστόσο η πορεία του δείκτη είναι φθίνουσα, με την αμέσως επόμενη λογιστική χρήση να βρίσκεται σε επίπεδα κάτω του 0,9. Το αποτέλεσμα πάντως μαρτυρά πως είναι αυξημένες οι πιθανότητες η εταιρεία να προβεί σε χειραγώγηση των κερδών της για το 2011.

5.6 Μελέτη περίπτωσης ΕΛΤΡΑΚ

Το Χρονικό

Η ΕΛΤΡΑΚ αποτελεί μια μεγάλη εταιρεία, η οποία δραστηριοποιείται στην εμπορία βιομηχανικών μηχανημάτων και ανταλλακτικών. Κατά την εξεταζόμενη τριετία, η εταιρεία έχει προβεί στην αύξηση του μετοχικού της κεφαλαίου προκειμένου να καλύψει το κόστος της μετατροπής των μετοχών της από ανώνυμες σε ονομαστικές, τροποποιώντας παράλληλα το καταστατικό της λόγω της επέκτασης του σκοπού της.

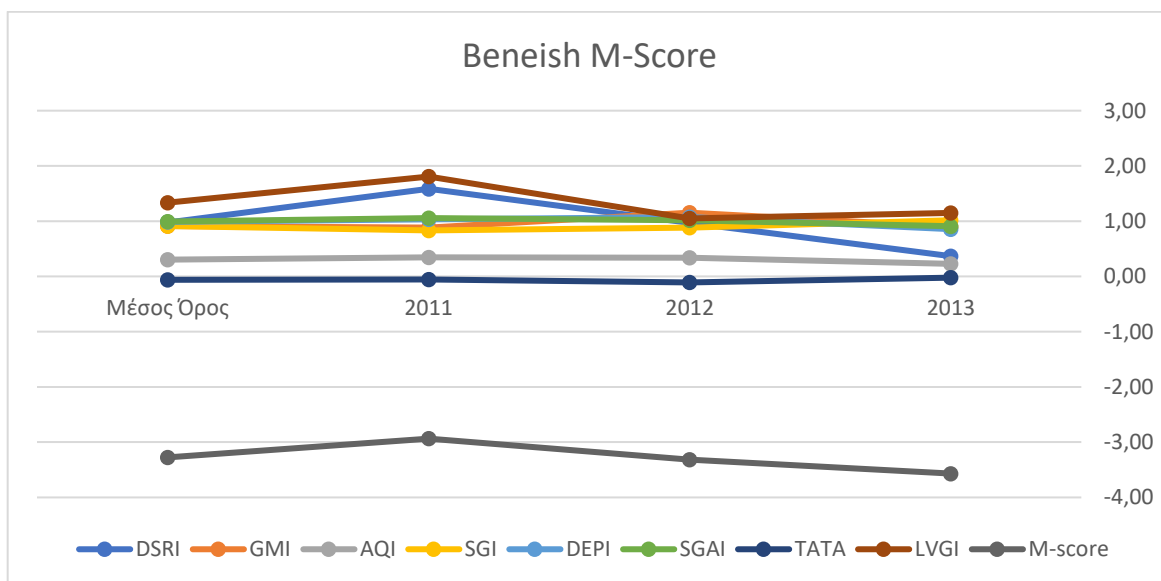
Η πορεία της ΕΛΤΡΑΚ αν και επηρεάστηκε από την περίοδο της οικονομικής κρίσης, από το 2013 επέστρεψε σε κερδοφόρο πορεία, εκτοξεύοντας τα έσοδα από πωλήσεις και συνάμα τα κέρδη, και την επιστροφή σε θετικό πρόσημο όσον αφορά τα καθαρά κέρδη. Αύξηση των πωλήσεων σημειώθηκε λόγω των μηχανημάτων και συγκεκριμένα τα εκσκαπτικά μηχανήματα.

Ανάλυση με αριθμοδείκτες

Πίνακας 5: Ανάλυση αριθμοδεικτών για την ΕΛΤΡΑΚ

Έτος	DSRI	GMI	AQI	SGI	DEPI	SGAI	TATA	LVGI	M-score	Αποτέλεσμα
2013	1,04	0,898	0,411	1,02	0,9573	0,91	-0,18	0,96	-3,54	Αρνητικό
2012	0,64	1,154	0,417	0,88	0,9659	1,02	-0,070	0,8721	-3,36	Αρνητικό
2011	0,97	0,884	0,498	0,83	0,8955	1,06	-0,012	1,50	-3,17	Αρνητικό

	DSRI	GMI	AQI	SGI	DEPI	SGAI	TATA	LVGI	M-score
Μέσος Όρος	0,88	0,91	0,44	0,91	0,94	0,99	-0,09	1,11	-3,36
Τυπική Απόκλιση	0,21	0,10	0,05	0,10	0,04	0,08	0,09	0,34	0,19
Τιμές διαχείρισης κερδών	1,465	1,193	1,254	1,607	1,077	1,041	0,031	1,111	
Τιμές μη διαχείρισης κερδών	1,031	1,014	1,039	1,134	1,001	1,054	0,018	1,037	

Εικόνα 3 : ΕΛΤΡΑΚ Μοντέλο Beneish

M-Score

Κατά την εξεταζόμενη χρονική περίοδο 2011-2013, το αποτέλεσμα του δείκτη M-Score της εταιρείας φαίνεται να είναι αρκετά χαμηλό και συγκεκριμένα στο -3,27 κατά μέσο όρο, χωρίς σημαντικές αποκλίσεις. Η ερμηνεία που μπορεί να δοθεί με βάση το αποτέλεσμα είναι πως διατηρείται χαμηλή η πιθανότητα της ΕΛΤΡΑΚ να προβεί σε χειραγώγηση είναι μειωμένη. Αξίζει μάλιστα να σημειωθεί πως η πορεία του δείκτη είναι πτωτική, απομακρύνοντας ακόμη περισσότερο την πιθανότητα η εταιρεία να προβεί σε χειραγώγηση κερδών.

DSRI

Στην περίπτωση της ΕΛΤΡΑΚ η πορεία του δείκτη είναι φθίνουσα. Συγκεκριμένα ξεκινάει από το 1,59 όπου είναι στις τιμές που ενισχύουν την πιθανότητα η εταιρεία να «φουσκώνει» τα έσοδα ή τα κέρδη της. Τις υπόλοιπες 2 χρονιές όμως ο δείκτης κινείται κάτω από τη μονάδα και άρα είναι μειωμένη η πιθανότητα χειραγώγησης κερδών ή εσόδων από την εταιρεία.

GMI

Η ΕΛΤΡΑΚ πέραν της χρονιάς 2012, όπου η τιμή του δείκτη καταγράφεται στο 1,154, είναι μεγαλύτερο της μονάδας και ενισχύει το σενάριο για απόπειρα χειραγώγησης των κερδών, αλλά τις υπόλοιπες χρονιές ο δείκτης είναι κάτω της μονάδας.

AQI

Στην περίπτωση της ΕΛΤΡΑΚ, ο αριθμοδείκτης παραμένει σταθερά αρκετά κάτω από τη μονάδα για όλη την εξεταζόμενη περίοδο. Αυτό σημαίνει πως η πιθανότητα να υπάρξει χειραγώγηση είναι μειωμένη.

SGI

Στην περίπτωση της ΕΛΤΡΑΚ ο δείκτης είναι οριακά υψηλότερος της μονάδας το 2013, ενώ τις υπόλοιπες λογιστικές χρήσεις βρίσκεται σε επίπεδα κάτω του 0.9. Συνολικά ο μέσος όρος διαμορφώνεται στο 0,91 και σημειώνει πολύ μικρή απόκλιση, καθιστώντας αρνητική την πιθανότητα η εταιρεία να προβεί σε χειραγώγηση.

DEPI

Στην περίπτωση της ΕΛΤΡΑΚ ο δείκτης είναι πάνω από τη μονάδα για τα πρώτα 2 εξεταζόμενα έτη, και μάλιστα βρίσκεται στα επίπεδα των χειριστών κερδών, ενώ το 2013 πέφτει στα επίπεδα κάτω του 0,9. Αυτό υποδηλώνει ότι η επιχείρηση ενδέχεται να αναθεωρεί προς τα πάνω τις παραδοχές της ωφέλιμης ζωής των περιουσιακών στοιχείων ή να υιοθετεί μια νέα μέθοδο που είναι φιλική προς το εισόδημα.

SGAI

Στην περίπτωση της ΕΛΤΡΑΚ ο δείκτης είναι πάνω από τη μονάδα για τα πρώτα 2 εξεταζόμενα έτη, ενώ το 2013 υποχωρεί στο 0,91. Η χρηματοοικονομική ερμηνεία που μπορεί να δοθεί είναι πως η εταιρεία κατά τα 2 πρώτα έτη ήταν πιο πιθανό να εμπλακεί σε χειραγώγηση κερδών για να καλύψει την επιδείνωση της λειτουργικής απόδοσης.

TATA

Στην περίπτωση της ΕΛΤΡΑΚ ο δείκτης είναι μόνιμα κάτω από το 0, γεγονός που δεν ενισχύει το σενάριο περί πιθανής χειραγώγησης κερδών.

LVGI

Στην περίπτωση της ΕΛΤΡΑΚ ο δείκτης στο μέσο όρο του εμφανίζεται στο 1,34, παραπάνω δηλαδή από το δείκτη χειριστών κερδών. Σε όλες τις λογιστικές χρήσεις η τιμή ξεπερνά εκείνη του μη χειριστή. Το αποτέλεσμα πάντως μαρτυρά πως είναι αυξημένες οι πιθανότητες η εταιρεία να έχει προβεί σε χειραγώγηση των κερδών της για όλο το εξεταζόμενο χρονικό διάστημα.

6. Συμπέρασμα

Η διαχείριση κερδών αποτελεί ένα πολύ σημαντικό και δύσκολο κομμάτι προς εξάχνωση. Εταιρείες μέσα από τη δημιουργική λογιστική μπορούν να μεταβάλλουν κύρια στοιχεία, όπως μεταξύ άλλων οι πωλήσεις, προκειμένου να επηρεάσουν τους επενδυτές και να δείξουν μια ελκυστική εικόνα γύρω από την επίδοση της εταιρείας τους, προσδοκώντας περισσότερα κεφάλαια.

Το μοντέλο Beneish που χρησιμοποιήθηκε, αποσκοπεί στην ανίχνευση της πιθανότητας μιας εταιρείας να προβεί σε χειραγώγηση των κερδών της. Με αυτό τον τρόπο ενισχύεται το αίσθημα ασφάλειας στους αναλυτές. Χαρακτηριστικά είδαμε μέσα από την εκπόνηση της παρούσας εργασίας τρεις διαφορετικές περιπτώσεις εταιρειών και επιχειρήθηκε ο προσδιορισμός τυχούσας χειραγώγησης ή μη. Από την ανάλυση της Folli Follie, εντοπίστηκε το 2014 θετικό ενισχύοντας την πιθανότητα να υπάρχει χειραγώγηση επί των εσόδων και κερδών της. Αντίστοιχα στις υπόλοιπες δύο περιπτώσεις Creta Farms & ΕΛΤΡΑΚ δεν εντοπίστηκε κάποιο θετικό αποτέλεσμα και έτσι δεν ενισχύεται ο ισχυρισμός περί ύπαρξης διαχείρισης κερδών.

Παρόλα αυτά, μέσα από το χρονικό της Folli Follie, τονίστηκε η κατ' εξακολούθηση παραποίηση και χειραγώγηση των ισολογισμών επί σειρά ετών και κυρίως καθ' όλη την εξεταζόμενη περίοδο. Αυτό σημαίνει πως αν και τα μοντέλα εντοπισμού χειραγώγησης είναι πολύ χρήσιμα, εν τούτοις δεν πρέπει να λογίζονται ως απόλυτο γεγονός (100%) καθώς βασίζονται σε πιθανότητες και όπως τονίστηκε μέσα από την ανάλυση, η ανάγνωση των αποτελεσμάτων είναι πολύ κρίσιμη και μπορεί να θεωρηθεί καθοριστική για το τελικό πόρισμα.

Αυτή η μελέτη μπορεί να βοηθήσει τους αναλυτές και τους επενδυτές να εντοπίσουν εταιρείες που χειραγωγούν τα κέρδη τους για προσωπικό κέρδος, καθώς και να ενημερώσει την ίδια την εταιρεία για τις αρνητικές επιπτώσεις που μπορεί να έχει η υπερβολική χρήση πραγματικών διαδικασιών.

7. Περιορισμοί και προτάσεις

Η χειραγώγηση των οικονομικών καταστάσεων είναι ένα πραγματικό πρόβλημα που υπάρχει σε πολλά τμήματα της εταιρείας σε όλο τον κόσμο. Προκειμένου να αποτραπούν πιθανά παραπτώματα και να προωθηθεί η μείωση ενός περιβάλλοντος που ευνοεί τις δραστηριότητες χειραγώγησης, μπορεί να είναι αποτελεσματικό για μια μεγάλη ομάδα συμμετεχόντων σε πράξεις χρηματοπιστωτικής αγοράς να αναλύουν τους χειρισμούς κερδών σε επίπεδο αγοράς.

Προκειμένου να εκτιμηθεί η συνολική χρηματοοικονομική θέση και το επίπεδο επενδυτικού κινδύνου, τα ευρήματα της έρευνας μπορεί να είναι ιδιαίτερα χρήσιμα για τους υποψήφιους επενδυτές στις ελληνικές αγορές.

Πριν από την αγορά συγκεκριμένων μετοχών και ομολόγων, οι επενδυτές πρέπει να είναι πλήρως ενημερωμένοι για τα πιθανά προβλήματα, τις κόκκινες σημαίες και τα στατιστικά στοιχεία. Ανάλογα με μια τέτοια ευκαιρία, οι επενδυτές μπορούν να δημιουργήσουν τους πόρους που έχουν στη διάθεσή τους για να μετριάσουν τις αρνητικές επιπτώσεις των χειρισμών του εισοδήματος.

Επιπλέον, τα μέλη του προσωπικού των εταιρειών μπορούν να χρησιμοποιήσουν τα δεδομένα που προκύπτουν από την έρευνα για να προσδιορίσουν την οικονομική στρατηγική της ανώτερης διοίκησης και να αποφύγουν να εμπλακούν σε τέτοιες ενέργειες. Λόγω της τεράστιας ποικιλίας μπόνους και της γρήγορης πρόσβασης σε πληροφορίες, το ανώτατο συμβούλιο διευθυντών χειραγωγεί συχνά τα κέρδη, γεγονός που κάνει τους υπαλλήλους κατώτερης ιεραρχίας να αποδίδουν υπό συνθήκες χαμηλής δυνατότητας αντίληψης τέτοιων ενεργειών.

Η κατανόηση ότι το μοντέλο Beneish M-score βοηθά στον προσδιορισμό της έκτασης των εσωτερικών χειρισμών κερδών εντός της εταιρείας, επιτρέπει σε κάποιον να απεικονίσει ολόκληρη την οικονομική εικόνα στο επίπεδο της αγοράς. Επομένως, οι επενδυτές θα πρέπει να αναλύσουν όλα τα πιθανά μειονεκτήματα και μειονεκτήματα της προτεινόμενης στρατηγικής πριν την εφαρμόσουν και ανάλογα με αυτήν προκειμένου να πραγματοποιήσουν την επένδυση.

Βιβλιογραφία

Abed, Ibtihal A., Nazimah Hussin, Mostafa A. Ali, Hossam Haddad, Maha Shehadeh, and Elina F. Hasan. 2022. Creative Accounting Determinants and Financial Reporting Quality: Systematic Literature Review. *Risks* 10: 76. <https://doi.org/10.3390/risks10040076>

Alhababsah, Salem. (2018). *Corporate governance and audit quality: Further recommendations beyond the code*. *Corporate Ownership and Control*. 15. 8-18. [10.22495/cocv15i2art1](https://doi.org/10.22495/cocv15i2art1).

Al-Qatamin, Khaled & Salleh, Zalailah. (2020). Audit Quality: A Literature Overview and Research Synthesis. *IOSR Journal of Business and Management*. 22. 56-66. [10.9790/487X-2202025666](https://doi.org/10.9790/487X-2202025666).

Beneish, Messod. (2001). Earnings management: A perspective. *Managerial Finance*. 27. 3-17. [10.1108/03074350110767411](https://doi.org/10.1108/03074350110767411).

Berman, K., Knight, J., & Case, J. (2008). *Financial intelligence for entrepreneurs: what you really need to know about the numbers*. Boston, Mass.: Harvard Business Press.

Besuspariene, Erika & Vitunskaitė, Edita & Butėnas, Ričardas. (2018). The Importance of Financial Accounting Information for Business Management. 75-81. [10.15308/finiz-2018-75-81](https://doi.org/10.15308/finiz-2018-75-81).

Burgstahler, David & Dichev, Ilia, 1997. "Earnings management to avoid earnings decreases and losses," *Journal of Accounting and Economics*, Elsevier, vol. 24(1), pages 99-126, December.

DeFond, M.L. and Jiambalvo, J. 1994. Debt covenant violation and manipulation of accruals. *Journal of Accounting and Economics*, 17: 145-176.

DeGeorge, F., Patel, J. and Zeckhauser, R. (1999) Earnings Management to Exceed Thresholds. *The Journal of Business*, 72, 1-33. <http://dx.doi.org/10.1086/209601>

Ghazali, Aziatul & Shafie, Nur & Mohd-Sanusi, Zuraidah. (2015). Earnings Management: An Analysis of Opportunistic Behaviour, Monitoring Mechanism and Financial Distress. *Procedia Economics and Finance*. 28. 190-201. [10.1016/S2212-5671\(15\)01100-4](https://doi.org/10.1016/S2212-5671(15)01100-4).

Hanini, Eman. (2021). The importance of implementing the responsibility accounting features in Jordanian public companies in limiting the occupational fraud from the point of view of internal auditors and external auditors. *Accounting*. 809-818. 10.5267/j.ac.2021.2.003.

Hasan, Md & Abdullah, Shamsul & Hossain, Syed. (2014). Qualitative Characteristics of Financial Reporting an Evaluation of Users' Perception in Bangladesh. *The Pakistan Accountant*. 50. 23-31.

Hasanaj, Petrit & Kuqi, Beke. (2019). *Analysis of Financial Statements*. Humanities and Social Science Research. 2. p17. 10.30560/hssr.v2n2p17.

Healy, P.M. and Wahlen, J.M. (1999) A Review of the Earnings Management Literature and Its Implications for Standard Setting. *Accounting Horizons*, 13, 365-383.

Koutoupis, Andreas & Pazarskis, Michail & Drogalas, George. (2018). *Auditing Corporate Governance Statements in Greece – the role of internal auditors*. *Corporate Governance: The international journal of business in society*. 18. 10.1108/CG-02-2018-0095.

Lambert, Richard. (2001). Contracting Theory in Accounting. *Journal of Accounting and Economics*. 32. 3-87. 10.1016/S0165-4101(01)00037-4.

Lopes, Ilidio. (2014). Research Methodologies in Accounting and Auditing: empirical evidence from the postgraduate projects concluded between 2008 and 2013. 10.13140/2.1.4768.5926.

Maccarthy, John. (2017). Using Altman Z-score and Beneish M-score Models to Detect Financial Fraud and Corporate Failure: A Case Study of Enron Corporation. 10.5923/j.ijfa.20170606.01.

Mamo, Jonada. (2014). Accounting errors and the risk of intentional errors that hide accounting information. The importance and the implementation of the Sarbanes-Oxley Act in Albania. *Mediterranean Journal of Social Sciences*. 5. 10.5901/mjss.2014.v5n19p494.

Meleshenko, S.S. & Usanova, D.S. (2014). *Methodological Approaches to the Assessing of the Quality of Audit Sampling*. Mediterranean Journal of Social Sciences. 5. 10.5901/mjss.2014.v5n24p176.

Metzker, Zdenko & Siekelova, Anna. (2021). Explanatory Power of Earnings Management Models. SHS Web of Conferences. 92. 02041. 10.1051/shsconf/20219202041.

Mihaela, Luca. (2008). *The regarding the users of financial statements and their information needs*. Studies and Scientific Researches - Economic Edition. 10.29358/sceco.v0i13.17.

Mohd-Sanusi, Zuraidah & Isa, Yusarina & Mohamed, Mazurai & Teck-Heang, Lee & Iskandar, Takiah. (2012). *The importance of financial audit: Benefits, challenges and service quality towards client loyalty*. ISBEIA 2012 - IEEE Symposium on Business, Engineering and Industrial Applications. 614-618. 10.1109/ISBEIA.2012.6422962.

Ortega, Xiaoli. (2017). *A Review of IFRS and U.S. GAAP Convergence History and Relevant Studies*. International Business Research. 10. 31. 10.5539/ibr.v10n9p31.

Ortiz, Esther. (2005). *GAAP choice by European companies*. European Business Review. 17. 36-51. 10.1108/09555340510576258.

Reynolds, Mary. (2000). *Professionalism, Ethical Codes and the Internal Auditor: A Moral Argument*. Journal of Business Ethics. 24. 115-124. 10.1023/A:1006179723979.

Ronen, Joshua & Yaari, Varda. (2008). Definition of Earnings Management. 10.1007/978-0-387-25771-6_2.

Siregar, Sylvia & Utama, Sidharta. (2008). Type of Earnings Management and the Effect of Ownership Structure, Firm Size, and Corporate Governance Practices: Evidence from Indonesia. The International Journal of Accounting. 43. 1-27. 10.1016/j.intacc.2008.01.001.

Smith, Murphy. (2012). IFRS and U.S. GAAP: *Some key differences accountants should know*. Management Accounting Quarterly. 14. 19-26.

Strakova, Lenka. (2021). Motives and techniques of earnings management used in a global environment. SHS Web of Conferences. 92. 02060. 10.1051/shsconf/20219202060.

Toumeh, Ahmad & Yahya, Sofri. (2019). A Review of Earnings Management Techniques: An IFRS Perspective. *Global Business and Management Research: An International Journal*. 11. 1-13.

United States General Accounting Office. 2002. *Financial Statement Restatements: Trends, Market Impacts, Regulatory Responses, and Remaining Challenges* (October). Washington, DC: U.S. General Accounting Office. Available at: <http://www.gao.gov/new.items/d03138.pdf>.

Vafeas, Nikos. (2005). *Detecting earnings management*, Gary Giroux Wiley, United States (2004), (x+326 pp.). *The International Journal of Accounting*. 40. 101-105. 10.1016/j.intacc.2005.01.006.

Zlati, Monica & Antohi, Valentin & Cardon, Petronela. (2019). *Correction of Accounting Errors through Post Balance Sheet Event Analysis for Romanian Companies*. *Economies*. 7. 29. 10.3390/economies7020029.

Απόστολος Σκουμπούρης 2020, *Φάκελος Folli Follie: Το χρονικό του σκανδάλου και η απόφαση για προφυλάκιση*. <https://www.liberal.gr>

Χαροντάκης Δημήτρης (2013), *Πόλεμος για την επιβίωση στην αγορά αλλαντικών* <https://www.tovima.gr/>

Παραρτήματα

Παράρτημα 1 : Οικονομικές Καταστάσεις ΕΛΤΡΑΚ

ΕΛΤΡΑΚ				
	2010	2011	2012	2013
Ενεργητικό	186.169,00 €	203.688,00 €	193.305,00 €	154.319,00 €
Πάγια	131.582,00 €	133.349,00 €	127.773,00 €	119.239,00 €
Κυκλοφορούν	54.587,00 €	70.339,00 €	65.532,00 €	35.080,00 €
Απόθεμα	11.606,00 €	10.010,00 €	10.010,00 €	7.427,00 €
Απαιτήσεις	28.731,00 €	37.944,00 €	32.549,00 €	12.152,00 €
Ταμειακά Διαθέσιμα	4.442,00 €	5.405,00 €	4.261,00 €	2.532,00 €
Παθητικό	186.169,00 €	203.686,00 €	193.307,00 €	154.319,00 €
Ίδια κεφάλαια	61.109,00 €	51.856,00 €	42.103,00 €	15.282,00 €
Εις νέον	- 2.234,00 €	- 11.289,00 €	- 20.690,00 €	- 47.548,00 €
Μακροπρόθεσμες	41.858,00 €	50.301,00 €	62.358,00 €	55.719,00 €
Βραχυπρόθεσμες	83.202,00 €	101.529,00 €	88.846,00 €	83.318,00 €
Σύνολο Υποχρεώσεων	125.060,00 €	151.830,00 €	151.204,00 €	139.037,00 €
Αποσβέσεις	72.669,00 €	70.001,00 €	60.255,00 €	71.433,00 €
Πωλήσεις	117.925 €	98.208 €	86.616,00 €	88.071,00 €
Κόστος Πωλήσεων	89.640 €	71.556 €	66.241,00 €	65.007,00 €
Μικτό κέρδος	28.285 €	26.652 €	20.375 €	23.064 €
Έξοδα Διοίκησης	7.448 €	13.896 €	6.937,00 €	6.286,00 €
Έξοδα Διάθεσης	15.451 €	7.187 €	12.200,00 €	11.536,00 €
Άλλα Έξοδα	1.599 €	466 €	184,00 €	23,00 €
Γενικά Έξοδα	24.498 €	21.549 €	19.321 €	17.845 €
Κέρδη προ φόρων	4.170 €	1.707 €	- 1.956,00 €	2.767,00 €
Καθαρά κέρδη	1.946 €	1.211 €	- 2.132,00 €	766,00 €

Παράρτημα 2 : Οικονομικές Καταστάσεις Creta Farms

Creta Farms				
	2010	2011	2012	2013
Ενεργητικό	144.099 €	133.987 €	110.472 €	107.217 €
Πάγια	71.622 €	67.219 €	64.447,00 €	63.121,00 €
Κυκλοφορούν	72.477 €	66.768 €	46.025,00 €	44.096,00 €
Αποθέματα	20.482 €	21.008 €	16.336,00 €	15.095,00 €
Απαιτήσεις	39.736 €	31.940 €	18.054,00 €	19.151,00 €
Ταμειακά	6.438 €	6.701 €	8.847,00 €	6.763,00 €
Παθητικό	144.099 €	133.987 €	110.472 €	107.217 €
Ίδια κεφάλαια	60.157 €	60.399 €	57.557,00 €	58.166,00 €
Εις νέον	28.159 €	28.159 €	26.049,00 €	26.763,00 €
Μακροπρόθεσμες	20.622 €	32.700 €	29.161,00 €	8.877,00 €
Βραχυπρόθεσμες	63.320 €	40.888 €	23.754,00 €	40.174,00 €
Σύνολο Υποχρεώσεων	83.942 €	73.588 €	52.915 €	49.051 €
Αποσβέσεις	49.027 €	55.847 €	57.107,00 €	60.827,00 €
Πωλήσεις	104.945,00 €	101.655,00 €	95.107,00 €	96.528,00 €
Κόστος Πωλήσεων	57.430,00 €	58.091,00 €	53.404,00 €	48.747,00 €
Μικτό κέρδος	47.515,00 €	43.564,00 €	41.703,00 €	47.781,00 €
Έξοδα Διοίκησης	27.498,00 €	30.306,00 €	30.648,00 €	30.648,00 €
Έξοδα Διάθεσης	8.756,00 €	9.339,00 €	5.460,00 €	5.460,00 €
Άλλα Έξοδα	1.930,00 €	559,00 €	707,00 €	707,00 €
Γενικά Έξοδα	38.184,00 €	40.204,00 €	36.815,00 €	36.815,00 €
Κέρδη προ φόρων	5,00 €	8.011,00 €	23.469,00 €	23.469,00 €
Καθαρά κέρδη	- 924,00 €	8.839,00 €	21.895,00 €	21.895,00 €

**ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΤΜΗΜΑ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ
ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ
ΣΤΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ (ΜΒΑ)**

<http://www.mba-unipi.gr/>